

ALGIMANTAS LYVA
MINDAUGAS PELECKIS

REQUIEM DRUGELIAMS

Inscenizuota absurdo dialogija

Skiriama kritusiesiems nuo Aksominio Kasteto smūgio

ŠIAULIAI 2015

UDK 821.172-31
Li663

© Algimantas Lyva, 2015
© Mindaugas Peleckis, 2015
© Viršelis, Kazimiera Lyvienė, 2015
© Viršelio nuotrauka, Mindaugas Peleckis, 2015
© „Neoprintas“, 2015

ISBN 978-609-95391-6-4

EPILOGAS

To negali būti. *(Prie baro nugirsta teatralo replika.)*

(Veiksmas vyksta ne scenoje.)

DAKTARAS DEŠRAUSKAS

(Sentencijos ne į temą.)

Guru Guru, nėra roko, tik vokaliniai instrumentiniai ansambliai (VIA).

GURU GURU

(Su ironija.)

Tik bebalsiai bedančiai ansambliai (BBA).

I. Iki, Aksominis Kastete!

...iš Paryžiaus (1)

Vilnius–Paryžius, Paryžius–Vilnius, tiesioginė, meditacinė, telepatinė, mistiška transliacija. Dabar.

Tuštėja lentynos, nepastebimai dingsta knygos, ir atsivėrusias erdves užpildo sidabro servizai, krištolinės taurės, porceliano statulėlės. Kinta interesai, auga kėdės ir stalai, stalčiuose dreba nepadrožti pieštukai. Ekranų baimė. Informacija gali būti pasiekta bet kada, bet ji bevertė, ryjanti pinigus, energiją ir laiką. Ir vis sunkiau išeiti iš namų, stropiai užrakinti duris, nulipti laiptais žemyn ir stebėti, kaip loja automobilių signalizaciniai nasrai, kaip šunys stropiai dergia veją, ir jau gali nebaudžiamai,

tiesiai ant asfalto, išspjauti mėtinį ledinuką. Nusikeikti ir grįžti namo. Prie švaraus monitoriaus ekrano. Ekranas – tai buvo siena. Dravenis sukryžiuoja kojas ir nugrimzdo į kitą erdvę.

- - -

Prie stalo sėdėjo Guru Guru ir gėrė kvapiąją arbatą. Pavyko! Dabar reikia būti budriam ir neprarasti meditacinės erdvės. Išsilaikyti nepritrauktam gravitacijos magneto sunku, bet reikėjo „išbūti“ kuo ilgiau.

– Linkėjimai iš *Paris! Zen* istorija nutiko, papasakosiu! – tarė Guru Guru. – Istorija tokia, kad knygyne, kur labai daug knygų, žiūrinėjau įvairias. Salėje – vienoje iš daugelių – tuščia, tiesiog kapinės. Vartau knygeles, dairausi, net nežinau, eiti ar ne, toks buvau gana sutrikęs. Staiga trenksmas. Apatinėje gretimoje knygų lentynoje kažkas nukrito. Prieinu, pakeliu, tai prancūziškai išverstos „*Zen* istorijos“. Istorija paprasta, bet autentiška. Ir impresija buvo nepakartojama, nes knygų devynios galybės, o kaip ta maža knygelė nukristi galėjo, neišsivaizduoju...

– ...ir gal gims nauja psichodelika... – atsargiai, negirdimai prabilo Dravenis. – O gargoilius matei? Ar yra gargoilių Lietuvoje?

– Gargoilių yra visur, bet Lietuvoje jie slepiasi pasivadinę aitvarais... Japonijoje – *kami*...

– Kaip Paryžius? – įsidrąsino Dravenis.

– Paryžius – dzeniškas miestas, viskas rūke, eini, sutinki Moljerą, tikrą, sėdi savo soste, karaliai Versaly mažučiai valdė pasaulį, didžiuliuose soduose ratu eini ta pačia gatve ir daug kartų paklysti. Paryžius – žemiškas miestas, čia daug žemės, erdvės ir oro. Paryžius yra dvasinė būseną, kai sakai *bičūkuu*: tu ką, ne prancūzas, kad nežinai, kaip paskambinti greitajai, juk žmogus guli ant šaligatvio, gali numirti? Nežinau, sako, nors ir esu prancūzas, be to, jis čia kasdien miega; komunistai ir komunarai, kapitalizmas ir aukso spindesys, šalia galybė ir skurdas, sąmonėje ir jos atspindžiuose yra Paryžius... – keistokai automatiškai aiškino Guru Guru. – Jau nepamenu visko... Tai ir baisu – esu daug pajautos praradęs, neįkalbėjęs savo minčių,

eilių... Pajauta – tai esmė... Taip, tikrai... Paryžiuje atrandama daug impresionistinių dalykų... Laivas, plaukiantis Sena... Prieš akis žaibiškai, tiksliau, šelmiškai, prabėga šimtmečių istorija... Per (prieš?) keliolika minučių...

Staiga Guru Guru siluetas ėmė vibruoti. Matrica, holograma. Dravenis susikaupė, nes per daug giliai nugrimzdo, beveik prarado meditacinę erdvę. Atsitrenkęs į neegzistuojantį dugną, Dravenis sugrįžo atgal.

– Draveni, tu ne paukštis, todėl šnekėsiu eilėmis.

Teko paklusti tokiam bendravimo režimui.

google translate?

life translate?

lost in translation...

visos radijo stotys

dirba google režimu

gyvenimą transliuoja TV

mes pamesti begalinėje

kosmoso transliacijoje

tiesiai iš Paryžiaus

Staiga meditacija vėl nutrūko. Dravenis pašiorpo ir tyliai sušnabždėjo:

– Esu užmūrytas liūdnu minčių, todėl žiūriu į sieną ir laukiu, kada atsivers lubos, ir daugiau jau neprireiks nei stogo, nei kaminių pagalbos... Tik čerpių lietus nukris ant sulinkusių ausų ir akys atsimerks prieš pat užmiegant. Nubusti bus nebūtina, bereikalinga ir gal beprasmiška.

Dravenis pabandė susikoncentruoti – ir nepralaimėjo... Transliacija sugrįžo. Guru Guru išipylė antrą puodelį arbatos, paragavo pyrago.

– Draveni, gargoiliai diegia naują sekimo sistemą, dabar mus visus stebės, jie pirmieji mus stebėjo (ir tikriausiai tebestebi), tai angelai sargai, tada teisėsaugininkai...

*kol
atėjo
gūglas
bet
grįžtam į viduramžius
pas gargoilius gražius
miegojau po lietum
Paryžiaus žvaigždėm
deguonies kaukė*

– Ačiū, skanus pyragas, o ar žinai, kad visų galigantų tėvynė yra Gargoilija?

– Čia tai geras! Galigantas – gargoilis, pasprukęs iš Paryžiaus katedros į Lietuvą, ir mūsų misija – gražinti Galigantą atgal į Paryžių, ant pakylės, kuri stovi tuščia...

*oui oui oui!
giljotina pagalasta
lastai (VLKK pataria: plaukmenys) neskesta
gargoilis mėgsta savo kastą*

Staiga Guru Guru pradingo ir prie stalo išdygo kultūros ministro referentas Galigantas, bet Dravenis nenutraukė meditacijos. Kas gi bus toliau? Galigantas atsibus:

– Verkia saksofonas, dreba nenukiršta ranka, (ne)atsargiai išliejamas brangus konjakas ant stalo. Pastelėje it du šunys guli mano kojos, supančiotos sunkiais batais... Atskrenda musės. Dabar geriu ne vienas.

Dravenis pajuto baisų smūgį tiesiai į galvą, bet atlaikė, nenuvirto, neišsijungė. Galigantas dingo, sugrįžo Guru Guru.

*pasiklydom tarp alyvų ir kaštonų žiedų
nebežinom gatvė bacho ar šopeno
bet tikrai jo pavardė garsi
kompozitorius jis buvo geras
ludvikas van kaškokas*

*o kad prisimintume...
pavasario saule
padėk*

*Guru Guru
verta paklysti Paryžiuje
ar kitame mieste
nes kitaip nepastebėsi
kad žydi alyvos
ir kaštonai*

*prisimink
kaip
žydi obelys
baltu pavasario sniegu
Draveni
prisimenu vaikystę
kad ją pamirščiau
ir galvoju apie senatvę
nors dar ne laikas
nes tik visada laikas yra tik dabar
o Paryžiuje žemėlapiai visada meluoja
jie nenori pasenti
turiu įtarimą
kad Paryžius
vienas amžinųjų miestų*

P. S. Beje, gargoilii yra ant daugybės bažnyčių fasadų.

*Guru Guru
baisu
kai pabaisos saugo bažnyčias
baisu
kai nemokšos piešia Dievą*

*bet dar baisiau
pažvelgti į žemėlapi
ir pamatyti tuščią lapą*

*vaikystė
tai trečioji akis
vaikystė
tai svarus protas
vaikystė
tai globa
o kai ateina senatvė
gyvenimas
tampa didžiule klaida
Guru Guru
pažvelk pro langą
ir ką tu matai
ką tu dabar matai
Paryžiuje
Draveni
gargoiliai ne pabaisos
pabaisos abejingi žmonės
jie pamiršo užpildyti žemėlapius alyvų kvapu
šviečia saulė, šaltoka, pavasaris ant rubežiaus
visas gyvenimas juk mūsų tarp dviejų rubežių
įspraustas*

*Guru Guru
aš klausiu
ką tu MATAI
ar daiktą
ar žmogų
ar gatvę
ar namą
ir kas ant to namo užrašyta*

– Matau alėją ir bakalėją, – itin nenoriai atsakė Guru Guru.

*Guru Guru
ar gali detalizuoti
kaip atrodo
kaip vadinasi
kur veda ši alėja
pastatai
žmonės
automobiliai
o gal alėja
tik ilinžija
gal tu NEPARYŽIUJE*

*tai kontrolės testas
patikrinimas
ar esi sapne*

– Gal ir neparyžiuje ne Paryžiuje? Man skamba vienas vardas – *volframas*. Draveni, ką tai galėtų reikšti?

– Tu – Volfas Mesingas, VI grupės elementas, esi atsparus korozijai, esi vilkas ir puta, tungstenas, sunkus akmuo, šalia Ramos šventyklos...

– Kalbėki eilėmis, – pareikalavo Guru Guru.

*Guru Guru
nėra jokios alėjos
tu
ne Paryžiuje
kur tu
esi
dabar*

Guru Guru ilgai juokėsi, tuomet prabilo eilėmis:

*korozija metalla buvo tokia grupė
nemokėjo groti
tik russian vodka kriokė*

*žinoma
nėra alėjų bulvarų avenių ir gatvių
yra tik ežerai upės upeliai ir upytės
esu dabar saloje
Draveni
klausi
kaip iš tibetiečių mirties knygos
lyg nujausdamas
kad esu tarp dviejų pasaulių
taip
n/esu
Guru Guru
tu esi ne Paryžiuje
bet Gotlando saloje
russian vodka
o gal
burgundiškas vynas
apeiga
kai geriamas alkoholis
apeiga
kai atsijungiama nuo tikrovės
apeiga kai prisijungiama
prie realybės
kai pajuntamas skirtumas
tarp realybės ir tikrovės
Paryžius netikras
sintetinis
tai optinė apgaulė
turistams
Guru Guru
tu
volframas
tu elektros lemputė
tu šviesa
tu degantis laidas*

- Išgėriau visą arbatą, suvalgiau pyragą, metas grįžti, – atsakė Guru Guru.
- Kur? – paklausė Dravenis, jau praradęs meditacijos erdvę.

Tai įvyko viena akimirka anksčiau, todėl nepavyko užfiksuoti transliacijos laiko.

...iš Paryžiaus (2)

– Guru Guru, kodėl siaubo filmukų herojai miršta ne tragiškai, bet šurpiai? Jų mirtis ne sukrečia, bet išgaudina. Jų mirtis neturi didybės.

– Mirties nebijota viduramžių Europoje, – lėtai, nematomomis svarstyklėmis pasverdamas kiekvieną žodį, itin atsargiai aiškino Guru Guru. – Tada bijota gimimo stebuklo, dabar, postpasaulyje, viskas atvirkščiai... Mirtis tėra žaidimas, gimimas – irgi. Tai postpasaulio mitas.

Išgirdęs atsakymą, Dravenis susverdėjo ir, vos neatsitrenkęs į langą, laiku sugebėjo įsikibti į plačią palangę:

– Guru Guru, baisu, šurpu yra ne gimti, ne mirti, bet gyventi... Ir tarsi atrodo, kad nieko negali atsitikti, kai tu žiūri pro langą ir stebi kiemą. Pabodusį, matytą daugelį kartų. Bet žinai, kad kažkada ateis kitas kiemas, į kurį pažvelgs kitas žmogus, ir kur tada būsi tu, kur būsiu aš?

– Draveni, vakar buvau pas gargoilius! Ir šurpu, ir gražu! Esmė ta – gargoiliai tikri, o *Notre-Dame* yra labai didelės energetikos vieta. Reikia visada būti Paryžiuje, pasijusti gotu, pajauti nakties grožį, bodėtis diena, kasdienybė... Kasdienybė – tai ta pati cikliškai pasikartojanti diena. Su naktimi kitaip. Niekas nesako – *kasnaktybė*.

– Guru Guru, aš nurimstu, kai klausau legendinį Johną Lee Hookerį ir *Canned Head Hooker'n Heat* diską, – labai stipru! 1970 metai... Neabejoju – gargoiliai tikri, o *Notre-Dame* yra labai

didelės energetikos vieta... Bet muzika stipresnė! Guru Guru, pasisemk JĖGOS IR GALIOS, būk energingas, nes Lietuvoje bus labai sunku, labai pilka, labai lietinga, ir Galigantas labai įžūliai lips tau ant kulnų... Guru Guru, matyk, matyk, matyk Paryžiu!

Dabar Dravenis, neišlaikęs minčių įtampos, nukrito ant grindų. Su kuo jis kalbėjo? Guru Guru buvo Paryžiuje, o kur buvo Dravenis?

Nėra kritimo, nėra duobės, tik laisvas skrydis į akimirka, kurią beviltiškai gaudo visi pasaulio laikrodžiai.

...iš Paryžiaus (3)

Pagaliau Guru Guru grįžo iš Paryžiaus. Koridoriuje jis numetė sunkią kuprinę ir, įveikęs paskutinius kelionės metrus, krito į lovą: su batais, su striuke... Nuovargis buvo bausis, beveik nepakeliamas. Guru Guru dar suspėjo pažvelgti į lubas. Jos buvo baltos. Tvarka. Guru Guru tuoj pat užmigo.

- - -

Ir vis dėlto langai išgirdo krintančių lašų riksmą. Vandens pasauliai skaudžiai dužo ant asfalto, nepalikdami net šukių. (Ne)mirė neegzistuojanti gyvybė, tik atgimė pilki debesys ir dar pilkesnės lietaus viltys pasiekti saulėtas dykumas, Sacharą.

- - -

Ore nėra atramos. Vakuume – apčiuopiamos vilties, pajautos mirties, todėl pabundame, kai ant debesų nukrenta iki pat pamatų išmelstos vienuolynų sienos, ir lauko žolė netenka haliucinogeninių burtų, ir užsispyręs liūdesys jau negali prasibrauti pro aštrų meldų juoką.

- - -

Išbudęs Guru Guru pastebėjo, kad visos sienos nukabinėtos senų, bet laiko nesugrauztų impresionistų parodų plakatais. Šis grožis privertė trumpam susimąstyti, kurgi jis atsibudęs. Muziejuje matyta viduramžių Mirtis su skydu ir paslaptingu užrašu, Egipto mirusiųjų knyga ir kiti panašūs su

egzistencija susiję dalykai nenuliūdino Guru Guru, o padėjo suvokti, kad nieko nėra geriau, kaip su Mylimąja eiti palei Seną šviečiant milžiniškam mėnuliui, kai visi tiltukai apšviesti, o miesto ramybę saugo šventoji Ženevjeva ir gargoiliai...

Guru Guru vaikščiojo po Per Lašezo bei Monparnaso kapines ir suprato, kad jose – ne kapai. Ir netgi ne muziejus po atviru stogu, gyva (hm) istorija. Tai priminimas: *memento*. Bet ne tik *mori*. Priminimas: gyvenk. Pamišk baimę gyventi.

Šiek tiek smaugė sunkus fotoaparatas. Reikia kentėti. Dėl nuotraukų, dėl subjektyvių įamžintų vaizdų, dėl objektyvios objektyvo akies ir pagaliau dėl Paryžiaus...

– Guru Guru, kas yra *superfoto*? – paklausė nežinia iš kur atsiradęs Dravenis.

– *Superfoto* – tai būdelės Paryžiaus metro, kuriose, kaip rodoma ir filme *Amelija*, galima save greitai įamžinti, o nepavykusias nuotraukas tiesiog išmesti. Ar jas kas ras, nežinia. Tai tikrai *superfoto*... Tai vartai į niekur! Štai kas yra *superinė* nuotrauka, – patikslino Guru Guru.

– Aš atėjau pro šiuos vartus, ir man reikia sugrįžti... – teisinosi Dravenis.

– Paskubėk, kol dar vartai užrakinti! – paragino Guru Guru.

– Su kuo tu šneki? – paklausė Mylimoji.

– Turbūt pats su savimi, – krūptelėjęs suabejojo Guru Guru.

Stabtelėjimas prie vartų, kurių niekas nemato.

...(ne) iš Paryžiaus (4)

Likimo bausmė – nemokama sriuba, kuri suplėšo savigarbą į skutelius, ir tik piktas vėjas gali sulopyti niekšo apsiaustą. Brangu suprasti gyvenimo prasmę, o gyventi nuodėmėje – pigu.

Galigantas pravėrė girgždančias namelio duris ir pateko tiesiai į pikto mago irštva. Kaukolės, skeletai, keistų (be abejo,

nuodingų!) žolių kvapas it narkotikai svaigino, jaukė protą, skatino nusikalsti, paklusti blogio jėgoms.

– Ko nori? – šnypščiančiu gyvatės balsu paklausė kerėtojas.

– Noriu, kad Guru Guru niekada negrižtų iš Paryžiaus...

– Trokšti priešo mirties! Už mirtį mokama mirtimi! – išpėjo juodasis magas.

– Ne, tegul Guru Guru įstringa kelionėje...

– Mokėk auksu! Daug, daug aukso!

Galigantas atsargiai ant purvino, dėmėto (gal kruvino?!) stalo pažėrė trylika Rusijos caro Nikolajaus II 10 rublių vertės auksinių monetų krūvelę.

– Ar pakaks? – pasiteiravo kultūros ministro referentas.

Burtininkas griebė Galigantą už gerklės ir pradėjo smaugti:

– Nebandyk su manimi žaisti!

– Juodasis laiškanėšys, Žiurkius! – sustenėjo Galigantas.

– Pagaliau pažinai Šeimininką! – demonas sviedė referentą ant grindų.

– Atleiskite, Jūsų Tamsybe, kaltas, – graudeno referentas.

– Man patinka nuodėmingi, nusikalte žmonės, todėl gyvenk ir sparčiai degraduok... Kitaip! – pagrasino velnias.

– Būsiu padugnė, – nuoširdžiai pasižadėjo Galigantas.

Demonas nusijuokė.

– Tau pasisekė, tu mane pralinksminai, pasidžiauki gyvenimu, kol gyvas... O Guru Guru klaidžios it lunatikas ir niekada nesugriš namo iš Paryžiaus... Nebent jis pergudraus mane, o tai ne visiems pavyksta...

Atrieda laiko banga, ir užkietėjusio materialisto, bedvasio žmogėno jaunystė it kalno nuošliauža virsta akmenimis, žvyru ir smėliu, o ant žemės vėl dygsta aštri žolė, kuri jau nežydi, tik bado basas kojas.

– Sugražink man padorų veidą, dangau, kuri nuplėsei nuo sunešiotos kaukės. Skubu į tamsą – pabusti, nes bemiegant sugrižta tik naujas ir kapitališkai prakeiktas rytas, – beviltiškai dejavo (ne atgailavo!) referentas.

Bet viskas jau buvo atimta, ir nereikia tuščių butelių mėtyti pro langą, tikėti, kad meniškai sprogs molinė galva. Gatvė tuščia, nes sėkmingesni ir dar velniui neparsidavę praeiviai, surinkę šukes, užmigs stikliniuose bankuose mirtinu dangorėžių miegu.

Vieta, kurioje velniui parduodama siela ir atiduodamas visas nedorai uždirbtas auksas.

Rūke (1)

Guru Guru, pakirstas Juodojo laiškanėsio burtu, sudegusio teatro scenoje repetavo savo neįvykusį gyvenimą, nes niekaip negalėjo iš Paryžiaus sugrįžti namo.

GURU GURU

Ir nors medžiai dar be lapų ir pro šakas galima stebėti debesis, neapgaus jau manęs šlapdriba ar snaigės, ir aš daugiau nežiūrėsiu į bejėgius namų stogus. Aš išliksiu nepakitęs – prasiskverbęs pro miglų grotas, įveikęs rūko kontūrus ir laiko gravitaciją. Trauka. Žemiška ir dangiška. Kuri stipresnė? Žinau, vienišose salose auga tik kreivi beržai, kurie žiūri į tolimą mišką, nes trokšta pavirsti mediniais vilkais. O mano namai liko tušti. Jie laukia vėluojančių ryklių, pažadėjusių atvežti smėlėtas dykumas ir palmes. Klajoti juokinga ir baugu, ir kai bedugnės ežero humoras atranda pakrančių ribas, norisi pakeisti plaukimo kryptį, paskęsti laužo dūmuose, skristi kartu su žuvėdromis į neaprėpiamą dangų. Debesų dugne ramu, todėl man bus leista rėkti lietaus miške, gąsdinti dulkėtas žuvis, plaukiančias link oro pilių.

DRAVENIS

Aludėje skubiai aktualizuojama jaunystė, kad galėtum ramiai gerti alų ir nereikėtų prisiminimų kosulio slopinti skystu betonu. Po trečio bokalo sustingstama į vašką, todėl galima lengvai pavirsti durimis, langu ar tuščia ledinukų dėžute, tapti atviram, atvertam ir išmestam... Neverta nusiminti: lengvai

surandami namai, į abi akis įlašinus dvi skystas arklio pasagas, ir nuvirtus ant kilimo galima netrikdomai grožėtis ant senų baldų nusėdusiomis prisiminimų dulkėmis. Saugokis langų. Neverta panirti į aštrią saulės šukių vonią ir stiklo krušą įskaudinti debesų. Geriau jau lieti žvakes, dūmais irėminti dagtį, grožėtis liepsnos veidu. Niekada nebūna vėlu, nes nebūna anksti. Elektros lemputės negali užgesinti žvakių, ir dreba šešėlių išgašdintos sienos. Sunku sulaukti šviesios dienos ir augti į žvaigždes, kai jų jau nesimato. Pažvelgus į sieną pametamas laikas, ir kasdien reikia vis daugiau neapmokestinto oro. Nepasigendama smūgio į spintos duris – už jų nėra paslapties, tik kabo blizgantis švarkas ir laukia rampos šviesų. Virtuvė dalija sočius pažadus, bet atriekia tik juodos duonos riekę, kad vanduo užpildytų alkio spragas. Neegzistuojančiame valgiaraštyje nuosekliai užrašyti skanūs žodžiai, ir galime gestais užsakyti arbatos, bet niekas sienoje neatvers dangaus, tik (geriausiu atveju) langą į automobilių prarytą gatvę, todėl pamirškime, kokie buvome mandagūs išgėrę pirmą butelį alaus.

Miglos scena, paraleliniai užkulisiai, spektaklis, prarandantis ir atrandantis ribas.

Rūke (2)

Mintis praskaidrina benzino kvapas, degalinių spektakliai, picomis sulopyti stogai, ir kai plaunamas automobilis, hermetiškos užuolaidos paslepia vairuotojo griaučius, kad lojalios padangos būtų nepaliestos kometų ir ant veidrodėlio nenukristų asteroidas. Svyruoja lanksti antena. Radijas transliuoja bolidų spektaklį, kosminį cirka, mėnulio gausmą..

– Neišjunkite radijo, išlikite lojalūs varnos riksmui, girtuoklio juokui, ištrupėjusiems laiptams, – tyliai, vos girdimai sušnibždėjo Guru Guru.

– Guru Guru, tu verčiau pasidomėki, kodėl klaidžioji

rūke ir negali iš Paryžiaus sugrįžti namo. Ar tu žinai, kur dabar esi? – paklausė nematomas žmogus.

– Rūkų rūkas, kaip sakė Koheletas. Rūkų rūkas! Viskas yra rūkas! Kokia nauda žmogui iš viso jo sunkaus triūso, kuriuo jis triūsia po saule?

– Guru Guru, vidinis gaisras (ne)užgesinamas, (ne)pastebimas, (ne)pavojingas, – šnekėjo nematomas, nepastebimas, nefiksuojamas žmogus.

Guru Guru atšovė eilėmis:

*sudegiau
dar nepatekėjus
saulei*

Ir, truputį itin reikšmingai patylėjęs, paklausė:

– Ar tu Koheletas?

– Ne, aš Dravenis, bet manęs čia nėra...

– O kas čia yra?

– ...tik Samuelio Becketto kapas.

Guru Guru pagarbiai parimo ties kapu ir buvo įvertintas, pastebėtas.

– Guru Guru, ar tu žinai, kokie yra tikrieji Vieno Dievo ketinimai? – nepaklausė Beckettas.

– Žinau, – neatsakė Guru Guru.

Kapinės ištirpo rūke. Kartu su Mylimąja eidamas Paryžiaus (o gal ir ne?!) gatve, Guru Guru stebėjo, kaip plačioje vejoje į nedarnias, neišauklėtas gretas rikiuojasi stichiškai augantys krūmai, patylėjo, nesišakojo, kai visai šalia tuštinosi kilmingas šuo. Tai laisvė, ir kai pritrūksta (i)racionalaus sprendimo, galime pamąstyti, kad gatvės medžiai panašūs į miško medžius, ir tik vienu žvilgsniu surinkti visas peizažo detales į darnią visumą.

– Mieloji, pažvelki, kaip gražu. Gali neabejoti savo akimis.

– Mielasis, tu visai kaip vaikas...

– Pamenu vaikystę, nepamirštu laimės laukimo, nerimo, ir kai delne nelikdavo vietos troleibuso stotelei, o gyslomis pradėdavo tekėti skystas varis, nugriuvęs aš grodavau moline armonika, mikliai žaisdamas į sienas įaugusiais gotikinių plytų klavišais.

Rūkas, tik rūkas, ir dar kartą tik vienišas rūkas.

Rūke (3)

Kas turi laisvas rankas, dirba su pjūklais, ir kai pakvimpa drožlėmis ir pjuvenomis – jau pasiektas auksinis pjūvis, dieviškoji proporcija: tiesos porcija ir dozė išgauta vienu metu. Jau nebaisūs revolverių šūviai, ir kulku švinas pakvimpa auksu, ir pilnavidurėmis vyno plūdėmis žvejojami kritikos rykliai. Daug atskleidžiama paslapčių net nepanirus į ežerų gelmes, neįkopus į nepastebimus Lietuvos kalnus, nenusileidus į ankštas smegduobes, neišgėrus kartaus pelkių dumblo.

Dar daugiau sužinoma panirus į tirštą rūką, trukdantį pažinti miestus ir žmones, bet formuojantį teisingą mąstymą. Guru Guru jau nesistebėjo iš nežinia kur išdygstančiais pašnekovais ir keistais jų klausimais, ir dar keistesniais savo atsakymais. Guru Guru pradėjo stebėtis savimi. Keistas potyris, gal perspektyvus, o gal ir ne. Guru Guru nežinojo, kad stebėtis savimi draudžia psichologai, todėl buvo atviras pačiam sau ir nuo savęs neslėpė savo (o ne kito?!) gyvenimo faktų.

– Guru Guru, ar kompiuterio šriftai gydo žmones? Aš padariau atradimą (gal ir vertą Nobelio premijos?!): jei kosėji ar kamuoja sloga, reikia dirbti su *Times New Roman*, o nuo depresijos gelbsti *Helvetica* grupės šriftai... Dabar tiriu kitų šriftų poveikį žmogaus sveikatai.

– Draveni, nieko neišmanau apie kompiuterius. Kas jie? Žmonės ar mašinos? Dirbtinis intelektas negyvas, bet jis „mąsto“ (gal ir nereikia abejojančių kabučiu?). *Zen* liepia (ne)

mąstyti. Tai kompiuteris – irgi žmogus? Jei taip, jam šriftai būtini... Ir pats renkasi, kokie...

– Guru Guru, ne taip supratai, ar tavo sveikatai daro įtaką šriftai? Ar gydo, ar susargdina?

Rūkas formavo ir klausimus, ir atsakymus. Rūkas kūrė save, o gal ieškojo savęs. Kas jį žino, bet rūkas buvo panašus į Stepheno Kingo vizijas... Tik pas jį visi siaubai formavosi, tarpo Maine (Meino valstijoje), o mes juk turime savo Raigardo slėnį (deja, tik pusę!), o gal dar ką nors? Draveni, kokie kampeliai Lietuvoje (kampeliai... apskritainiai... cha!) paslaptینگiausi?

– Visa Lietuva – tai paslaptis. Nėra nė vienos pėdos, nė vieno colio, kurio nedengtų paslapties rūkas, – miglotai paaiškino Dravenis.

– Pilstai iš tuščio į kiaurą, Draveni, todėl grįžkime prie pirmosios (kokia ji?) temos. Sutinku, šriftai gydo. Kaligrafijos jėgą dar senovėje suvokė kinai, japonai, arabai, persai, jie visi yra kaligrafijos meistrai... O Ibn Sinos (Avicenos) knyga *Gydymas*, parašyta maždaug prieš tūkstantmetį, iki šiol tebėra aktuali... Didysis Gydytojas ir mąstytojas taip pat nenuvertino kaligrafijos, šriftų esmės. Pirmieji šriftai gimė būtent Rytuose, o ne kompiuteriuose, sukurtuose kažkur Vakarų pasaulyje (?). Nepaisant to, gaminami vėl ten, iš kur jų šaknys, – Rytuose... Kinijoje... Ratas apsisuko.

Ratas atsisuko... Dingo Dravenis, pasibaigė (o gal pasibaidė?) pokalbis, bet gyvenimas ir Paryžiuje, ir kitur vis bėgo pro šalį, ir jau tapo įmanoma (?) atsigėrus balto degtinės rūko (it briaunuotai studento stiklinei) sudužti bet kur. Ir niekas nesurinks net šukių, nes gatvėje tik nepažįstami žmonės ir nėra vedlių į stiklo liejimo cechus. Racionalu ir baisiai rimta. Praeivių veidai slėpė silikatinės plytas, kad negriūtų pokariniai namai ir galima būtų saugiai sukramtyti šokoladinę plytelę – balkone, ant šaligatvio, gatvėje ar sankryžoje, dar neatvažiavus paskutiniam katafalkui, dar

nenuvirtus į šviežiai iškastą duobę.

Taip mąstė Guru Guru, ir niekas jam nedraudė TAIP mąstyti. Ir leiskite paklausti – kodėl? Ogi todėl, kad rūke gulint ar stovint galima praryti švento laužo ugnį ir dūmą ir palaimingai sudegti ateivių užgrobtame mėnulyje.

Rūkas, virstantis ūku.

Rūke (4)

Teatras „Grand Guignol“ kartais pasakoja apie žmones, kurie nužudo mirtį, o paslaptingas rūkas pučia miglas apie paklydėlius, kuriuos nužudo balta, aksominė, neperprantama mirtis. Ir niekas nežino, kas teisus, todėl „Grand Guignol“ sceną užliejo rūko banga ir teatro scenoje atgijo naujas, sukrečiantis, kraują stingdantis spektaklis.

Guru Guru kartu su Mylimąja sėdėjo „Grand Guignol“ salėje, ir ne todėl, kad dievino avangardinį teatrą, beatodairiškai tarnavo kontrkultūrai, bet tik čia (po spektaklio, teatro kasoje) jis galėjo nusipirkti tikrą bilietą į Vilnių ir paprastai, kaip ir visi, sugrįžti namo. Guru Guru neketino ilgai pasilikti *sianbiako* erdvėje, žūtbut reikėjo išbristi iš balto, klampaus liūno. Ir jį galėjo išgelbėti tik scena, kurioje turėjo būti suvaidintas progresyvus, požeminis rūkas, skystas metalas, pelėdų migla.

POLIŠINELIS

Guru Guru, kodėl iliuzija, regimybė pranašesnė už ūkanotą tikrovę?

GURU GURU

(Iš salės.)

Tai Polišinelio paslaptis!

POLIŠINELIS

Guru Guru, kviečiu į sceną, dabar tu aktorius, o ne žiūrovas. Vaidinsime naują pjese: „Maršrutas *Paryžius–Paryžius*, arba 1846 km“.

Guru Guru kartu su Mylimąja užlipo ant scenos. Pasigirsta

plojimai. Žiūrovų minioje Guru Guru pastebi Dravenį, o šis susunka: „Bravo!“ Scenos darbininkai atneša dekoracijas. Guru Guru stebi darbus ir komentuoja.

GURU GURU

Aštrūs sankryžų kampai, nesustabdomai girgžda šviesoforai (ar tikrai?), įtaigiai imituojama žalia šviesa, skatinanti pasiruošti posūkio aktui. Apytikslė akis, matinis stiklas, kubiniai akiniai. Greitis. Aplenkiamas švelniai užkliudžius troleibuso stulpą, atsitrenkus į šaligatvio bortą. Neišvengiamos kliūtys, stresas, sumušta nosis. Ir dar kažkas...

POLIŠINELIS

Viršyti greitį trukdo lėkštės, ne, ne *tos* (UFO / NSO?!), bet krintančios iš nežinia kur, tiesiai ant veido, todėl sunku užmigti prie vairo valgant makaronus, švilpiančią gangsterių kulkoms, staigiant baikeriams, vilkams, leopardams, krokodilams ir t. t., ir pan. (neverta vardinti Lietuvos gyvūnų – yra spec. žinynai, enciklopedijos ir internetas). Nereikia net komentarų, nes šis spektaklis – tai tik komentaras. Nežinia, kam ir kodėl.

GURU GURU

Kai sakinį užbaigia klaustukas, tuštėja autorinės poetų kišenės, ir gavus paskyrą gyventi nukertama galva, bet stebimi (kaip debesys!) visi pomirtiniai eilėraščiai, nes tikri poetai nemiršta. Jie amžinai gyvi ir neskaitomi, ir neįskaitomi. Slegia (smegenis ar širdį?) raidžių gausa, todėl tarpuvartėse ieškoma naujų žodžių, galinčių plastiškiau apčiuopti grožio kontūrus, perlaužti gyvenimo prasmę – per pusę. Lūžtančiais pirštais klijuojamos vazų šukės ir sudužusiuose alaus buteliuose vėl atrandamas vitražų grožis.

POLIŠINELIS

Kažkur netoliese dailininkas, kuris bus labai žinomas tik po šimto dvidešimt penkerių metų, piešė šedevrą, tačiau koks jis, dabar sužinoti, deja, negalime.

GURU GURU

Ar jis piešė antrąjį Paryžių? Šis dailininkas mėgo lietu.

Ar yra lietaus šalis? Ar yra lietaus Paryžius, mažesnis, tikresnis, artimesnis nei gargoilinis monstras, urbanistinis gigantas?

POLIŠINELIS

Galimas dalykas... Paryžius yra lietaus miestas, ten visi turi *parapluie*, – be skėčio paryžietis ne paryžietis... Bet ir permirkus ten būtų labai smagu. Yra lietaus Paryžius, ir yra gargoilinis monstras Paryžius. Tai du Paryžiai viename.

GURU GURU

Jeigu du Paryžiai yra viename, tai nebūtina keliauti taip toli, galima ir Lietuvoje surasti abu Paryžius. Du Paryžiai yra Dumsių seniūnijoje, prie tarptautinės magistralės – Kaunas–Zarasai–Daugpilis. Ten yra ir priešgaisrinis „Eifelio bokštas“. Užlipus į „Eifelio bokštą“ (bet kurį!) išeinama pasivaikščioti po debesis ir pamiršti nesėkmių takų, nes juos užpusto rūkas: balsvas, beskonis, bekvapis, neapčiuopiamas...

POLIŠINELIS

Rūkas slepia iš sąvaržėlių vielos išlankstyta Eifelio bokštą ir maskuoja metalo kontūrus, rėmus, arkas...

GURU GURU

Keliauti išvis nebūtina... Nes Paryžius yra ir dvasios būseną...

POLIŠINELIS

Kas yra dvasios būseną?

GURU GURU

Draveni, ko gero, galima sakyti, kad tai sąmonės lygmuo ar dar kažkaip... Pajauta...

POLIŠINELIS

Guru Guru, iš kur tu supratai, kad aš ne Polišinelis, bet Dravenis? Kaip aš išsidaviau?

GURU GURU

Jūsų nosys panašios.

Dravenis skubiai nusimeta Arlekino apsiaustą ir nuplėšia prikljuotą nosį.

Nesmogė joks žaibas, bet dekoracijos pasikeitė – tiksliau, jų nebeliko. Dingo ir „Grand Guignol“ teatro scena... Sušvilpė automobilių

sirenos – Guru Guru, jo Mylimoji ir Dravenis stovėjo viduryje judrios magistralės.

– Sprunkame iš čia, kol mūsų dar nesuvažinėjo, – paragino Dravenis.

- - -

Netrukus puikioje „Paryžiaus“ kavinėje draugai kirto lietuviškus bulvinius blynus ir gėrė putotą girą. Už lango švietė saulė. Dingo rūkas, bet ne Paryžius.

– Guru Guru, tu pamiršai kažką svarbaus – žiūrėk, vėl tvenkiasi rūkas, – pašiurpo Mylimoji.

– Prisiminiau! – sušuko Guru Guru ir išbėgo į kiemą.

Pievoje tautiniais drabužiais apsitaiesiusi mergina melžė žalmargę. Šventa karvė turėjo panaikinti Juodojo laiškanešio Žiurkiaus kerus. Guru Guru išgėrė šviežio pieno stiklinę ir tik dabar tapo laisvas nuo rūko, nuo visų psichodelinių miglų.

Rūkas, Paryžius yra rūkas.

Vladislavas Tumėnas

Guru Guru priima vulgarų mąstymo iššūkį

Guru Guru ir Dravenio nuotykiškai tampa savotišku literatūros fenomenu, tad pernelyg nenustebome, kai į redakciją atkeliavo žinomo filosofo, nusprendžiusio pasivadinti savo senelio vardu ir pavarde, tekstas, jį ir publikuojame. *Radikalčiai.lt* redakcija.

Iš Paryžiaus sugrįžęs ir net nespėjęs reikiamai aklimatizuotis didingos praeities tėvynėje, Guru Guru skubiai iškvietė vieną iš savo proproprosenelių Protatrimpą (beje, save vadinantį lietuviu bei savo profiliu labai panašų į karalių Mindaugą ar į kunigaikštį Gediminą) ir, nutaisęs rituališkai žiaurią miną, paklausė:

– Kodėl prancūzų kultūra aukštesnė nei lietuvių? Ar nuo kultūros priklauso šalies ekonomika?

– Todėl, kad prancūzai kur kas anksčiau nei mes ėmė

skirti žmogaus užpakalį nuo jo galvos, – šaltakraujiškai atrėžė Protatrimpas.

Tokio fasadinio atsakymo Guru Guru tikrai nesitikėjo, tad jo apatinė žandikaulio dalis gerais dešimt colių pasislinko žemyn. Tačiau Guru Guru nebūtų didis Guru, jei ilgiau būtų praradęs pusiausvyrą.

– Paskutiniam kvailiui aišku, kas yra užpakalis, o kas – galva. Juk galvai priklausantis veidas bėgant laikui raukšlėjasi, o užpakalio veidas – ne, nes užpakalis ne galva ir į save nieko neima. Jam ant visko nu.....t, – pademonstravo naujausias mokslines žinias Guru Guru.

Apstulbintas proproproanūkio genialios išvalgos, Protatrimpas staiga atlyžo ir neberodė nepasitenkinimo dėl neplanuoto iškvietimo. Jis jausmingai tarė:

– Tai šventa tiesa, tačiau žvelkime dar giliau. Iš galvai priklausančios burnos privalo išeiti skirtingi dalykai nei iš užpakaliui pavaldžios. Kitaip tariant, už žodį turi atsakyti galva, o užpakalis – ne. Tiesa, už žodį užpakalis gali kentėti, bet atsakyti neprivalo.

Dabar Guru Guru protas dirbo pašėlusiu tempu, mintys vis grįždavo prie vaikystėje skaitytų *Keturių muškietininkų ir šuns*. Taip taip, prancūzai vienas kitam atsakingesni, jie išsigrynino – lindo darvinistinės rūšių atrankos mintys.

– Dėl to Paryžius – meilės sostinė, – mėgavosi nušvitimu Guru Guru. – Juk negali egzistuoti meilė be tiesos, be atsakomybės... Jei mano gentainis pasiskolina pinigų ir negražina teigdamas, kad manęs nepažįsta, tai aš privalau kreiptis į kitą galingą gentainį, kuris su beisbolo lazda pagydo ano atmintį. Tuomet pinigų užtenka mums visiems trims. Verslas... – vis labiau mėgavosi nušvitimo spinduliais Guru Guru.

– O kaip su einančiais į rinkimus politikų pažadais? – jam taip norėjosi pasidalinti nušvitimu su Protatrimpu.

Tačiau Protatrimpas jau buvo ne ryšio zonoje.

– Gaila, – sau po nosimi burbtelėjo Guru Guru, – dar

egzistencinėje zonoje turėtų sėdėti žodžio nesilaikantys, makaronus kabinantys...

– Kultūra priklauso nuo ekonomikos, o ekonomika – nuo kultūros, tačiau viskas priklauso nuo galvos, todėl ji skiriasi nuo užpakalio, – nušvitęs mąstė Guru Guru.

Štrichai, brūkštelėjimai, potėpiai (ir platūs, ir siauri, ir matomi, ir ne)

Tuščia scena. Pilna salė, iš jos ateina Guru Guru ir užlįpa ant scenos.

GURU GURU

Mano monologas – tai eilės. Iš pradžių poezija – po to veiksmas. Noriu paprašyti visiškos tylos. Referente Galigantai, išjunkite mobilųjį telefoną. Ačiū!

nelauktas rytas, nutrūkusi meditacija, gyveniman įsiveržusi diena

*gotikinės plytos
vis dar slepia stiklinį veidą
negaliu sudužti it bokalas
atsigėręs
balto sienų tinko*

aistra

*pabėgo naktis
apalpo mėnulis*

(ne)paprasta, (ne)pakeliama diena

*rytas nukirs rankas
nepajėgsiu pakelti dienos*

*kuri atplauks
neatsigreždama
atgal*

sekli Odisėjos pabaiga, krantas

*tik patiklus irklų girgždėjimas
tik neramus žuvėdru riksmas
stumia iš valtės
paskęsti
kerante*

vizualus bejėgiškumas

*prožektoriai
patrėšia sienas šviesa
ir augina tamsius šešėlius*

ne(pa)stebimas agrarinis sakralumas

*tyli laukas
nes žemė išarta
nekenčiu tvorų
dievinu dirvonus
žvelgiu į ežerą
sausu
dykumos žvilgsniu*

reklamai (ne)reikia oro

*šaligatviai sumindžiojo
cigarečių deguonį
kvėpuoju elektriniais
neono spinduliais*

retronostalgija

*bejėgė klaviatūra
pasigendu
frako
rojalio klavišų*

pavasario rečitalis be vokalo ir orkestro

*ir kai už horizonto pasislepia žiema
akiduobėse pražysta geltonos pienės*

*taikiai sprogsa beržai
į atvirą veidą sminga pageltę spygliai
iš kojų verčia žaliaakės pušies šypsena
aštri
kankorėžio skeveldra*

ankstyvi žadintuvai

*ilgai
troleibusų atodūusiai
iki pat pabudimo*

saugu, smagu ir linksma

*manekenai
be skeleto
todėl
neskęsta*

skaidri apokalipsė

*vitros žino
išliks*

*tik
stikliniai langai*

poliruotas dangus

*kilnus
ir aukštas
vėjo pašaukimas
šlifuoti audringus debesis*

mineralinis vanduo

*ir
...
saugūs
narai*

(ne)šventyklos

*aptveria
atvertą
dangų*

tyla

*po tosto
nuo veido
nukrito purvini laiptai
ir prikaltė liežuvi
prie grindų*

dialogas su savimi

*traška parketas
nejuda medinės kojos*

*medituodamas
gali prakalbinti sieną*

*Užbaigtas dialogas su savimi, ir jau veikia kiti. Stiprus, galingi,
turtingi ir įtakingi.*

Lubos pradeda spektaklį ir jį užbaigia

////////////////////////////////////

LUBOS

Nubrūžintos, dekoracijų išakėtos, nedažytos scenos grindys saugo poetų eiles, kurias, to nežinodami, mindžioja ir talentingi aktoriai, ir nuolatiniai statistai, ir aukštai pakylėti (iki pat lubų!) dekoracijų meistrai.

GURU GURU

(Blaškosi scenoje.)

Paris mačiau originalius italų futuristų Russolo ir Marinetti manifestus, jų piešinius... Kažkas TOKIO. Jie kūrė visiškai naują meno strategiją, kurią *post... -izmai* sugadino. Siūlau grįžti į *dada-* / futurizmo / ekspresionizmo / *Grand Guignol* ir pan. laikus ir juos atgaivinti. Mandelštamas, Majakovskis, Vvedenskis... Beckettas...

DRAVENIS

Pamenu tuos laikus (iš pračio gyvenimo, iš knygų!) ir stebiuosi Marinetti drąsa...

GURU GURU

Taip, o kad Russolo tapė, išvis nežinojau... Italų futuristų paroda Pompidou centre mane pakerėjo...

DRAVENIS

Aš beveik nieko neišmanau apie meną, aš gatvės žmogus Dravenis... Ir man labai pasisekė, kad teko galimybė vaidinti tame pačiame spektaklyje, toje pačioje scenoje ir tuo pačiu laiku... Viskas sutapo!

GURU GURU

Na jau... Jūs esate Menas, nes esate *žen*.

DRAVENIS

Mane norėjo iš *žen* išmesti, bet Tradicija neleido atimti iš manęs dvasinio laipsnio, vardo, iniciacijos... Todėl mane išvarė iš vienuolyno, ir tiek... Tegyvuoja asfaltas!

GURU GURU

Draveni, tu išmestas iš *žen* vienuolyno, o aš – iš mečetės. *Anathema* ir *fatwa* abiem... Mus iš visur išmes. Liksime vieni. *Džin!*

DRAVENIS

Taip... Mus iš visur išmes. Liksime vieni. Panašu, kad taip ir bus. *Nagradiat posmertno!*

GURU GURU

Daže posmertno ne nagradiat!

DRAVENIS

...čia tai LYGIS!

GURU GURU

Čia jau visiškai nebe lygis... ir tai yra L.Y.G.I.S.!

DRAVENIS

...sutinku! L.Y.G.I.S.! (*Lietuva yra galinga išsivysčiusi sala*, galimi ir kiti kodavimai, iššifravimai, paaiškinimai, sprendimai ir t. t.)

GURU GURU

...taip...

DRAVENIS

Ir kas gi nutiks, Guru Guru? Bijau pasikartojimų, reikia veiksmo, nežinau... kokio...

GURU GURU

Mūsų spektaklis turi būti su minimaliais dialogais ir maksimaliais aprašymais (parodija kažkiek iš Hemingway su Balzacu) arba atvirkščiai (griozdiniais dialogais ir minimaliais aprašymais, pavyzdžiui: „Jis atėjo“, tada seka iiiiilgas dialogas).

DRAVENIS

Supratau: teatras. Štai raktas! Visoks. Eksperimentinis. Mes vaidiname, mus vaidina, mes žiūrime, mus žiūri... O *new age* galime išsukti ironiškai savaip. Artėja naujasis amžius, laikas arba slėptis bunkeriuose, juos išsikasukus, arba į kalnus bėgt, arba dar kažką daryt. Ką?

GURU GURU

Artėja kvantinis šuolis, naujas amžius, senas mąstymas bus sunaikintas, išliks tik tie, kurie eina dvasiniu, atsinaujinimo keliu.

DRAVENIS

Teatras, teatras, teatras ir dar kartą teatras...

GRINDYS

Eilės įsigeria į medį iki pat atomų ir palaidoja taikos viltis, nes skyla jautrūs branduoliai, ir tik baltuose lapuose žydi neužrašyti pavasariai. Bet žiedai nuvysta, sudžiūsta svajonės ir gėlės, ir niekas be slidžių operacinių pirštinių neatvers neišleistos, neišspausdintos poeto knygos ir nepažvelgs vidun, nepamatys baltų rėmų, kurie puošia metaforų laukus, ir baltos, išpuoselėtos snobo rankos sugebės tik atkimšti vyno butelį ir pasigrožėti mirusia gamta.

LUBOS

Tik pirma laiko, dar neprasidėjus spektakliui, atverki sunkias užuolaidas ir tavo areštuos policija, pavargusi nuo revolverių, pistoletų ir bananų... Reikės atlaikyti skaudų kirtį per nugarą ir nukritus ant scenos ištiesti kojas be jokio mirties efekto. Užges kankinio aureolė ir rankas papuoš metalinės apyrankės. Ir kai tavo nuveš prie užšalusios upės, teks žvejoti surakintomis rankomis, lietumi vilioti išdidžias žuvis, deginti užšaldytą pievų žolę ir piktais kojų spyriais užkurti paklydusius akmenis. Keraminiai varikliai nuveš tave prie bulvių maišų, ir, alkanomis žarijomis išbarstęs taką, lėtai žingsniuosi link žvaigždžių... Aukštu žvilgsniu tviskės dangaus varis, akins mėnulio sidabras ir ledinėmis pienėmis pražys dangus.

GRINDYS

Galima bus lengvai pagauti paklydusį asilą ir nusivilti zoologijos sodu, kuriame narvuose kali reaktyviniai lėktuvai, ir teks susitaikyti su nervingais aligatoriais, kurie švenčių proga siunčia kulinarinius atvirukus atogrąžų plaukikams, – šių nepaskandinamas atvirumas atmeta visus gelbėjimosi ratus ir nuoširdžiai kviečia visus skenduolius į povandeninės tapybos plenerus.

LUBOS

Akvarelė...

Veikiantys asmenys: Guru Guru, Dravenis, Grindys ir Lubos.

Kėdė

(Guru Guru tuščioje scenoje ieško kėdės.)

GALIGANTAS

Guru Guru, reikia patikrinti, ištirti scenos erdvę.

VAPSVA MAJA

Turi būti minkšta kėdė, ir ji skirta man.

GURU GURU

Ar čia spektaklis, ar tik repeticija?

VAPSVA MAJA

Koks skirtumas! Man reikia kėdės! Ieškokite!

(Į sceną įvažiuoja kartoninis „Chrysler“, išlipa Guru Guru Mylimoji ir Dravenis.)

GURU GURU MYLIMOJI

Važiuoja mašina, kyla garas... Bet kodėl, juk jinai ne garvežys?

DRAVENIS

Pirmoji (ir paskutinė!) mašina buvo garvežys... Taip mums pavyko atvažiuoti, ir jeigu ne tavo entuziazmas, užsispyrimas, veržlumas, polėkis, tu nerastum Guru Guru. Gal po kokių metų mus paminės *Litmenis* ar *Metai*...

GURU GURU MYLIMOJI

Mielasis, ko tu ieškai? Aš juk esu čia.

GURU GURU

Mieloji, aš dirbu...

DRAVENIS

Guru Guru, kodėl, kai scenoje surandama kėdė, prarandama judėjimo laisvė?

(„Chrysler“ pradėjo purtytis ir čiaudėti.)

GURU GURU

Garas veržiasi iš mašinu, kai jos sugenda... Paradoksas.

DRAVENIS

Visada reikia palikti vieną laisvą kėdę bent sau, kad nereikėtų ieškoti.

VAPSVAMAJA

Guru Guru, tu nevertas kėdės!

DRAVENIS

Guru Guru, ar tu gali gyventi be kėdės?

GURU GURU

Taip, tik ne scenoje...

GURU GURU MYLIMOJI

Atsisakyk kėdės! Aš čia, ko tau dar reikia?

GURU GURU

Negaliu be kėdės, stalo ir lovos, be durų negaliu, be stogo ir grindų. Pasirodo, negaliu gyventi neuždarytas, nepasodintas, nepaguldintas... Ar scena – tai savanoriškas sąmonės kalėjimas, Draveni?

GALIGANTAS

(Pamokančiu tonu, bet juokiasi.)

Guru Guru, gal tau nesurasta kėdė trukdo lankytis kultūros renginiuose, ateiti į teatrą? *Savanoriškas sąmonės kalėjimas?* Kas tai?

GURU GURU

Kai užsidarai namuose ir nieko, nieko nebenori. Pasodini save į kalėjimą ir tupi jame, nubaudęs nė nežinia už ką. Teko ilgai taip *sėdėti*. Niekam nelinkėčiau...

GALIGANTAS

Sugrįžki į Kultūros ministeriją. Ten Tavo vieta, ten galėsi *sėdėti*.

DRAVENIS

Guru Guru, dabar supratau – tu atsiskyrėlis... Bet jaučiu, kad tavo kameroje nėra nei baldų, nei kėdžių... Niekto nėra. Ir kas tave išlaisvins?

VAPSVĀ MAJĀ

(Isteriškai, bet juokiasi.)

Ieškok kėdės! *Chercher une chaise!*

GALIGANTAS

Tave išlaisvins stebuklinga kėdė – ministro sostas. Kėdė – latviškai *stalas*, o gal atvirkščiai? Ar jie sėdi atvirkščiai?

GURU GURU

Referente, aš sėdžiu veidrodiškai atspindėtas – manyje vietomis sukeista dešinė su kaire, ir todėl, kad kėdė latviškai – *priekšsėdėtājs*.

GALIGANTAS

Guru Guru, ieškoki kėdės – tu dabar esi scenoje, į tavo žiūri pasaulis. Ieškok!

GURU GURU

Mylimoji, ar matei, kaip žydi edelveisai? Aš dar ne...

GURU GURU MYLIMOJI

Guru Guru, aš nematau gėlių, nepastebiu medžių, regiu tik dekoracijas! Aš scenoje ir vaidinu save.

DRAVENIS

(Džiungiai, bet juokiasi.)

Futurizmas eina į priekį... Greit skris žmogus į Fobą (pradeda nuo baimės?), tada Marsą (karo dievo planetą...), o ar išvis einant galima nueiti į priekį be kėdės? Gal ėjimas – tai stovėjimas vietoje? Juk Žemė sukasi.

Vapsva Maja skaudžiai gelia Guru Guru į nosį!

GURU GURU

(Apsvaigęs, bet juokiasi.)

Ir į ausį, į skruostą... Man veikia *stereo*, o gal net 3D režimu, *mono* – jau seniai pamirštas Vapsvos Majos formatas...

jei

kai

du

žodžiai

aukštai

*svyra
kyla
šauktukas
klaustukas
ir
taškas*

Scenoje Guru Guru nebeieško kėdės ir kalba daugtaškiais. Visi ploja: ir žiurovai, ir artistai, ir scenos darbininkai, ir prožektorių meistrai, ir apsaugos vyrukai, ir barmenas, ir gaisrininkas (ugniagesys?! Iš kur jis čia?), ir visi kiti... Kėdė tyliai palaiminga išsiskleidžia kamputyje.

Įslaptinti pasikartojimai

(Vietovė, esanti tarp atviros lifto aikštelės ir nudistų pliažo.)

VAPSVA MAJA

(Nusivelka megztinį ir sviedžia ant grindų.)

DRAVENIS

Koridorius – tai nesugražinami siūlai, išvynioti kamuoliai, manufaktūra.

GURU GURU

Skeletas it paltas spintoje. O nudistų pliažoje atsigręžia švarkai į tiesą ir atranda kelnes, kuriose jau nėra kojų...

VAPSVA MAJA

...ir tampama žvėrimi, vabzdžiu, ropliu...

GURU GURU

O kodėl nebeskraidai cepelinai? Ar tikrai jie pavojingi? Ne švininiai juk!

DRAVENIS

Giedrė sakė, kad aš neskraidau, nes labai jaunai atrodau.

GURU GURU

Ačiū Jums! Taip ir yra, mums abiem po 29!

DRAVENIS

...sunki jaunystė!

VAPSVĀ MAJĀ

Gerai, kad bent ne paauglystē!

DRAVENIS

Šalin senatvē! Reikia kovoti su autoportretais, šalinti negatyvus, pozityvus, nubraukti dvejetainius skaičius, išrikiuotus į veido kontūrus. Ar žinote, koks yra jaunystės perimetras?

GURU GURU

Duobė, kuoleliai, nesugražinami siūlai, virvės, trosai...
Viskas aptverta, sužymėta. Laisvė!

DRAVENIS

...ir tada tampama žvėrimi... Prarandamas žmogiškumas, humanizmas ir garderobas.

GURU GURU

futura

futura

fatum

fatum

pirmyn

pirmyn

jokio atgal

jokio likimo

viskas nulemta

bet laisvė

futura

futura

šaukin

vienas

ant tilto

naujasis amžius ateina

ir ką jūs man

VAPSVĀ MAJĀ

guru guru, nurimkite

paspauskite mygtuką

ir liftas jus pakels

*išaukštins
suras
ir kambarį
ir stiklą limonado
gersi
ir neprigersi
(tik nelieskite raudono gesintuvo!)*

GURU GURU

*lifas vis ne į tą lauką aukštą namą
jis išvažiuoja iš stalčiaus
pats parašo eilėraštį
mygtukais
nespaudomais
nes rašau ne aš
kažkas rašo
užsirašo
numerį
lifto skrydžio koordinaciu
kur rieda lifto bėgiais traukinys?*

VAPSVA MAJA

Aš visada šalia, aš visada rašau slaptus traukinių grafikus,
tvarkaraščius...

*(Vapsva Maja imeta Guru Guru į lifto kabina, paspaudžia nulini
mygtuką, durys užsidaro, ir liftas stovi vietoje.)*

GURU GURU

*(Iš kabinos.)
Atidarykite duris!*

Durys neatsidaro. Rankenos nėra. Iš kur duryse rankena?

Svaigulys

(Pieva, šalia kapinių žydi pienės. Geltona laisvė.)

VAPSVA MAJA

Įdomu, koks laisvės vardas? Ar ji įkalinta nuo turistų, ar
turistai nuo jos?

GURU GURU

Jos vardas Liežuvautoja, ir ji nori dirbti gide, bet Galigantas neleidžia, nes bijo tapti paskalų objektu...

VAPSVA MAJA

Apie ką ji kalba? Apie ką ji nekalba? Kodėl ji kalba? Kodėl ji nekalba?

DRAVENIS

Ji kalba tik apie tamsiąją žmogaus pusę ir niekada nekalba apie teigiamas žmogaus savybes.

GURU GURU

Tamsioji pusė? Žmogus turi tamsiąją pusę? Čia kaip visata, kuri turi tamsiąją materiją ir energiją? Ar tamsioji pusė yra blogai?

DRAVENIS

Tamsioji pusė yra geismų, troškimų, didybės manijos pasaulis. Tamsioji pusė įkalina. Visata taip pat įkalinta, visatos neturi būti, visata yra klaida.

GURU GURU

pereik į tamsiąją pusę

pereik į šviesiąją pusę

pereik činvato tiltą

vis tiek vandenys vieni

po juo

DRAVENIS

Tai *zen* meistro atsakymas, pakilęs virš dualizmo! Tai absoliutus teigimas!

GURU GURU

Neigiu savo teigimą!

DRAVENIS

Daryk, ką nori, elkis, kaip nori, dabar tu laisvas!

GURU GURU

Laisvė... Laisvė... Nelaisvė... Vėl laisvė... Kelionė per laisvę ir nelaisvę... Grotos už grotų...

DRAVENIS

...grotos be grotų...

VAPSVA MAJA

...kapinių vartai...

Kandžiai (ne)užbaigtas pokalbis, nuodai, apsvaigimas.

Lietus (1)

(Lyja. Šaltas. Lietus. Guru Guru ir Dravenis stovi po žydinčiu kaštonu. Raudonu (tokie tik Paryžijū). Aplink juos skraido Vapsva Maja.)

GURU GURU

Draveni, o kai baisiai smagiai lyja, šlykštumo kvintescencija lauke, sąmonė šaukte šaukia: POILSIO, ką tuomet tu darai?

DRAVENIS

Kai lauke lyja – būtina palikti namus. Lietus moko gyventi. Ypač šaltas! Lietus sako: „Tai tikra, tai realus gyvenimas, sušlapk, sudrebėk nuo šalčio ir tik tada sugrįžęs namo įvertinsi arbatą.“ Guru Guru, gyvenimo scenoje – tikras lietus, nes niekas neremontuoja teatro stogo (galvos?), o lėšas atsainiai prageria. Žmonės laimingi – jie tiki, kad lietus – tik imitacija, puikus techninis triukas.

GURU GURU

Kartą lėčiau, lėčiau per šaltą lietų, galvojau, mirsiu, bet pasiekiau sodus, gal ne rojus, bet tikrai karališkus, ir mano kančios atsipirko, ir mano kančios atsipirko... Kodėl tu neklausi, kodėl? Kodėl tu neklausi, kodėl? Juk lietus buvo tikras!

DRAVENIS

Tu galvojai, kad mirsi? Bet tu nenumirei per lietų, ir tavo kančios neatsipirko! Kažkas nupirko tavo kančias. Bet grįžkime į pokalbio pradžią; tu sakei: „Sąmonė šaukte šaukia.“ Argi sąmonė gali šaukti? Kas šaukia? Kas rėkia?

VAPSVA MAJA

(Itin pašaipiai.)

Gu! Gu! Ru! Ru!

GURU GURU

Šaukia šaukikas,

Rėkia rėkikas.

VAPSVA MAJA

(Itin itin pašaipiai.)

Gu! Gu! Gu! Ru! Ru! Ru! Gu! Gu! Gu!

DRAVENIS

Maja, liaukis kartoti mantrą. Guru Guru dar nesiruošia mirti!

GURU GURU

mirti bijau

bet nežinau kodėl

kodėl

kodėl nežinau

kodėl mirti

bijau

juk

viskas sąmonėje gyvena

DRAVENIS

O kur sąmonė gyvena?

GURU GURU

O kur sąmonė negyvena?

VAPSVA MAJA

Tuojau patikrinsiu!

(Igelia Draveniui į ausį. Dravenis nukrenta ant žolės.)

Guru Guru, kur dabar Dravenio sąmonė?

SĄMONĖ

Čia aš, kur dar.

(Tyso paslika kartu su Draveniu.)

DRAVENIS

(Pabunda.)

Štai ir baigėsi lietus...

PASAKOTOJAS

Štai ir prasidėjo lietus.

Lietus (2)

Štai ir vėl prasidėjo lietus. Tik niekas nežino, kad lyja. Visi be parapluvie ir perslape kiaurai. Vanduo jau pasiekė smegenis. Patvino dviejų rutulių (o ne pusrutulių!) rievės. Paryžiuje šios rievės – tai Sena. Tikslė, protinga upė. Su baržomis. Guru Guru ir Dravenis plaukia kateriu. Priekyje sėdi Guru Guru Mylimoji. Šturvalą valdo Vapsva Maja – ji kapitone!

DRAVENIS

Guru Guru, čia tik Pasakotojas, ir jis sėdi nuogas ant akmens ir be galvos, ir kuo jis mąsto?

VAPSVA MAJA

Čia jūs kalbate apie mano patroną Galigantą?

GURU GURU

Čia, rodos, Rodino Mąstytojas, ir jis muziejuje giliai po vandeniu, o gal ir ne, gal neskęstanti kopija... Mąstytojas mąsto... Ką dar veikt mąstytojui, jei ne mąstyti?

PASAKOTOJAS

Mąstytojas ne mąsto. Jis kulinaras ir gamina baklažanų troškinį. Be vapsvų, vegetarinį. Norit kas?

DRAVENIS

Tik su arbata, ir tik su žaliaja!

PASAKOTOJAS

Kas troškina baklažanus su arbata?

DRAVENIS

Galigantas!

GALIGANTAS

(Skenduolis, išniręs iš Senos.)

MELAS! Aš negeriu arbatos ir nevalgau baklažanų. Aš maitinuosi teisingai: lašiniai, svogūnai ir degtinė!

GURU GURU

O man pomidorai patinka. Ir grupė ANTIS. Pabrėžiu: ne antis, ji neskani, *grupė* ANTIS.

VAPSV MAJA

Reikia profesionalios degustacijos.

DRAVENIS

Guru Guru, ar tu miegi, ar valgai? Kateryje daugėja keleivių, ir jie visi nenori būti suvalgyti. Guru Guru, ar tu žmogėdra? Kanibalas ar Hanibalas? Pasakotojas nenori būti suvalgytas, nes vakar nusipirko naujus batus...

GURU GURU

Valgyti žmones, ar ne?

GALIGANTAS

Guru Guru, suvalgyki mane, nes aš skenduolis.

(Už borto.)

GURU GURU

Paryžiuje – skenduolis, o Vilniuje – kultūros ministro referentas!

GALIGANTAS

Šalin etiketa, formalumus ir protokolą!

DRAVENIS

Reikia išgelbėti paskendusį žmogų.

PASAKOTOJAS

O kam? Jis sugedęs, pašvinkęs...

VAPSV MAJA

Ištraukite iš Senos referentą, kateryje jis atsigaus.

GURU GURU

(Draugiškai ištiesia ranką.)

Tai kilnus gestas!

GALIGANTAS

Niekingas poelgis!

LES STAGNATEURS

(Groja toluomoje iš kasetinio magnetofono.)

...skenduolis yra šaunuolis...

GURU GURU

Va čia tai daina! Dūmai! Ar rūkai, Draveni?

DRAVENIS

Ne, tik valgau...

GURU GURU

Draveni, pavalgęs geriu, tada miegu, vėliau iškeliauju miegop. Esu **kh**anibalas hedonistas.

PASAKOTOJAS

Nepasakok čia... Tai mano darbas.

GURU GURU

Pasakotojau, ar tu kalbi apie kulinariją, ar apie mąstymą?

GALIGANTAS

...ir kada mane išgelbės, po velnių?

PASAKOTOJAS

Valgyk ir būsi išgelbėtas! Kas nevalgo, tas nemąsto. Kas mąsto, tas valgo. Valgyk, sakau, valgyk, kiekvienam sutiktam sakau, kad valgytų, nes nemąsto kitaip, nors ant šakių pamauk. Valgyk, Galigantai, dumblą, žuvis, paskendusius dviračius, padangas ir automobilius, sugrįši namo gyvas, pralobęs...

Per visą kelionę (pasiplaukiojimą) Guru Guru Mylimoji vartė madų žurnalą ir visiems turistams atrado tinkamus kostiumus, – ir šiuos jie nusipirko išlėpę į krantą mažoje bakalėjos parduotuvėje (niekam ne paslaptis, kad Paryžiuje bet kur galima nusipirkti bet ką).

FIN

Lietus (3)

*LELIJOS ĖDIMAS (Žemaitiškai „ėdims“ reiškia „valgymą“.
Pastaba nelabai žemaičiams.)*

GURU GURU

Aš čia apie šventuosius galvoju, kaip anie puodus lipdo. Šveicarijos patronas susapnavo mistinę viziją, kaip arklys leliją ėda.

Taip jis suvokė (ne arklys, o brolis Klausas), kad jam (arkliui turbūt) pernelyg rūpi žemiškasis gyvenimas, kuris suryja dvasiškąjį. Paliko anas Klausas žmoną beigi dešimt vaikų ir pabėgo į vienuolius. Sakoma, išskyrus *plotkeles*, devyniolika metų nieko neėdė, net lelijų. Tada baisingai išgarsėjo, grįžo pas žmoną ir vaikus ir numirė.

DRAVENIS

O jeigu nebūtų grįžęs pas žmoną, būtų likęs gyvas, o dar ir šventas. Patroną suėdė žmona... nuodėminga, mažai tikinti, beveik nepraktikuojanti kalvinistė...

GURU GURU

Šventasis tam ir šventasis, kad tikėtų, jog jo žmona lauks. Sulaukė. O jis vis tiek mirė. Juk mirė?

BROLIS KLAUSAS

Miriau. Bet kaip būtų norėjęs po to lelijos sapno... Geriau būčiau lietuviškus cepelinus susapnavęs ir tą arklį, kad jis kurį dešras iškeliautų... Ar aš gyvas?

GALIGANTAS

(Vilkintis zen meistro kimono.)

Gerbiamieji, jūs klystate abu... Brolio Klausas užkandinėje baigėsi cepelinai, todėl aš suvalgiau šventąjį ir pats tapau šventas.

KEYMONO

Netrukus mes grosime naujausios ir geriausios muzikos festivalyje DRUSKOMANIJA. Be druskos, bet gerai grosim.

BROLIS KLAUSAS

Aš mėgčiau Bachą, bet kai gyvenau, jis dar pas Dievulį buvo.

GUGU GURU

Opapa, olialia... Galigantas liks alkanas... Nieko, nieko, vieno šventojo neužteks, teks arba visus suryti, arba rinktis *plotkelin* dietą kaip broliui Klausui.

GALIGANTAS

(Vilkintis teisėjo mantija.)

Šventasis – ne šventas! Žmona – gyva, nesuvalgyta! Vaikai emigravo į Lietuvą. Aš esu suvalgytas, todėl nebus jokio koncerto

BACHAS, JOHANNAS SEBASTIANAS

(Kukliai kosteli.)

Grosiu aš.

Galigantas pavirsta vargonais ir Bachas, Johannas Sebastianas, su botagu „sugroja“ fugą. Skamba visi Galiganto šonkauliai. Visi sužavėti. Tik Guru Guru nepatenkintas.

GURU GURU

Draveni, atėjo metas paaukoti savo neskanius šonkaulius ir tapti antrąja vargonų klaviatūra!

BACHAS, JOHANNAS SEBASTIANAS

Man prireiks ir Guru Guru šonkaulių! Menas reikalauja auką!

PADAVĖJA

Kas šonkauliukus užsakė? Jūs?

DRAVENIS

(Purto galva, galva labai purtosi, Guru Guru ją pristabdo.)

Nne.

PADAVĖJA

Tada išnešu.

(Išneša.)

GURU GURU

Tai aklavietė. Nemėgstu viduramžių! Fanatizmo ir šonkaulių. Inkvizicijos ir šokolado.

(Sugrižta Dravenis.)

DRAVENIS

Aš išskrendu į Marsą!

GURU GURU

Tavęs neišvirė?

DRAVENIS

Aš GMO!

GURU GURU

Gerai, kad ne ČMO! Laikas atsiversti *Malleus Malleficarum*. Arba Nigerijos baudžiamąjį kodeksą.

GALIGANTAS

(Susidomėjęs, rakinėja dantį ir tuo pat metu kasosi kairę ausį.)

O kodėl?

GURU GURU

Pagal pirmąjį šedevrą degino raganas ir ne visai raganas, nors, tarp mūsų kalbant, visos jos raganos. Pagal antrąjį mirties bausmę išegė ožiui burtininkui. Policija tardė jį. Prisipažino. Ožys, ne policija.

DRAVENIS

Kokie niekai – mane tardė picerijoje: „Ką valgysite? Ką gersite?“ O aš tylėjau, ilgai tylėjau. Tol, kol iškvietė policiją.

GURU GURU

(Iškilmingai.)

Ateina policija ir nušauna...

(Sužinosite kitoje dalyje, ką nušauna policija.)

DRAVENIS

Guru guru, tu žiūrėjai į kitą medalio pusę. O buvo taip: ateina policija ir nusišauna... Ir nustoja lyti lietus...

GURU GURU

Medaliai turi šešias puses, ir visos skirtingai rodo...

Kai lyja lietus, net ir paprasti, nereikšmingi įvykiai tampa svarbūs. Čia buvo moralas. Kas nesuprato, tas balvonas.

Lietus (4)

DRAVENIS

Guru Guru, ar tu labai esi užsiėmęs? Galbūt sunkiai dirbi? O aš klausau Procol Harum albumą *Grand Hotel* ir mąstau, kas geriau – namai ar motelis šalia judrios magistralės?

GURU GURU

O aš sunkiai nedirbu. Esu labai neužsiėmęs. Klausau Procol Haram albumą *Small House*. Už lango daug mašinų, rūkas,

o gal smogas smaugia. Magistralė kitoje pusėje. Keista, iš kur tada tas rūkas? Rūkas iš kur?

DRAVENIS

Kokiame motelyje tu dabar *apsisistojai*? Kur pietausi?

GURU GURU

Pietauju, kur noriu. Po krūmu dažniausiai. Aš *tranzuotojs*.

DRAVENIS

Žemaičiuoji... Vadinasi, artėja lietus... Be to, Galigantas žadėjo atvežti daug šviežių bulvių iš Afrikos, tau reikės iškrauti pilną vilkiką. Daug maišų, gal reikia padėti?

GURU GURU

Dėkit. Prie stalo.

(Lauke sužviagia stabdžiai. Sustoja vilkikas. Iš vairuotojo kabinos išlįpa kultūros ministro referentas Galigantas.)

GALIGANTAS

Aš ne toks! Aš kitas! Aš *pramušiau* honorarą tavo naujai poezijos knygai *Nepakeliamai sunki jaunystė*. Pinigų nedavė, bet aš nepasidaviau ir *suvaravau* 100 bulvių maišų. Jos tavo, Guru Guru. Bulvės šviežios, iš Pietų Afrikos, išaugintos vietos būrų (o gal ir K. Donelaičio būrų).

(Netikėtai prie jų prieina žvirblis. Lietuviškas. Jų visur daug.)

ŽVIRBLIS

Duokit man mano honorarą!

(Dar netikėtiau priskrenda Vapsva Maja.)

VAPSV MAJA

Bulvės mano! Aš mūza! Aš sparnuota, laki!

(Artėja juodas juodas debesis, sklidinąs šalto alaus.)

GALIGANTAS

(Pašaipiai.)

Štai toks dėkingumas! Visas honoraras atiteks žvirbliams!

GURU GURU

Negeriu alaus.

ŽVIRBLIS

(Jau girtas.)

Koks tu lietuvis...

*(Lietus pila kaip iš kibiro. Bitė Maja iskrenda į vilkiko kabiną
ir pasprunka su bulvių maišais.)*

GURU GURU

Mano honoraras!

GALIGANTAS

Mano garbė!

DRAVENIS

Nebus bulvinių blynų...

GURU GURU

Mes visi vėplos, tik Vapsva Maja – tikra lietuvė.

ŽVIRBLIS

...ir ne girta... ir turtinga... ir įtakinga... Ne, ne lietuvė.

GALIGANTAS

Apkaltinsime Žvirblį, ir viskas bus O. K.

VYR. REDAKTORIUS, LAIKINAI EINANTIS VYR.

VYR. REDAKTORIAUS PAREIGAS

Vis tiek honoraro nemokėsim. Taip sutarty parašyta. O sutarties nebuvo. Kietai, ką?

GALIGANTAS

Tylėt! Aš viršesnis! Aš referentas, aš daržovė, aš moku honorarą bulvėmis, ropėmis, arbūzais, runkeliais...

ŽVIRBLIS

Tu runkelis?

RUNKELIS

Taip! Su šautuvu! Nacionalinės gvardijos runkelis!

GALIGANTAS

Areštuokite Žvirblį!

RUNKELIS

Negaliu, jis girtas...

GURU GURU

Girtas – vadinasi, pagirtas, išgirtas...

RUNKELIS

Visai pamiršau. Aš policijoje nebedirbu. Išmetė. Ten runkelių nereikia.

GALIGANTAS

Guru Guru ir Draveni, marš į kaimą! Tuščios sodybos turi būti užpildytos sostinės poetais!

GURU GURU

Aš alkanas!

GALIGANTAS

O aš sotus, todėl mes abu statistiškai sveiki!

DRAVENIS

Eime kirsti švininių cepelinų.

PADAVĖJA

Jums, ponai, šiandien teks likti be cepelinų. Valgysim muzikos garsus: *do re mi fa sol la si!*

(ima garsiai spiegti)

PERSONAŽAS BE VARDŲ

(Pašnibždomis, tada rėkte.)

Sėdo kiaulė į taksi... O kur sausainis?

GURU GURU

Sausainio paviršius lygus. Jokio ornamento, jis beveidis – kaip ir tu.

PERSONAŽAS BE VARDŲ

Mes visi beveidžiai, apgailėtini žmogeliai, bijantys savo tikrųjų veidų.

Lietuvoje lietus nuplauna visiems veidus, o beveidžių negelbsti net ir progresyvūs rokas, brutalūs metalas ir net kantri muzika. Bėlika tik statyti prekybos centrus ir valgyti, valgyti, valgyti...

Gotika (1)

Tamsa saugo naktį, o naktis – klajūnus, paklydusius ar išklydusius iš kelio, tuos, kurie be namų ir su namais, kurie paslėpti stoguotame miesto labirinte.

DRAVENIS

Į taklą nepataiko žaibų medkirčiai ir virsta žydintys kaštonai, dovanodami žiedus Nakčiai.

NAKTIS

Aš globoju vorus, lunatikus ir Nakties lordus. Draveni, kodėl tu atvirtai į žmogų?

DRAVENIS

Kaltas, prašau atleisti... Aš jau buvau gotu, reptiloidu. Noriu kito varianto.

NAKTIS

Aš tamsi ir nepermaldujama. Tu išgėrei visą dieną iki pat dugno ir nepalikai net šviesos šešėlio. Nežinau, kaip tau padėti.

DRAVENIS

Bet aš pralaužiau intelekto ledus ir noriu gerti meteoritų kokteilį.

NAKTIS

Ar tiks skystas betonas su ledu? O gal nori aukštakrosnės metalo?

LEDAS

Aš ledai... Saldūs.

LEDAI

Ledas... Yra tik ledas... Cukrus – tai iliuzija.

DRAVENIS

Aš geriu žaliąją arbatą be cukraus, o ledus valgiau, kai buvau vaikas. Aš nežinau, kas yra cukrus. Ar jis tikras, ar sintetinis, o gal net ir sacharinas?

GURU GURU

Geriu kavą. Su pienu. Be cukraus. Tai mano *žen* gėrimas. Todėl geriu kavą. Su pienu. Ir būtinai be cukraus.

DRAVENIS

Aš regėjau epizodą iš *Žvaigždžių karų*. Guru Guru, tu iškritai iš ledo luito, kai jis šiek tiek atitirpo, ir jau geri kavą. Negerai. Galėjai išgerti bent moralinio vandens ar giros. Atitirpus reikia vengti karštų gėrimų, saugotis troleibusų, kačių ir varnų.

GURU GURU

Gira blogis. Vanduo gėris. Pereik į gerąją pusę, DartVenil!

NAKTIS

DartVenis renkasi tamsiąją giros pusę ir tuojau bus apdovanotas meteoritų kokteiliu.

(Iš balkono Vapsva Maja sviedžia gėlių vazoną tiesiai Draveniui į galvą.)

DRAVENIS

Dabar jau geriau...

NAKTIS

Likite sveiki, vaikučiai, jau rytas aušta.

GURU GURU

Čia tas Džeko Londono aukso ieškotojas.

DANGVAIKŠTYS, LIUKŲ REMONTININKAS

(Išlenda iš kanalizacijos liuko.)

Ką yra? Ko triukšmaujat? Apačioj čia nelabai girdis.

DRAVENIS

Dar tamsu, dar nevēlu...

(Ir šokteli ant bažnyčios stogo, ir pavirsta gargoiliu.)

GURU GURU

O man ką veikti?

VAPSVĀ MAJA

Mano lova dar šilta! Guru Guru, eikš pas mane!

GURU GURU

Aš ištikimas Mylimajai!

VAPSVĀ MAJA

Be manęs tu ištirpsi lede!

(Guru Guru pavirsta didžiuliu katinu, šokteli ant balkono ir bando sudraskyti Vapsvą Maja.)

VAPSVĀ MAJA

Nepagausi, nepagausi! Aš sparnuota, o tu net ne katinas!

GURU GURU

Mano Mylimoji yra Ledas, tirpstantis...

VAPSVĀ MAJA

Nieko nesuprantu!

GURU GURU

Nieką suprantu. Šalta. Vėjas. Žiema vėl?

Guru Guru atsitokeja tuščioje gatvėje. Vienas. Guru Guru ilgai galvojo, ko jis išėjo į miestą taip anksti? „Gal į darbą skubu“, – pagaliau nušvito mintis. Bet ar ji (mintis) buvo teisinga? Ar visos mintys teisingos? Guru Guru ilpo į troleibusą ir nuvažiavo nežinoma kryptimi pas savo Mylimąją.

Gotika (2)

DRAVENIS

Prieinu prie lango ir matau tuos pačius debesis, kuriuos regėjau vakar, o gal prieš dešimtį metų, kas jų žino? Gal klaidina spalva ir aptakūs kontūrai? Ir norisi tikėti, kad debesis vis dar tie patys, ir aš vis dar stoviu prie lango ir žiūriu į neišmatuojamus tolius. Nesikeičia šis mano stebėjimas, nors viskas kinta, ir galbūt aš jau ne aš, gal aš jau kitas, laiko pakeistas, nepastebimai, neįjuntamai.

Žinau, kad esu bejėgis užfiksuoti savęs praradimą ir atradimą. O dangus, koks jis? Ar atviras visiems, o gal tik man? O gal dangus dosnus kitiems, o man dovanoja baltus vandenių pūkus? Dangus man atiduoda beverčius debesis, kurių aš negaliu nei priimti, net paliesti.

Naktį regiu žvaigždes ir mėnulį ir žinau, kad apgaudinėju save, užsispyręs teigdamas beribę minties galią. Aš niekada nepasieksiu žvaigždžių ir visada stovėsiu prie lango.

Turiu tik muziką, ir paslaugus grotuvas gali pakartoti patinkančią melodiją ir vėl sugražinti jaukumo iliuziją, ir patvirtinti, kad aš tarsi esu ne vienas, kad mane saugo muzikos garsai.

Mane supa triukšmas ir tyla, todėl man būtina miegoti, savanoriškai pristabdyti savo žvalų buvimą prie lango ir užmerkti lovoje stiklines akis. Sapne laikas netenka jokios prasmės. Kurį laiką nepriklausysiu net sau, ir mane stebės spalvoti sapnai, žadėdami baisiausią košmarą – pabusti tą pačią dieną. Dar ir dar kartą. Amžinai.

Ir vėl prieisiu prie to paties lango ir žiūrėsiu į tolimus debesis. Artėsiu ir tolsiu nuo savęs. Skambės muzika, bet aš girdėsiu tik jos skeveldras, nuolaužas, šukes. Mano širdis jau

seniai sudužo, atsitrenkusi į nebylią sieną, ir aš jau praradau viltį suklijuoti molinę vazą, kurioje nuvyto svajonių gėlės.

Nekinta dienos, tik ateina vakaras, kuris palenkia galvą ir nereikalauja nei dėmesio, nei dėkingumo, nes už lango jau stovi aukštaūgė Naktis. Nedrįstu užkalbinti tamsos valdovės, o ji tyli ir laukia, kol neliks manęs ir lango.

GURU GURU

Vakar ketinau aplankyti sudužusių vilčių muziejų ir dar kartą pažvelgti į klasikų paveikslus, kurie apako, kai numirė tapytojai, kai išdžiūvo dažai ir spalva tapo negyva. Tik rėmai imituoja ekraną, į kurį žiūri stiklinė lango akis. Bevertis nuotolis, kuris gali priartinti drobę iki mikrono atstumo ir eliminuoti visus dailininkų siekius, ir net neparodyti nei elektronų, nei kvantų. Tada supratau, kad meno šedevrai yra už žvilgsnio ribų.

DRAVENIS

Guru Guru, kodėl tu ieškai naujovių ir nerašai eilių? Tau reikia eksploatuoti tuos pačius žodžius tol, ko jie praras bet kokią prasmę.

GURU GURU

Draveni, aš taip pat niekur nekeliauju, nes stoviu prie to paties lango ir laikiu, kol suduš stiklas, skiriantis mane ir kitą, orą ir vėją, dieną ir naktį, liūdesį ir juoką. Bet stiklas visuomet išlieka skaidrus ir apgauna tariamu akivaizdumu, meniškai sumeluodamas tą patį kiemą. Tik kartais iš nuobodulio žmones pakeičia žmonėmis, šunis – šunimis, o kates – katėmis, tik tam, kad aš patikečiau tuo, ką matau kasdien. Bet už manęs stovi kitas žmogus, kuriam aš esu tarsi stiklas, ir jis žiūri į pasaulį pro mane, bet nemato nei kiemo, nei debesų, nei lango. Ir ką mato tas žmogus? Ir kas jis toks?

DRAVENIS

Jis stiklas ir mato stiklą.

Apie pažinimą, kuris nepažįsta net ir save.

Gatvė (1)

Klysta tie, kurie galvoja, kad mieste yra daug gatvių. Miestas – tai tik viena gatvė ir vienas namas. Ant paskutinio šaligatvio (visi pabėgo ir kartu su savimi nusinešė betono plyteles) sėdi paskutinis Muzikantas. Tikras, nes moka groti ir dainuoti be fonogramos, be mikrofono, be scenos ir be žiūrovų.

(Muzikantas groja kažkokią nelabai suvokiamą melodiją, turbūt psichodelinę, o gal tiesiog (ne)moka groti.)

PRAEIVIS

Ką čia groji? *Laužo liepsna?*

MUZIKANTAS

Ką noriu, tą groju. Šiandien negrojimo diena, todėl protestuoju ir groju bet ką. Ir tai ne *Laužo liepsna*, o *Laužo miestas*, Praeivi.

(Praeivis numeta varioką į išmaldos skrybėlę.)

MUZIKANTAS

Kas esi tu ir ką veiki gatvėje?

PRAEIVIS

Aš esu Guru Guru. Visą laiką dirbu, tik nežinau ką.

MUZIKANTAS

Nejaugi tau sunku identifikuoti, diagnozuoti, nustatyti savo darbo pobūdį?

GURU GURU

Nežinau, ar jis fizinis, ar protinis. Tik žinau, kad mano darbas labai sunkus... Beveik nepakeliamas...

(Atskrenda Vapsva Maja.)

VAPSV MAJA

O aš žinau: Guru Guru dirba dvasinį darbą!

MUZIKANTAS

(Labai pagarbiai.)

Mokytojau, suteiki man malonę: noriu išleisti CD, surasti gražią merginą, reikia pripažinimo, lauru, honoraro. Tik tiek. Guru Guru, palaiminki mane!

GURU GURU

(Visu rimtumu, bet gerai išsižiūrėjus matyti, kad atsainokai.)

Laiminu, laiminu... Kurk daug dainų, ir kad visos būtų tik apie karą. Kaip mes visus nugalim, nieko nebijom. Ar supratai?

MUZIKANTAS

(Nulindęs.)

Aš pacifistas... Ir ne ateistas...

GURU GURU

O aš pajuokavau... Dainuoki tik apie meilę.

MUZIKANTAS

Negražu juoktis iš gatvės muzikanto, nelaimingo, nepripažinto. Guru Guru, įmeski į mano skrybėlę bent 2 eurus.

VAPSVA MAJA

Prašyk daugiau!

MUZIKANTAS

Guru Guru, noriu šimto eurų! Ne, noriu viso banko! Atiduodu tau viską, ką surinkau. Dvidešimt tengių, šešis rublius, penkiolika litų (kažkas dar jų turi!), vienintelį eurą ir du dolerius. Ta liūdna proga padainuosiu jums dainą *Vai kodėl, kodėl (neatidavei man bankrutavusio banko)?*

VAPSVA MAJA

Muzikonte, tu kuoktelėjai?

GURU GURU

Ji arti...

VAPSVA MAJA

Kas arti? Ar aš?

KUOKA

(Niekinamai.)

Nutilk, mise muse!

(Girdėti grupės MUSE muzika... mūzos skraido...)

(Trinkteli visiems po truputį, saikingai, tik muzikantas gauna kaip už du.)

MUZIKANTAS

(Piktai.)

O man už ką? Štai kokia tavo malonė, gerasis Guru
Guru! Štai kokia tavo atjauta!

VAPSVA MAJA

(Džiūgauja.)

Valio! Guru Guru yra šarlatanai!

GURU GURU

Kas nežino, ar yra šarlatanai, tas yra šamanai.

MUZIKANTAS

(Pralinksmėjęs.)

Reikia gatvės apeigos! Aš grosiu!

VAPSVA MAJA

O aš gelsiu!

GURU GURU

O aš *įkerisiu* į traso duobę ir išlaisvinsiu visus muzikantus
nuo visų muzikinių instrumentų!

(Vapsva Maja nuskrenda pagrobusi gitarą ir skrybėlę su pinigais.)

MUZIKANTAS

(Lindnai.)

Štai aš ir laisvas! O dabar einu žiūrėt *Valkatovizijos* per
kaimynų, gyvenančių pirmame aukšte, langą. Tai (ne) pirmasis
toks festivalis, alternatyva alternatyvai. Sako, (ne)įdomus bus.
Gros net...

(Vardija daugybę niekam nežinomų grupių.)

*Sustoja „Chrysler“, kuri vairuoja Dravenis. Išlipa Guru Guru ir
jo Mylimoji, ir jie iškilmingai įteikia Muzikantui naują gitarą ir garbės
rašta. Dravenis signalizuoja SOS. Guru Guru įlipa į automobilį ir visi
nuvažiuoja kita kryptimi, į kitus namus, nes, priminsime, mieste liko tik
viena gatvė ir vienas namas.*

Miestų ir muzikos tuštėjimo metas.

Gatvė (2)

(Ankstus rytas (gal ir ne toks ankstus, bet spektaklio pradžia juk turi būti grėsminga). Nemiega tik hipiai ir zen budistai.)

GURU GURU

Draveni, žinau, kad Tu esi *zen* budistas. Bet aš tai ne hipis. Kodėl mes taip anksti keliamės? Ar jau išaušo? Ar tai sirena, kuri nekaukia?

DRAVENIS

Aš tik *zen*, bet joks ne budistas. Ir jau ne hipis. Šis judėjimas užgeso, ir jį pakeitė maištautojai ir chuliganai pankai, vėliau naujieji romantikai, metalistai, gotai, *emo* ir barzdoti vaikai hipsteriai. Keliuosi anksti, nes diena yra paskutinis traukinys, pavėluosi, ir kitas jau neatvažiuos... Pabusį vakare, ir vėl ateis Naktis, ir grėsminga bus ne pradžia, o pabaiga.

(Vapsva Maja skraido aplink žaliosios arbatos stiklinę.)

VAPSV MAJA

Gerai be cukraus, be medaus, nes esi nemokša, netikėlis, *lūzeris*, *lameris*, autsaideris, nevykėlis, žioplys, *mėmė*...

DRAVENIS

Vapsva Maja, gal pakaks mane girti? Nenoriu būti pasikėlęs.

VAPSV MAJA

Tai aš – tik aš – esu pasikėlusį, pakylėta *tantrikė*, nes skraidau. Guru Guru, ar tu esi iškilį asmenybė?

GURU GURU

(Valgo agurką, žalia, bet be medaus.)

Ne-a. Iškylo tik tada, kai siela džiaugiasi, o siela džiaugias vis dažniau.

VAPSV MAJA

Guru Guru, pakilki su manim į medaus aukštybes, ir tavo siela džiaugsis amžinai!

GALIGANTAS

Gera sugrįžti į absurdo spektaklį iš rimtos ministerijos rutinos... Tikrai gera!

GURU GURU

Viskas ne taip, kaip atrodo. Tai Kultūros ministerijoje kasdien absurdo spektaklis, o tu, Galigante, geriausiu atveju esi tik Polišinelis.

POLIŠINELIS

Kviečiu visus į gatvės balaganą!

GURU GURU

(Panyra į prisiminimus, šypsosi.)

O kai aš buvau Paryžiuje... Prie Dievo Motinos katedros, belaukiant eilėje, kol pamatysime gargoilius, šalia labai smagiai vaidino toks cirkininkas iš (spėju) Italijos. Parodijavo turistus, juokėmės iki ašarų... Nepiktai parodijavo, pykčiui ten ne viena. O gargoiliai tylėjo, kaip jiems ir pridera, ką jau daro šimtus metų.

GARGOILIS

(Vienas iš daugelio, bet unikalus.)

Tyliu.

GURU GURU

Bet juk Tu kalbi.

GARGOILIS

(Kitas iš daugelio, bet unikalus.)

Tyliu.

POLIŠINELIS

Valio! Gatvės *palaganas* jau prasidėjo!

VAPSA MAJA

Tik aš viena unikali!

GALIGANTAS

O aš kuriu, gaminu, konstruoju tikrus, unikalius menininkus. Be manęs jie NEunikalūs.

GURU GURU

Polišineli, ne *palaganas*, o *galaganas*, nes jį organizuoja Galigantas.

GALIGANTAS

(Piktai.)

Guru Guru, tavo knyga apie ateivių kulinarines pažiūras užblokuota!

POLIŠINELIS

Knygą išleis reptiloidai!

GALIGANTAS

Nėra jokių ateivių! Nėra jokių praevių, yra tik išeiviai!

KULINARAS IŠ TOLIMOJO KOSMOSO

Mūsų leidykla leis. Tiražas nedidelis, tiesa, tik trys milijardai, bet yra tikimybė, kad pirks ir gretimoje galaktikoje, kurioje yra emigrantų iš mūsų šios.

GURU GURU

Norėčiau priminti, kad galaktikoje GA360 mėgstamiausias patiekalas yra keptas Galigantas!

GALIGANTAS

Ne!

(Nori pasprukti, bet jį pagauna Gargoilis.)

DRAVENIS

Ir kodėl Lietuvoje tiek daug pykčio?

GURU GURU

Todėl, kad Lietuvoje yra mažai gargoilių, niekas nesaugo, negelbsti paprastų žmonių...

GALIGANTAS

(Grandžiai.)

Aš esu geras... Labai geras, ir darau tik gera, bet kol kas tobulėti pradėjau nuo savęs... Greitai ateis ir kitų eilė!

GILJOTINA

Skubu... Pradėsiu labdarą nuo tavęs...

(Nusileidžia skraidanti lėkštė, o gal puodelis iš restorano „Lydeka ir vaiduoklis“, Guru Guru, užlipęs kopėčiomis iki pat liuko durų, iškilmingai atsisveikina.)

GURU GURU

Mes dar susitiksim!

GILJOTINA

Laukiu tavęs!

PABAIGA

Dar ne pabaiga.

PRADŽIA

Bet jau ir ne pradžia.

GALIGANTAS

O kas?

GURU GURU

Tai Polišinelio paslaptis!

Užsidaro užuolaidos, kurių niekas nemato, nes skuba į darbą, į PC, namo, iš namų, į kapines. O kapinėse tylu, gražu, ramu, ir niekas nesikeičia, tik gėlės...

Namai (1)

Lėtai repetuojama dar viena scena. Veiksmas vyksta spontaniškai, be nervingo skubėjimo, taigi Susleris guli be darbo. Tik Guru Guru dirba labai sunkiai, be išėjinių ir atostogų. Dirba nuo pat gimimo... Kai lauke byja, Guru Guru būna laimingas namie, nors kambaryje daug elektros kištukinių lizdų. Jie tupi ant sienų ir turi dvi prisukamas akis, kurios stebi Guru Guru... judanti, krentanti, gulinti, ropojanti, mieganti...

GURU GURU

Ryte pabudau degtukų dėžutėje: medinis, bet nesulaužytas, galvotas, bet neuždegtas.

DRAVENIS

O aš pabudau vidury sienos, pavirtęs elektros laidu.

GURU GURU

Kaip tau pavyko išsilaisvinti?

DRAVENIS

(Piktai.)

Taip pat, kaip ir tau...

(Į kambarį su padėklų įeina Guru Guru Mylimoji, ovacijos.)

MYLIMOJI

Berniukai – arbata!

(Guru Guru ir Dravenis susižvalgo ir susunka beveik chorų.)

GURU GURU IR DRAVENIS

Berniukai?

LEMPUTĖ

(Užsideda.)

Jaučiu aistrą!

KITA LEMPUTĖ

(Jau deganti.)

Sviesai? Aš tai buvau perdegusi aistra jai, bet mane sutaisė...

Vėl degu...

ELEKTRIKAS

Lemputės, baikit šnekėt!

(Griūna nuo kopėtėlių, regi baltą arkli, kuriuo šuoliuoja Dravenis.

Išsigandęs Elektrikas užsimerkia ir dingsta. Užgesta abi lempučių.)

GURU GURU

(Eina į tą patį kambarį, pasiramščiuodamas skėčiu.)

Įdomu, kokio ūgio buvo Napoleonas?

NAPOLEONAS

(Išdidžiai.)

Vienas metras ir šešiasdešimt aštuoni centimetrai. Jūs gal už mane ir ilgesni, bet ne aukštesni!

GURU GURU

(Užsimoja skėčiu.)

Draveni, baik vaidinti Napoleoną.

DRAVENIS

(Pasipiktinęs sulenda į sieną, girdėti balsas iš betono plokštės.)

Ak šitaip! Aš ne beprotis, aš besienis, kiaurasienis, užsienis, vidursienis...

GURU GURU

(Juokiasi.)

Draveni, išlįsk, mano Mylimoji atnešė Kiškio pyrago.

KIŠKIS

Tai dovana!

DRAVENIS

(Kalba iš sienos vidaus.)

Guru Guru, ar pameni, kaip mums buvo linksma žaisti smėlio dėžėje?

PYRAGAS

(Linksmiai.)

Tai valgysit mane ar liežuviais pliaukšit?

GURU GURU

(Fone groja iškilminga muzika – UPF – Fall In Love With The World.)

Niam niam. Neblogai visai, vyšnių pyragas, pasirodo. Gal Lyncho keptas? Kam juodos kavos? Nes aš tai su pienu.

DRAVENIS

(Liūdnokai.)

Aš tik arbatą geriu...

GURU GURU

(Apsimeta piktas, trenkia skėčiu per grindis.)

Kas negers kavos, penktą dieną amen...

AMEN

(Lengvai, ramiai.)

Kartais ateinu ir vėliau...

GURU GURU MYLIMOJI

Visada, kai kyla skandalas ar barnis, reikia pasaldinti arbatą medumi.

VAPSV MAJA

(Iskridusi pro atvirą langą.)

Medus yr gyvenimo prasmė!

DRAVENIS

(Išlenda iš sienos.)

Ar pameni, Guru Guru, kai buvome vaikai, mes tikėjome, kad siena negili, kad lengva bristi į kitą pusę. Bet noras pralįsti per sieną kiaurai dar buvo silpnas, nepakankamas, neužgrūdintas Auštrinio, ir mes sugebėjome tik pralįsti pro supuvusios tvoros lentas į kaimynų sodą ir skinti obuolius. Išbėgo Bulgogas, ir mes sprukdami atgal pametėm batus. Ir iš nevilties basi spardėme kelmus, kol ataugo nauji miškai, ir mes vėl galėjome paklysti savo naujose svajonėse. Bet Naktis aplenkė dieną, o užtraukiami laikrodžiai griuvo nuo sienų ir liūdnai kukavo

medinė Gegutė, kol mes svaidėme į ežerą mitologinės Eglės kankorėžius, ir nuseko užburto miško upės, subombarduotos Kiškio, kuris nenorėjo draugauti su Vilku.

GURU GURU

Kada pagaliau prasidės arbatos gėrimo ceremonija?

(Vilkas ir Kiškis išjungia televizorių ir draugiškai, bet nesusikibę už rankų, iššygiuoja jiems vieniems nežinoma kryptimi.)

PASAKOTOJAS

(Pašnibždomis.)

Jie eina gerti arbatos.

GURU GURU

(Dar tyliau.)

Mes taip pat...

VAPSVA MAJA

Medus ir Taika, Taika ir Medus.

(Visi, net Vapsva Maja, draugiškai sėda prie stalo.)

Buvo taip skanu, kad arbatos gėrimo ceremonijos nesutrūkdė net slidus parketas.

Namai (2)

(... ..
bmm ... ooo iii aaa aii nee)

DRAVENIS

Guru Guru, ar tau teko pasisukti 180 laipsnių kampu?

GURU GURU

Draveni, visada pradedu nuo 23 laipsnių, tada palaipsniui laipsnėju iki 93, o vėliau prašoku 180 ir atsiduriu tiesiai prie 359 laipsnių. Smaguma!

DRAVENIS

Ar pavyko pasiekti 360 laipsnių kampa?

GURU GURU

Nuo 359 iki 360 laipsnio toks milžiniškas atstumas...
Atrodo, niekada jo neįveiksiu. Kaži kodėl?

DRAVENIS

(Triumfuoja.)

Nes tu dar nepasiekei lemiamo posūkio taško, esančio mąstymo
gelmėje!

GURU GURU

Tai tu esi 360 laipsnių gelmėje?

(Skaičiuoja.)

9 degtinės buteliai. Daugoka. Absentas?

DRAVENIS

Karčiojo pelyno traukinė yra žalios spalvos, o aš buvau
reptiloidas, ir tada man buvo nebaisūs net ir 9 buteliai degtinės.
Nesu išpuikėlis ir niekšas, atskleisiu tau stropiai slepiamą paslaptį:
pasisukti 360 laipsnių kampu reiškia sugrįžti į profano, nemokšos
lygi. Sužinoti – nieko nesužinoti! Žinoti – nieko nežinoti!

VAPSVAMAJA

(Paniekinamai.)

Ir iš kokių urvų išlenda tokie idiotai?

GURU GURU

O aš sūrio nenoriu.

PELĖ

Tau nepasisekė! Tu pasisukai 360 laipsnių kampu ir vis dar
bijai spąstų. Atrodo, kad tu visą laiką buvai sustingęs, statiškas,
nejudrus.

GYVATĖ

Aš esu 360 laipsnių apskritimas, ir man svarbiausia yra
įkasti, suleisti nuodus, net jei būsiu pagauta ir užmušta.

DRAVENIS

Na štai, Guru Guru, tu gavai *špargalkę*, dabar metas išlaikyti
egzamimą.

ŠPARGALKĖ

Sakyk: vienas, aštuoni, vienas, du, keturi, keturi, keturi, du. Jei
klaus, kas tai, atsistok ant vienos kojos ir surik viensikiemenį garsą.

GURU GURU

(Seka Špargalkės instrukcijomis.)

Vienas, aštuoni...

(Griūna neišlaikęs pusiausvyros, pagriauna Dravenį, sutraiško gyvatę su pele.)

DRAVENIS

Tu *brutalas!*

GURU GURU

Ir neslepiu... Nesislepiu...

DRAVENIS

360 360 360

360 360 360

360 360 360

Štai apokaliptinis skaičius: visas apsisukimas apie ašį be jokios naudos!

ŠPARGALKĖ

Aš buvau nereikalinga, netgi uždrausta, nes atpratinu galvoti, mąstyti, skatinu nenorą mokytis, studijuoti, bet apsisukau 360 laipsnių kampu ir pavirtau internetu!

VAPSVAMAJA

Valio!

GURU GURU

Alio! Kur aš patekau?

DRAVENIS

Tu, kaip ir žmonija, persistengei: pasisukai 360 laipsnių kampu ir nepalikai net plyšelio vilčiai, svajonei. Tikėjimui nebereikia nė vienos milisekundės.

CURRENT 93

(Groja daina.)

I am sick of

six six six...

...Lucifer over London...

GURU GURU

Liuciferis ir virš mūsų miesto, Draveni.

DRAVENIS

Tu jau išsigandai, bijai posūchio, tau geriau Liuciferis nei daugiamatis laikas, kuriame nėra erdvės koordinatčių ir niekas nesisuka ir nevyksta... Tau geriau velniava nei paprastas žingsnis į kambario vidų ir imitacinis apsisukimas ratu. Guru Guru, apsisuk vietoje nesisukdamas į jokią pusę!

GURU GURU

Pavargau kartoti, kad Liuciferis tėra Auštrinis.

LAIKRODININKAS

(Atneša didžiulį lagaminą, pilną laikrodžių, kurių rodyklės sukasi sinchroniškai vienodai.)

Rodyklės sukasi taip pat, bet rodo kitą laiką. Guru Guru, apsisuk 360 laipsnių ir jau tapsi kitu Guru Guru. Tai suprasti sunku, pasitelk vaizduotę!

(Dravenis ir Guru Guru pradeda sukstis, bet į priešingas puses, ir patenka į vaikų darželį. Jie vėl vaikai ir žaidžia smėlio dėžėje. Guru Guru konstruoja saulės laikrodį, o Dravenis – smėlio, panaudodamas du tuščius butelius, kurinuos prie tvoros paliko girtuokliai.)

GURU GURU MYLIMOJI

Bet su jumis ir neliūdna, ir apskritai linksma.

(Guru Guru Mylimoji iš vaikų darželio atveda vaikus namo, ir Guru Guru pradega daužyti laikrodžius. Su kiekvienu dūžiu vaikai auga ir pagaliau sudaužę paskutinį laikrodį tampa savimi.)

KIEMSARGIS

Aš šluoju laiką.

GURU GURU

Tu šluoji *Pink Floyd* dainą kaip koks remiksuotojas. DJ Kiemsargis galbūt?

DRAVENIS

Guru Guru, yra paprastas būdas patikrinti, ar mes tikri.

GURU GURU

Koks?

DRAVENIS

Jis toks paprastas, toks aiškus...

GURU GURU

...kad jį galime tik pajusti, bet neaprašyti.

ŠUO

Loju.

(Loja.)

MORALAS

Kartais ir absurdas būna tamsus ir nepaaiškinamas, kaip, beje, ir normalus, racionalus gyvenimas.

[PABAIGA]

Namai (3)

DRAVENIS

Ernestas gyvas! Ernestas Milleris Hemingway gyvas, tai aš nusišoviau vandens pistoletu (palindau po dušul!) ir dabar slenku į PC, jame iki 10:00 galioja akcijos. Esu vaikščiojantis pirkejas... Po valandos vėl prisijungsiu!

SIENA

(Neramiai.)

Prie ko?

DRAVENIS

Prie tavęs.

SIENA

(Ramiai.)

Lauksiu... Paskubėki. Meistre, džiugu, kad atkalbėjote jį... Sienos yra visur... O aš dabar stebiu, kaip namuose siautėja Guru Guru.

GURU GURU

Metas... Reikia tinkamai apsirengti. Blizgantis žalias švarkas, juodos kvadratinės kelnės, apskriti marškiniai, elipsiniai batai. Poezijos pavasariui tinkama apranga: lyrinis garderobas, pakylėtas stilius, sėkmė, pripažinimas.

(Prieina prie spintos ir sušunka.)

Sezamai, atsiverk!

(Spinta nereaguoja, net nesugirgžda.)

Ak šitaip!

(Guru Guru kirviu smogia į spintos duris. Durys atlaiko smūgi. Guru Guru iširsta.)

Ar mane girdi, garderobine rupūže! Atsiverk!

(Spinta nereaguoja. Į kambarį įeina Guru Guru Mylimoji.)

GURU GURU MYLIMOJI

Brandusis, kas nutiko!

GURU GURU

Brandžioji, manęs spinta neklauso! Nereaguoja į komandą „Sezamai, atsiverk“!

(Guru Guru Mylimoji lengvu kairės rankos judesiu be žodžių atveria spintos duris. Viduje tuščia.)

GURU GURU

Ne viskas taip paprasta. Bet ir ne viskas prarasta.

(Suskamba „boogie rock“ stiliaus muzika, pro langą įskrenda Vapsva Maja ir ilipa Dravenis.)

DRAVENIS

Užlipau gaisrinės kopėčiomis! Kaip šaunu, skamba *blues-and boogie-rock* stiliaus muzika.

GURU GURU

Nemėgstu šio stiliaus!

VAPSV MAJA

Bet klausai! Kodėl klausai?

GURU GURU

Todėl, kad manęs neklauso spinta!

SPINTA

(Turbūt ironiškai.)

Klausau, viršininke.

GURU GURU

Suskaičiuokite, kiek yra žvaigždžių. Iš viso. Ir greitai.

DRAVENIS

Yra tik viena žvaigždė!

VAPSVA MAJA

Tai aš!

DRAVENIS

Ne, tai saulė...

GURU GURU

Kiekvienas žmogus yra žvaigždė, sakyta.

VAPSVA MAJA

Nesąmonė.

Nesąmonė.

Nesąmonė.

GURU GURU

Poezijos pavasaris dar neprasidėjo!

SPINTA

Susitaikykite, vaikučiai, aš gražinu visus drabužius!

(Iš spintos iškrenta kalnas įvairiausių drabužių.)

GURU GURU

Tai Polišinelio drabužiai!

(Ieina Galigantas.)

Konfiskuoju, privatizuoju, atimu visus Polišinelio rūbus!

DRAVENIS

Recesija...

VAPSVA MAJA

Procesija...

GURU GURU

Nebus laidotuvių. *Ooėzija* mirė XX amžiuje!

DRAVENIS

Ooėzija? Kas tai?

GURU GURU

Nežinau...

VAPSVA MAJA

O ką tu žinai?

GURU GURU

Žinau, man metas į darbą!

DARBAS

Guru Guru atėjo. Šakės!

(Šakės ramios, kaimas, šilta, kažkur ne čia, o gal ir ne ten.)

GURU GURU

Nemėgstu šakių... Tvirtai, mėšlas...

ŠAKĖS

Visi darbai garbingi!

DRAVENIS

Visiems pakaks šakių... Poezijoje daug mėšlo!

(Girdisi daug prastos poezijos.)

ERNESTAS (GREIČIAUSIAI HEMINGWAY)

Trumpai, reikia rašyti trumpai. Kaip aš apie batukus.

DRAVENIS

Noriu būti basas!

GURU GURU

Kojom ar galva?

DRAVENIS

Ir kojos, ir galva turi būti basi...

VAPSVA MAJA

...kad lengviau būtų igelti...

GURU GURU

Bet tik basom...

VAPSVA MAJA

Nesuprantu ir geliu... Suprantu ir geliu...

Absurdo ir išminties ministerija ispėja: absurdas, kaip ir išmintis, yra universalūs ir tinka visiems gyvenimo atvejams.

Namai (4)

*Ar nepadauginai kofeino? Ar pienas buvo pakankamai liesas?
Ar kava buvo neperregimai juoda? Ar susveitei visą tortą, didelį, apvalų,
šokoladinį, su riešutais? (Klausimai, kurių niekas nedrįsta užduoti gurmanui.)*

GURU GURU

Gėriau latę su Režisieriumi.

DRAVENIS

Guru Guru, tu gėrei latę kartu su Režisieriumi, tikiuosi, neperžengei saiko ribos?

GURU GURU

(Nervingai.)

Kartoju, gėriau latę, saiko neperžengiau, ribos irgi...

DRAVENIS

Kas ta latė? Ar tai lėta degtinė?

GURU GURU

Lėta latė geriau nei degtinė. Tai *tokia* kava ir lėtas bendravimas gurkšnojant žodžius.

DRAVENIS

Žodžiai kartais pavojingesni už degtinę!

Žodžiai hipnotizuoja, sujaukia protą...

VAPSVAMAJA

Man patinka saldūs žodžiai...

LES MOTS

Mes tik žodžiai. Prancūziški. Galantiški. Kalbėkite prancūziškai, nors varlės nelabai skanios, sraigės tikrai neblogos ir puikiai tinka prie latės...

JEAN-PAUL SARTRE

Alors! Tik aš vienas žinau, pažįstu žodžius... Nepadės jums nei varlės, nei sraigės. Nei latė...

GURU GURU

(Pašaipiai.)

O ką reikia valgyti, ką gerti, kad geriau pažintum žodžius?

JEAN-PAUL SARTRE

Rekomenduočiau pigų kaimo vyną. Lengviau šnekėti po trečios taurės...

VIETINIS BAMBEKLIS

Nekenčiu to seno ateisto, kad jis kur... Dar išdrįso po Nidą vaikščiot...

VIETINIS KALBININKAS

(Pabrėžia suvalkietiška O.)

Kad su bendratimi nevertotina. Didžioji kalbos klaida.

LATRAS

Vartotina, ir dar kaip! Yra daug tikrų žodžių: *degtinė, alus, pilstukas, rašalukas...*

DRAVENIS

(Pakiliai.)

Kadais poetai žąsies plunksna ir rašalu rašė meilės eiles!

GURU GURU

Pavargau aš nuo poezijos, nuo kilnių jausmų. Man patinka, kai kalbama iš esmės ir trumpai. Pavyzdžiui, kad ir šio miestelio (gal Vilniaus?) pavadinimas pas kimrus: *Llanfairpwllgwyngyllgogerychwyrndrobwllllantysiliogogoch.*

GALIGANTAS

Kaip man patinka šis žodis. Nepatinka man baltiški žodžiai. Išėitis rasta. *Tokiais* žodžiais reikia pavadinti miestus, kaimus, upes ir ežerus... ir dar ilgesniais. Kuo ilgesnis žodis, tuo svaresnė, kultūringesnė kalba... Guru Guru, malonėkite dar vieną žodį.

GUR GUR

(Tai ne klaida, o kodėl, atsakymą rasite penktajame „Turisto vakarienės“ numeryje.)

Prašom.

TaumatambakatangiBangakoanauotamateapokaimbenuakitatabu.

GALIGANTAS

Dar vieną žodį!

GURU GURU

Neduosiu tau nei žodžio, nei taško, nei kabliataškio, ypač kabučių.

GALIGANTAS

Tada atiduoki save, visą ar išrinktą į dalis!

GURU GURU

(Mįslingai.)

Esu dėlionė. Dėlioju save (o gal surenku?). Ir kai tik surenku figūrą, išskrendu štai kur: *Krung Thep Mahanakhon Amon Rattanakosin Mabinthara Yuthaya Mahadilok Phop Noppaharat Ratchabani Burirom Udomratchanivet Mahasathan Amon Piman Awatan Satbit Sakethattiya Witsanukam Prasit.*

DRAVENIS

(Susigraudina.)

Kaip gera kalbėti su žmogumi, šnekančiu aiškiai, paprastai, lietuviškai...

GURU GURU

(Groja gamelanu ir gieda.)

Å.....Å

DRAVENIS

Tai ne paprasta „A“, tai visa poema!

Requiem *gieda Kultūros ministerijos kultūrininkų choras, atostogaujantis Kaukaze. Euro banknotų pluoštą diriguoja Galigantas.*

Kelionės į keliones (1)

GALIGANTAS

(Atsainiai varto kelionių katalogą ir geria „Bourbon“ viskį.)

Graikijos Lindos sala... O geriausias pavadinimas, koks TIK yra!

VAPSVA MAJA

Siūlau aplankyti Rumunijos miestą Transfagarašą...

GALIGANTAS

(Svajingai.)

Trans Fagarašas... Transfaršas!

VAPSVA MAJA

Tranzuoja girtas Galigantas pas čigonus, pas rumunus, o la la la...

Ir jeigu pateks Drakulai į letenas, tada bus *oi la romala...*

DRAKULA

(Rūsčiai.)

Tada bus *šibi duba!* Kas gi čia atvyko iš Kirtimų?

GALIGANTAS

(Išdidžiai.)

Grafe, aš esu referentas, kilęs iš prasilošusių ir prasigėrusių plikbajorių...

DRAKULA

Gal nori tapti vampyru? Esi aristokratas ir nusipelnei tokios malonės!

GALIGANTAS

Tai nebūtina. Ir taip siurbiau pinigus iš fondų, aš megavampyras.

DRAKULA

Aš *voivoda* iš Sibiu, alchemikas, magas, o ne šiaip koks pinigų plaunantis grafas. Ka, rumuniškai niekas čia nesupranta?

GOOGLE TRANSLATE

Ordinul Dragonului (în latină Societas Draconistarum) a fost un ordin militar asemănător Ordinului Templierilor, ce s-a instituit în zona centrală a Europei. A fost creat de împăratul Sigismund de Luxemburg în anul 1408, în principal pentru a proteja creștinătatea de amenințarea otomană.

GURU GURU

(Atsidūsta ir verčia.)

Drakono ordinas (lotyniškai *Societas Draconistarum*) buvo monarchinis tamplierių ordinas, veikęs centrinėje Europoje, 1408 m. įkurtas imperatoriaus Sigismundo, gynęs krikščionis nuo turkų osmanų.

DRAKULA

Kaip matote, joks aš ten ne vampyras. Istorija mėgsta falsifikatorius...

VAPSVA MAJA

O aš atskridau į Balkanus, pas Balkanų Baklažanus. Ar čia pataikiau?

BALKANŲ BAKLAŽANAI (DU)

Mes mažiukai, saldūs ir stori, todėl Vapsvos mus mėgsta...

Ukrain? Rus?

VAPSVA MAJA

(Koketuoja.)

Lituano. Liabai nuodingo, pražūtingo, nuodėmingo...

DRAKULA

Sodoma ir Gomora...

(Atsigula į karstą ir užsidaro.)

Vapsva Maja ir Balkanų Baklažanai, susikibę už parankių, nueina į klubą, kur vyks tai, ko neaprašinėsimė.

DRAVENIS

(Nusiminęs.)

Salė tuščia. Ši scena turi būti kitaip surepetuota. Ir perrašytas scenarijus.

GURU GURU

(Pakiliai.)

Draveni, nenusimink, Šeduvos bernai (yra, yra tokia grupė, tiksliau, kapelija) jau groja dainą „Bučiuok mane švelniai“ ir siunčia ją Balkanų Baklažanams.

(Renkasi žiūrovai. Salėje triukšmas ir šurmulys. Pabunda Drakula. Nusviedžia karsto dangtį ir sušunka...)

DRAKULA

Drebėkite, priešai! Atėjau gelbėti Lietuvos!

Istorija kartojasi, ir jau ne kartą tautą ir jos unikalią kultūrą gelbsti kilnus svetimtautis, neįprastas, nesuprastas intelektualas, filantropas, viso pasaulio (aišku, neskaitant Lietuvos) atstumtas ir paniekintas genijus.

P. S.

Galima ir emigracija į kitą galaktiką, nes neintonuota tonacija yra mėgstamas ne gerklinis kitos galaktikos (lyg ir Andromedos) gyventojų šlėrpimo (jie tai vadina dainavimu) būdas.

IKI!!! +++//+++

Kelionės į keliones (2)

GURU GURU

Kai atveriu duris, pastebiu sieną. Ji už kelių žingsnių, aišku, jeigu judėsiu į priekį. Jei į dešinę ar į kairę – ilgas koridorius.

(Peržengia slenkstį.)

Aš pamiršau, kur buvau.

DRAVENIS

Ar žinai, kur eini?

GURU GURU

(Nustebe.)

Draveni, iš kur tu atsiradai?

DRAVENIS

Aš visą laiką stoviu koridoriuje.

GURU GURU

(Smalsiai.)

Ir kodėl?

DRAVENIS

(Susimąstęs.)

Nežinau...

GURU GURU

(Nervingai.)

Metas eiti...

DRAVENIS

Kur?

GURU GURU

(Pažiūri į kairę, į dešinę.)

Abi kryptys vienodos.

DRAVENIS

Ir kodėl?

GURU GURU

Nežinau... Tik neabejoju, kad reikia judėti. Negalima stovėti vietoje.

DRAVENIS

Ir kodėl?

GURU GURU

Patekęs į šį koridorių, aš atsidūriau KITTUR, nors ir niekur nekeleivau...

DRAVENIS

Pasikeitė tavo vidinė būseną. Koridorius tave transformavo, ir dabar tau jau nebereikia NIEKUR keliauti, tu esi atėjęs ir turi išlikti ATĖJĘS.

GURU GURU

Supratau, neįmanoma judėti iš taško A į tašką B. Galima judėti tik iš taško A į tašką A.

DRAVENIS

(Sužavėtas.)

Tai nuostabi kelionė!

Oro balionai negali užgožti atviro dangaus, todėl jie niekada nepavirsta debesimis.

Kelionės į keliones (3)

DRAVENIS

Labas rytas, sveikas, Guru Guru, jau perskaičiau... Kaip tau patinka tavo poezijos knyga? Gali ir neatsakyti... Gal jau aš išsekau, pradėjau kartoti tuos pačius žodžius ir niekaip negaliu sugalvoti net ir 1 000 naujų žodžių naujoms prasmėms, naujoms beprasmybėms, banalybėms...

GURU GURU

Tu kaip tingus *livin' blues* kartoji tuos pačius akordus, varinėji pabodusį kvadrata. Manau, kad esi tik vienos natos šalininkas... Tau reikia kažkokio rimto posūkiu. Reikalinga tavo grojimo, kalbėjimo ir meditacijos inventorizacija, tau reikia Revizoriaus. Postrevizoriaus... iš Absurdistano...

DRAVENIS

Taip, esu (tiksliau, jau esu!) lėkštas kaip skraidanti lėkštė... Ir atpažintas... Taip, reikia kažkokio rimto posūkio. Labai reikia. Ir visa tai yra gražu, kas yra į nieką nepanašu. Aš nepažistu tokio Revizoriaus. Postrevizoriaus... iš Absurdistano... Gal tu jį pažįsti?

GURU GURU

Postrevizorius yra mano geras draugas. Gyvena Absurdistane, sostinėje Absurdoje. Rimtas postrevizoriaus pareigas einantis žmogus (jū ten daug, todėl juos siunčia į visą pasaulį, kad revizuotų ką nors). Parašo man kartais laišką, klausia, kas naujo, ką turiu, ko neturiu, ko noriu, ko nenoriu ir net apie ką galvoju. Draveni, nejaugi jo (ar kito tokio) nesi sutikęs? Bet išpėju: čia važiuoja Postrevizorius, turėdamas pačių rimčiausių ketinimų.

DRAVENIS

Aš pažįstu puikų posūkių meistrą *Mister Toad*. Jis atvyks pas mane, nes nori pasivažinėti mano *Chrysler* automobiliu, ir siunčia tau labų dienų.

GURU GURU

Pons Rupūžė?

DRAVENIS

Tas pats, pats geriausias pasaulyje vairuotojas.

VAPSVA MAJA

(Svajingai.)

Švelnus vėjelis lietuviškuose gluosniuose... Kaip romantiška...

GURU GURU

A, *žen* picų išvežiotojas?

(Fone groja daina ŽALIOJ STOTELEJE... ŽALIA STOTELE pravažiuoja, kaip visuose TV serialuose, visada laiku tas pats picos išvežiotojas.)

ZEN

(Piktai.)

Guru Guru, pakaks ironijos, vežu tau plastilino picą su naftos padažu!

GURU GURU

Jei ironijos negalima, tai bent adžikos, *čili* man prašom.

VAPSVA MAJA

Geriau tiks medus, vyšnių sirupas, limonadas...

DRAVENIS

Guru Guru toks geras žmogus, ir tikrai nenoriu, kad tu būtum nustekentas, išsekintas adžikos...

VAPSVA MAJA

O *čili* valgoma tik Čilėje!

GURU GURU

Adžika valgoma ir Abdurdistane. Sako, kadangi gyvenimas ten nekoks, ji slysta gomuriu kaip ledai.

DRAVENIS

Abdurdistane yra rojus, Guru Guru, tave suklaidino ilgos filosofijos studijos. Abdurdistane visi valgo tik ambroziją, užsigerdami nektaru... Nieko nėra tobulesnio už absurda. Tai mąstymo viršūnė. Guru Guru, išprotėki, ir kuo greičiau...

VAPSVA MAJA

Guru Guru, tu esi nepakaltinamas, tad pavoki man medaus statinę!

GURU GURU

Absurdistano rojus...

(Prisimena, svajingai.)

Tai pats rojiškiausias rojus pasaulyje. Ir be medaus ten gera. Ir rinkimų nereikia. Nieko ten nereikia, viskas yra. Visi klausimai iš anksto suderinti. Nori paklausti kaimyno, kiek valandų, suderini prieš savaitę ir klausi lygiai tą valandą, kai suderina. Atsako tiksliai. Jėga.

MISTER TOAD

Draveni, tavo *Chrysler* niekam tikęs, sudužo ties pirmu posūkiu... Atrodo, Geležinio Vilko gatvėje. Štai aš padariau lemiamą posūkį, ir jūsų absurdas taps dar absurdiškesnis. O kur mano varškės apkepas?

VAPSV MAJA

Mister Toad, kodėl tavęs nepasodino?

MISTER TOAD

Iš anksto nebuvo suderinta! Kartoju: kur mano varškės apkepas? Aš esu alkanas rupūžius, ne varlė, aš turčius ir aristokratas! Reikalauju varškės apkepo! Greičiau!

PADAVĖJA

Jūsų *ap* ir Jūsų *kepas*.

MISTER TOAD

Štai ir antiservisais! Puiku! Jums dar trūksta kosmopolitinio absurdo, o visa kita jau padaryta: atlyginimai absurdiški, kainos (ypač nekilnojamojo turto, kad niekas nekilnotų?!) absurdiškos, kultūra absurdiška...

(Ilgai kosėja.)

Jūsų absurdiškoje šalyje aš peršalau... argi ne absurdiška...

VAPSV MAJA

Galiu nuskraidinti į JK, pigūs skrydžiai, katastrofa garantuota.

MISTER TOAD

Skrendu! *Remember Woodstock!*

(Vapsva Maja pavirsta „Boeing 747“; Mister Toad pakyla trapu, pamoja ranka ir išskrenda.)

HENDRIX GITARA

(Paties Jimmy nėra, kažkur dingęs, tad „gently weeps“.)

UUUUUUAAAAAAAAAAAAAAAA.....

DRAVENIS

(Priekaištingai.)

Guru Guru, tu žadėjai, kad iš Absurdistano atvyks garbingas svečias... Kur jis? Aš savo pažadą ištesėjau...

POSTREVIZORIUS

(Tampa matomas.)

Aš dažniausiai nematomas. Viską mačiau ir girdėjau, užsirašiau, revizuosiu.

DRAVENIS

Galigantas keliauja iš Tbilisio į Jerevaną... Postrevizoriau,
ar tai *trenktas*, kreivas maršrutas?

POSTREVIZORIUS

Iš Tbilisio reikia keliauti į Zalavą, taip kur kas kvailiau...

GURU GURU

Lava lava za za za!

POSTREVIZORIUS

Gra gra žu žu žu!

DRAVENIS

Sunku gyventi mokant tik dvi kalbas... Aš nemoku *mumbo*
džumbo ir *mango tango*, ir *strikt pastrikt*... Esu bekalbis oratorius!

GALIGANTAS

Kaip man sunku nešti...

(Tempia du sunkius lagaminus.)

POSTREVIZORIUS

Galigante, kodėl neišlaisviniate vienos rankos? Gal jūs
vergovės, apartheido šalininkas?

GALIGANTAS

Jei numesiu lagaminus, tapsiu beturtis, niekas... Vergas...

GURU GURU

Gal jums reikia trečio žalsvo *čėmodano* su *kaukuolė*? Gal jūs
keturių brangakmenių grobikas?

(Čėmodanas tyli.)

(Kaukuolė žalsva tyli.)

PASAKOTOJAS

Va tai tau... Susipinančios visatos...

KRIŠTOLINĖ KAUKOLĖ

Ir aš tyliu...

GURU GURU

Profesinis solidarumas?

*(Solidari tyla... eglės miega... pušys... liuoksi strazdanotas briedis...
ramu kaip Alpėse, kur auga edelveisai...)*

HEKAS FINAS

Jei jūs visi tylėsite, aš Guru Guru padovanosiu pastipusią katę!

KATĖ

(Pasipiktinusi.)

Aš gyva!

GURU GURU

Kas dar gyvas? Prisipažinkite.

TOMAS (TURBŪT SOJERIS)

Aš.

HEKAS FINAS

Kitam gyvenime aš būsiu Dravenis, o tu, Tomai Sojeri, būsi Guru Guru.

GALIGANTAS

(Nepaleisdamas iš rankų sunkių lagaminų.)

Kur bagažo saugojimo kamera? Senka mano jėgos...

GYVATĖ

Aš tave pagydysiu! Pakaks tik vienos injekcijos!

VAPSVA MAJA

Jei nepakaks dozės, įgelsiu ir aš!

GALIGANTAS

Aš ne narkomanas, aš – finansinis ligonis!

GURU GURU

Išeinu. Nesakysiu kur. Su. Die.

TUŠTUMA

Štai ir AŠ. Apie MANE dažnai tu kalbi, smalsauji, klausinėji! Pažvelk, tu likai vienas! Visi dingo!

TUŠTUMOJE neužduodami klausimai, todėl ir nėra jokių atsakymų. Tik iškalbinga tyla.

Brutali tiesa (1)

GURU GURU

atmintis trumpa

mana

kaip ir gyvenimas

DRAVENIS

pamiršk viską

gyvenk ilgai

GURU GURU

Kiekviena spektaklio scena – tai iššūkis ir tau, ir man. Mano kiek kitoks požiūris į kūrybą – tai ne ramus minčių laukimas, ne užrašymas, ne skaitymas, ne braukymas, ne suvedimas į *kompą*. Aš kuriu kaip užkariautojas, kaip fechtuotojas, kaip šachmatininkas... Tai įdomu, bet labai mane sekina, nes mano KITOKS mąstymas...

DRAVENIS

(Ištrankia koltą, patikrina apkabą.)

Bet ir aš galiu pakariauti. Guru Guru, ką tu veiki? Konkrečiai?

GURU GURU

dirbu

bandau pasukti

nuotrauką

DRAVENIS

Labai keista veikla... Guru Guru, gal tau kelia nerimą, gąsdina personažų kiekis, gausa?

GURU GURU

Ne, jų per mažai!

SCENARISTAS

Nudžiuginai... Pritariu – kuo daugiau veikėjų, tuo geriau. Man labai patinka veikėjai – skyrybos ženklai.

KABLELIS

Ar tu gali atskirti vieną minties dalį nuo kitos?

KLAUSTUKAS

Aš galiu tik paklausti ir nustebti...

ŠAUKTUKAS

O aš rėkiu iš bet kurios vietos, kai pavojus ar džiaugsmas užplūsta.

PAVOJUS

Aš visada šalia.

DŽIAUGSMAS

Ir aš...

AŠ (MELAGINGAS, NETIKRAS, NE „AŠ“)

Kaip jūs mane užknisot...

VISI SKYRYBOS ŽENKLAI

Reikalaujame uždrausti raides!

FONEMOS

Mūsų neuždrausit, mus beraščiai mėgsta, jiems skyrybos anei rašybos nereikia.

ANALFABETAS

Kas yra Fonema?

KLAUSTUKAS

Prašau manęs nepainioti į šią tamsią ir abejotiną gramatinę istoriją!

ŠAUKTUKAS

Apsieisit ir be manęs.

TAŠKAS

O kai prabilsiu aš, bus visiems *šakės*.

DVITAŠKIS

Aš duriu it šakės.

A E I O U

Mes esam FONEMOS. Ir ne tik mes. Mūsų daug ir mes rėkiam.

ŠAUKTUKAS

(Pasipiktinęs.)

Melas <http://www.delfi.lt/news/daily/lithuania/uz-libaniecio-istekejusios-kaunietes-neisgardino-ne-bombos.d?id=69018922> rėkiu tik aš!

TAŠKAS

Šauktuk, tu tik Taškas su Stulpu. Be manęs tu niekas. Va.

STULPAS

Stoviu ir be Taško.

TEISĖJAS

(Griežtai.)

Tvarkos!

(Ieško Šauktuko, neranda, nusispyjauna. Taškas irgi kažkur dinga.)

GURU GURU

(Tik giliai susimąstęs.)

Tik dabar supratau, kad Šauktukas be Taško – tik bevertis basyls!

DRAVENIS

Sveikinu... Nobelio premija jau paskirta tau!

NOBELIS

(Ruošia dinamitą, paruošia.)

BUM!

Galbūt karai vyksta todėl, kad žmogaus siela nemari, o pasaulis nesunaikinamas.

[**POLIŠINELIS. DRAVENIS** netiki siela, jis ZEN.]

Brutali tiesa (2)

Pasaulyje nėra vietos, kuri skirta tik tau. (Patvory nugirsta replika.)

DRAVENIS

0,00001

%%%%%%%%%%
emigrantų pakeliui į Šikšnosparnio šventyklą.

GURU GURU

Mažos palūkanos.

DRAVENIS

Perku, parduodu, nuomoju. Už dyką. Tai palūkanos mažos.

GURU GURU

Aš ketinu įkurti naują banką, kuriame žmonės galės saugoti savo nuoskaudas, nesėkmes, nusivylimus, praradimus, netektis. Taip jie atsikratys visko, kas juos slegia, ir taps laimingi.

DRAVENIS

Ar nelaiminga meilė gali būti indėlis tavo banke? Ir kaip bus pavadintas tavo bankas?

GURU GURU

Bankas „Nelaimė“. Jis niekada niekam neatiduos to, kas jame saugoma. Bet priima viską, kas neigiama.

DRAVENIS

Neslėpsiu, pastebiu savo didybės manijos apraiškų... Ar galiu investuoti į tavo banką savo aroganciją ir pasipūtimą?

GURU GURU

Viskas tik gryniaisiais: tikri išgyvenimai, tikros nelaimės, tikros katastrofos, o geriausia, kad dar būtų ir tikrai beviltiška, atsako neturinti meilė, už ją labai daug duodam.

DRAVENIS

Gerai tau, Guru Guru, nes gyvenime nebuvai nė karto užgautas ar įžeistas, nepatyrei nelaimingos meilės. Buvai visada gerbiamas, ir sėkmė tave lydėjo kiekviename žingsnyje, o aš...

(Dravenis išsitraukia koltą ir ketina nusišauti, bet netikėtai atskrenda Vapsva Maja ir išplėšia iš jo rankų ginklą.)

VAPSVA MAJA

Draveni, tik su manimi būsi laimingas! Aš tavo amžina, neblėstanti meilė.

DRAVENIS

Atiduok koltą!

(Vapsva Majaėtai koketuojančiai skrenda, o Dravenis bando pavyti.)

GURU GURU

Kol nesutikau Mylimosios, buvau nelaimingas. Bet tu ir taip tai žinai.

(Atima koltą, šauna į orą.)

O, alternatyvi istorija prasideda. Mes paraleliniuose pasauliuose, bet susikalbam. Manajame jokių vapsvų nėra.

DRAVENIS

(Sumerimęs.)

Vadinasi, nebuvo jokios Vapsvos Majos? O man ji truputį patinka...

VAPSVA MAJA

Aš čia, brangusis...

GURU GURU

Nebuvo, nebuvo... Juk tai Maja, Iliuzija...

GURU GURU

(Pamokomai.)

Draveni, Tu juk *zen*, kovoji su iliuzija visą gyvenimą, ir kaip TU, TU, TU galėjai paklyyyysti?

(Uždainuoja pagal (ne)žinomos dainos melodiją.)

(Prasideda dar keistesni dalykai. Dravenis ir Vapsva Maja šoka taip mėgstamą ZEN „tanculka“ „Boogie Woogie“, o Galigantas groja elektriniais vargonais. Jį purto Elektra. Įeina Guru Guru Mylimoji.)

GURU GURU MYLIMOJI

(Liūdnai, priekaištingai.)

Guru Guru, kodėl tu su manimi niekada nešoki? Pažiūrėk, kaip linksminasi tavo draugai. Kaip jiems smagu! Noriu šokti!

(Visur groja muzika, daug geros muzikos... Kiekvienam pagal jo(s) skonį...)

GURU GURU MYLIMOJI

(Liūdnai, priekaištingai, net piktokai.)

Bet tu nešoki su manimi! Kodėl?

BRYAN FERRY

(Dainuoja iš plokštelės)

Can't stop the dance...

GURU GURU

Aš nemoku šokti. Ir dainuoti „Love me tender“ kaip Elvis nemoku. Aš Guru Guru. Mano kitokios funkcijos šioje sraigtelinėje visatoje. Aš esu patefono galvutė.

GURU GURU MYLIMOJI

(Džiugiai.)

Ačiū tau, Guru Guru, tu nuoširdus... Aš jau nebenoriu šokti, nes groja Galigantas.

GALIGANTAS

Visi šoka pagal mano dūdele!

DRAVENIS, VAPSV MAJA, GURU GURU, GURU GURU MYLIMOJI

(Kwaja.)

Tik ne mes!

SCENARISTAS

Ir pasaulis sugrius, kai paprasti žmonės nustos vergauti turčiams, kai nustos gerbti nomenklatūrą, kai pareikalaus daugiau teisių, kai pradės mąstyti savo galva...

SUFLERIS

To niekada nebus! Galigantas gyvas ir atostogauja Graikijos salose! O jūs, violetiniai, marš į patvorius!

KATINAS

Patvoryje šilta ir jauku! Guru Guru, pasek man pasaką.

PASAKOTOJAS

Prodiuserio nėra, tai teks įsikišt ir man, kaip laikinai einančiam Demiurgo pareigas. Tokie laikai ateis. Tikrai ateis.

KATINAS

Kada?

GURU GURU

Patvory, tik patvory. Esmė ne kada, o kur.

DRAVENIS

Jau metas padaryti klaidingą išvadą, kad patvorys – geriausia vieta intelektualams, bet aš būsiu eretikas: geriausia vieta po tiltu.

Matyt, todėl Seimas priėmė (vienbalsiai!) įstatymą – visi gyvens 100 metų, nepriklausomai nuo finansinės padėties, sanitarinių sąlygų, išsilavinimo, rasės, tautybės, religinių pažiūrų ir perskaitytų knygų skaičiaus.

Brutali tiesa (3)

Jis skeraidins mus į ateitį... arba praeitį... (Perspėjimas... silpnų nervų... skaitytojams: šioje dalyje... daug... daugtaškių...)

DRAVENIS

O ką Tu galvoji? Kokios neramos mintys, o gal minčių audra tavo galvoje?

GURU GURU

Mano mintys eina popiečio miego.

DRAVENIS

Miñčių miegas. Labai įdomiai skamba.

GURU GURU

Mintys miega... mintys sapnuoja... mintys pabunda... KAVA!

DRAVENIS

Mintys veikia... mintys kuria... mintys nugali... mintys
jėga... ARBATA!

GURU GURU

Nemintijimas... nemanymas... nemašlumas... nemanau...
VANDUO!

DRAVENIS

Išmintis... žinojimas... supratimas... kompetencija... TUŠTUMA.

GURU GURU

Durnystė... jaunystė... žvalumas... kvailumas... suvaikėjimas...
nepasenk per anksti... aukso vidurys... nėr harmonijos.

JUODOJI SKYLĖ

Nuovoka... amžinybė... budrumas... išradingumas...
nuoširdumas... rytas... sidabras... vargonai...

BALTOJI SKYLĖ

Koks grožis... gimsta ledynai...

DRAVENIS

O gal ledynai gimdo grožį?

GURU GURU

Grožis gimdo ledynus... Tada jie tirpsta nuo dar
didesnio Grožių Grožio... Ir taip be galo... Tirpsta ir šąla...

DRAVENIS

Sutiksiu tik tada, jei Tu pasakysi, kas yra Grožis.

GURU GURU

Gerai, sakau. Kas yra Grožis?

DRAVENIS

(Nulindęs.)

Guru Guru, o aš, kvailys, tikėjausi, kad tu leptelsi kokią
nesąmonę. Pavyzdžiui, kad grožis yra girtas, sumuštas
veidas...

GURU GURU

Kad jau prisiprašei, še tau, kas gražiausia.

(Smūgiuoja Draveniui į veidą, nepataiko, gal tyčia, abu garsiai kvatojasi.)

Einam iš scenos. Tuoj ateis repetuot „Kapinių meistro“. Tai spektaklis apie tokį vaikiną, kuris taiso numirėlius: išsikasa juos, bando atgaivinti, bet jam nepavyksta, ir vėl užkasa. Mums čia ne vieta. Mes futuristai, o ne postmodernistai. Tegul *Ratai* ir *Spiralės* sukasi, spyruokliuoja ten, kažkur į nebūtį... Draveni, Tu matei visas „Startreko“ serijas, aš nė vienos, bet kosmosas yra tamsus ir mums nepavaldus. Čiubaka (*Chembacca*, planeta *Kashyyk*), būk draugas, pasakyk ką nors lietuviškai.

DRAVENIS

Čiubaka tik moka lietuviškai rašyti, jis neturi gebėjimo kalbėti, tik mūkti *čiubakiška* (*čiuvakiška*, *čiuvu*) kalba...

GURU GURU

Tačiau Čiubaka viską žino apie kosmosą, tik niekas nesupranta jo teorijų. Žinantys nesuprantami, visiems patinka masinė kultūra.

MASINĖ KULTŪRA

You're my heart, you're my soul...

GURU GURU

Shut up. Prašom geriau *Judas Priest*, *Gentle Giant* arba *Nicka Cave*! O „Startreko“ nenoriu... Žodis *trekas* nepatinka. Kaip *triukas*.

TRIUKAS

Oplia.

(Guru Guru su Draveniu išnyksta, stoji tyla ir ramybė, tolumoje girdėti Čiubakos vaitojimas, išsakoma dar viena svarbi visatos paslaptis, kurios niekas niekada nesupras...)

DRAVENIS

(Turbūt užsiima savitaiga.)

Guru Guru, aš dirbau kino mechaniku ir kai ko išmokau: kai užmigsį, aš tau parodysiu VISAS „Startreko“ serijas. Būk tikras!

*tolumoje girdėti Čiubakos juokas
čiulba lakštingalos
nes Čiubaka negali nesijuokti
kai čiulba lakštingalos*

Brutali tiesa (4)

TIK ABSURDAS VALDO MUS. Prisistatysiu: esu AŠ. Esu didelis, nes esu, graikiškai keikiantis, EGO.

DRAVENIS

Aš su tavim kasryt kovoju, kai į sieną žiūriu.

GURU GURU

O aš meldžiuosi kasdien.

GALINGANTAS

O aš T.A.V.M. moku algą: absurdiškai didelę...

EGO

Tai aš paneigiau VIENAŲ DIEVA, nes JAM labai pavydžiu...

DRAVENIS

Gal tu velnias?

EGO

(Giliai išžeistas.)

Kaip tu išdrįsai mane palyginti su šiuo menkysta ir paranoiku? Man patinka tik Nietzsche, bet ir garsus filosofas antžmogio teoretikas buvo per menkas bendrauti su manimi... Neatlaikė, išprotėjo vargšelis... Draveni, ar tu bijai manęs?

DRAVENIS

Atrodo, kad aš kalbu pats su savimi... O ką tu, Guru Guru, tarsi šiam arogantiškam išsišokėliui? Gal pasakysi, kad jo tu nepažįsti, kad amžiams išvijai iš savo širdies?

JAM

Džam džam džimbaram...

EGO

Ne taip suprastas likau, labai ne taip.

GURU GURU

Ginčijatės, pykstatės, o aš juk ne bet koks šmikis, bet dvigubas GURU!

(PAPRASTAS) GURU

*(Kalba *hingliš*.)*

Gevenu Endejoje, megstu letuvajtes, melinakes, rašikit man, aš ne babajus, aš turiu kioską.

DRAVENIS

Kaip netolerantiška taip kalbėti.

GURU GURU

Jam galima. Apie jį – ne.

JAM

Džam džam džimbaram...

EGO

Nutilk. Ša. AŠ čia viršininkas.

DRAVENIS

*(Tarsi *apsvaigęs*.)*

Visada norėjau prie savo pavardės (pradžios!) prisegti dalelytę VON, troškau admirolo antpečių, Nepalo princesės...

EGO

Na, štai, Draveni, tu jau darai pažangą...

GURU GURU

Aš šventas, aš viską žinau, aš, tik aš galiu mokyti žmones!

EGO

Lenkiuosi Jūsų Šventenybei Guru Guru Guru!

*(Atskrenda *Vapsva Maja* ir skaudžiai įgelia Dravenini ir Guru Guru.)*

VAPSVA MAJA

Atsitokėkite, atsikosėkite ir nusispjaukite! Saugokitės visi: prasidėjo Žvaigždžių ligos epidemija!

EGO

Nepagydoma!

(Vapsva Maja skaudžiai įgelia EGO į nosį.)

EGO

Nieko nejaučiu! Pasitraukiu į šešėlį!

GURU GURU

O aš laikinai pabūsiu Žakas Klodas Vinsentas Van Guru Guru.

DRAVENIS

O aš nusipjausiu abi ausis!

EGO

Kvailiai... Einu pas Galigantą!

VAPSVA MAJA

Guru Guru ir Draveni, padovanokite jam kalinio antrankius ir vienutę...

GROTOS

Pro mane tiek daug politinių kalinių yra žiūrėję šioje vienutėje... Ego, ką tu čia veiki? Juk tikrai kriminalinis elementas esi, ne politinis...

EGO

Mane uždare kažkoks Guru Guru ir kažkoks paklaikęs Zen ar Džin (nematau skirtumol!).

EGO SAŽINĖ

Aš esu *ten*.

EGO

(Kvatoja.)

Aš neturiu SAŽINĖS! Aš laisvas!

(Girdisi kalėjimo prižiūrėtojo žingsniai, tyliai teka vanduo, cypsi žiurkė, pasaulis ramiai užmiega...)

Dabar (1)

(На суку сидит ворон и клюет своя нога. Почему клюет нога? Цу него судьба такой.)

GURU GURU

Kartą per metus Ji pasako: gyventi šia diena reikia kasdien.

DRAVENIS

O kad kitaip ir neįmanoma gyventi, tik šia diena...

GURU GURU

Ši diena. KADA yra ŠI diena?

DRAVENIS

Dabar...

GURU GURU

Kas yra DABAR? Ką tik buvo DABAR, o netrukus tai jau praeitis. KADA yra DABAR?

DRAVENIS

Žinojau, kad to paklausi... Manai, mane priremsi prie sienos? Nepavyks! Tu esi sklidinąs žinių, ir tau negalima, neverta, netikslinga atsakyti į šį klausimą. Tu jau žinai atsakymus iš perskaitytų filosofijos knygų. Atsakymo nebus!

GURU GURU

Atsakymas bus. SAKYK! Kada yra DABAR? Ar tai dabar? O dabar? O dabar?

DRAVENIS

Guru Guru, tam, kad galėčiau tau atsakyti, tau reikia pakeisti savo mąstymą. Aš paaukojau 20 metų, kad pakeisčiau savo supratimą, požiūrį, o tu nori to DABAR. DABAR? Kas yra DABAR? Arba paprasčiau: ko nėra DABAR?

GURU GURU

Naudoji kotraktiką prieš mane, Draveni? O gal DABAR tu ne Dravenis, o pseudodravenis? Juk buvo ir pseudopopiežių, antipopiežių, netikrų mokytojų...

Sakydamas „aš paaukojau“, iš tikro pripažįsti pralaimėjimą: požiūrio nepakeitei, nes nėra jokio AŠ.

DABAR, ačiū Dievui, nėra to, kas galėtų būti blogiausia.

DRAVENIS

(Susigūžęs, sulinkęs, išblyškęs, sutrikęs, gudrus kaip laisvasis mūrininkas.)

Atleisk man dėl arogancijos. Kas yra DABAR, niekas nežino, ir spjauk į veidą tam, kuris tau aiškina, kas yra DABAR...

(Radijo pranešimas: lemingai sutapo skrydžio koordinatės, ir susidūrė du lėktuvai ore.)

DRAVENIS

(Tarsi su šypsena.)

Bet aš žinau, kas yra DABAR!

GURU GURU

Nėra jokio DABAR. Yra AMŽINYBĖ. Spjauk man. Į veidą. Jei pavyks.

DRAVENIS

Čia tai geras...

GURU GURU

На суку сидит ворон и клюет своя нога. Почему клюет нога? Цу него судьба такой.

DRAVENIS

(Pirštu parodo, kad jo burna užklijuota antifilosofiniu pleistru, bežode lipnia juoste.)

GURU GURU

Cha, cha, cha...

VAPSVA MAJA

Guru Guru, bet aš tau igelti galiu!

(Guru Guru dingsta užkulisiuose.)

GURU GURU

(Rekvizito sandėlyje.)

O, antifilosofinis pleistras... Kaip seniai jo ieškojau! Pagaliau suradau!

(Užsiklijuoja burną.)

VAPSVA MAJA

(Taikiai.)

Tai va, Guru Guru, sakai, oras neblogas pasitaikė? Ką valgei šiandien?

(Guru Guru reikšmingai skėsteli rankomis.)

VAPSVA MAJA

Viskas aišku!

DABAR

(Amžinai nepaneigiamu balsu.)

Viskas yra paslaptis. Paslėptis.

Veiksmai ir žodžiai be jokių komentarų sukelia kitus veiksmus ir žodžius be jokių komentarų, kurie nesukelia jokių veiksmų ir žodžių be jokių komentarų.

Dabar (2)

Nors niekas nežino (o gal nesidomi?), kas yra DABAR, visi veiksmai vyksta būtent dabar: ne praityje ir ne ateityje. Galbūt todėl Guru Guru ir Dravenis pernešg nurimo, atsipalaidavo ir pametė DABAR? Didžiausia netektis yra prarasti DABAR. Deja, ši nelaimė ištyko ir Guru Guru, ir Dravenį. O buvo taip...

EGO

(Glosto pilva, išpampusį, ką tik po pietų.)

Gerai būtų dar...

DRAVENIS

Stiklelį škotiško...

GURU GURU

Stiklinę nuo karvės...

(Atskrenda Vapsva Maja ir atneša dūdmaišį.)

VAPSV MAJA

Jei negerai *Scotch Whiskey*, tai tikrai gali pagroti...
Beje, Galigantas paskleidė gandus, kad tu įjunkai į alkoholį.

DRAVENIS

Visos šalies dienraščiai, visos interneto svetainės jau lūžta nuo šmeižto lavinos.

VAPSV MAJA

Gal dūdmaišis padės įveikti piktus gandus ir šlykščias paskalas?

GURU GURU MYLIMOJI

(Neramiai.)

Mielasis, nejaugi tu pradėjai lankytis užeigose, aludėse? Ant tavo darbo stalo radau restorano „Lydeka ir vaiduoklis“ vizitinę kortelę... Be to, kartais būni įtartina pavargęs...

GURU GURU

(Piktokai.)

O gal geriau pakalbam apie *zen* žalą jaunam organizmui?

DRAVENIS

(Tarsi išžeistas.)

Guru Guru, aš žinau, kokių tu nemėgsti žodžių... Pacituosiu kelis: *karma, tuštuma, reinkarnacija, zen, meditacija, mantra...* Tu visada mėgsti mane pašiepti...

(Sunkiai atsidusęs.)

Ar tu bent nutuoki, kiek ilgai aš sėdėjau pasiruošęs tigro šuoliui? Ar tu žinai, kiek aš ilgai žiūrėjau į sieną? Ar tu žinai, kokia sunki mano praktika? Ar tu žinai? Nežinai. Ir todėl, paveiktas materialistinės propagandos, pateiki provokacinius klausimus. Bet aš neapykstu, aš geras, kuklus ir atlaidus... Būtent atlaidus!

PASAKOTOJAS

Draugai prarado realybės jausmą, prarado DABAR. Palauksiu, gal patys atsitokės.

GURU GURU

Tai tik žodžiai, TIK žodžiai, retkarčiais NET žodžiai. Bet TIK retkarčiais. Beje, Draveni, o kodėl nežiūri į lubas? Ar į sieną patogiau? Arba į grindis?

DRAVENIS

(Liūdnai.)

Vėl provokacija, profanacija, pašaipas... Be abejo, aš nesu toks išsilavinęs, nesu eruditas, nemoku kalbų, aš niekas... O tu esi Guru Guru, man toli iki tavęs...

GURU GURU

Kokį ginklą renkiesi? Kovos būdą? Vietą? Kviečiu į dvikovą tave, Draveni, užsimaskavęs ideologinis priešas, Korėjos agente tu!

PASAKOTOJAS

O varge, žemė slysta iš po kojų. Dravenis jau prarado savo išgirtąjį *zen*.

DRAVENIS

Yra dvi Korėjos, su Šiaurės Korėja neturiu nieko bendra... Kaip aš galiu būti ideologinis priešas, jei Lietuvoje nėra jokios ideologijos? Nebent liberalizmas... Guru Guru, ar tu skaitei?..

GURU GURU

(Pagaliau atsitokėja, nusišypsuoja.)

Korėja viena, korėjiečiai – viena tauta... Man pasakė filosofai, kad nesu aš filosofas. Todėl filosofinių knygų neskaitau. Ir ne filosofas aš. Va.

DRAVENIS

(Vis dar išžiūdes.)

O kokias tu knygas skaitai? Dvikovos nebus, nes nesijaučiu ižeistas, man nereikia jokios satisfakcijos. Būčiau dėkingas, jei man pagrotum dūdmaišiu...

VAPSVAMAJA

O aš pritarisiu melodingu dūzginu... Tai bus linksma!

GURU GURU

(Linksmi.)

Kendo, aikido ir apie dodo.

(Groja dūdmaišiu, begrojant nukrenta maišas, iš jo pabyra turgrikai, lieka dūda, kuria labai gražiai sugrojama melodija, garbinanti aukso veršį.)

DRAVENIS

Aš turiu išlavintą muzikinį skonį. Tai siaubas. Tai košmaras. Tai ne muzika. Tai... Tai pražūtis melodija...

(Dravenis nurimsta ir iš lėto tarsi pabunda iš sapno.)

Ir gyvatės nuodai... Balzamas sielai... Paradoksas...

(Galutinai atsitokėja.)

Guru Guru, tu mane apgavai? Esi tas, kuris dūdele užburia bet ką? Ką gi, teks kautis. Renkuosi firminį Rašytojų sąjungos tušinuką. O ką tu?

GURU GURU

Draveni, aš kausiuosi pigia lietuviška klaviatūra. Tinka?

(Abu mandagiai linkteli kaip kokie japonų samurajai sename filme. Dvikova prasideda ir iškart baigiasi. DABAR. Nulis nulis. Laimi draugystė ir mandagumas.)

DRAVENIS

(Su didžiausiu palengvėjimu atsidusęs.)

Aš vos nepraradau savo žen.

(Saulė šypsosi danguje.)

Žydi gėlės, dviratukais važinėjasi hipiai.

Kastetas (1)

GURU GURU

Va tas balansavimas ant *pravalos* ribos ir yra POEZIJOS jėga... Ir mūsų jėga!

DRAVENIS

Jėga – tai jėga... Bet kaip tai pavyksta, man yra didelė paslaptis. Aš tikrai neturėjau iš kūrybos jokios naudos, bet rašiau, rašiau, rašiau... ir vis dar rašau... *SLAUBLAKAS!* O gal absurdas (iš mažosios raidės – dėl didelės pagarbos!), parašiau sau eilėrašį dabar.

esu

estetas

su kastetu

GURU GURU

kastetu

per esteta

esta

DRAVENIS

kastetu

per esteta

pusiau latvi

pusiau esta

ir tikrą lietuvištą

belieka

tik susokti

kreivą tvistą

GURU GURU

bugis vugis

kreivas tvistas

diske šmisko

akabal

DRAVENIS

Kažkaip užkrito žodis – ASTRALOPTTEKAS... Įdomu, kokį jis pritrauks žodį...

GURU GURU

Oooo, ASTRALOPTTEKAS – tai Laisvės prospekte besislapstantis actekas.

DRAVENIS

Taip formuojami žodžių laukai!

GURU GURU

(Pasaičiai.)

Tiesiamos gatvės, statomi viadukai, ir todėl:

NOXTA NOKSTA

AR LAUXNA LAUKSNA

AR PYXTA PYKSTA

LABOS NAKTIES

MAÍTRE!!!

DRAVENIS

Ar jauti moliūgo galią? Nepadedą... Prasta žvaigždžių padėtis, nesėkmių ruožas, barjeras...

PROBLEMAS

Mes visur, visada, visiems... Nejaugi tada mes esame AMŽINYBĖ? Va kur problema.

GURU GURU

nėra audrų

yra mirtis

ir tarpelis

*tarp gimimo
ir mirties*

...

gyvenimas?

DRAVENIS

Nežinau,

Kas užpildo

Ši tarpą?

Sakoma, kad nėra blogos poezijos, tik yra blogi poetai, nes jie rašo kvailas eiles ir jas skaito varnoms, kol tos nustoja kranksėti... ir suklūsta.

Kastetas (2)

Kas yra sustiprinto režimo laisvė?

GURU GURU

Draveni, tai būseną, kai nebijai drąsiai pagalvoti apie tai, kas daugeliui yra nesąmonė.

DRAVENIS

Ar tu sugebi taip pagalvoti? Jei taip, tai ar dažnai?

GURU GURU

Nesugebu, bet pagalvoju. Dažniau pagalvoju, kad yra darbo Paryžius ir kapitalistinių likučių Paryžius. Va koks dvilypis tas pasaulis, kuris yra ne dvilypis.

DRAVENIS

Tu ne kapitalistas, ne proletaras... Kas esi tu?

GURU GURU

Parašyta gi tekste. Aš Guru Guru.

DRAVENIS

Kodėl tu slepi savo veiklą, savo planus? Ir ko tu mokai?

GURU GURU

Mano gyvenimas paprastas, be jokių paslapčių... Aš mokausi įvairių dalykų tik dėl paties mokymosi. Ir žinau, kad tų žinių niekada nepanaudosiu. Ar gerai darau?

VAPSVA MAJA

Nuostabiai! Aš noriu būti tavo mokinė.

GALIGANTAS

Štai mano mokytojas: superkastetas, platininis, inkrustuotas deimantais, kasdien kertam vis kiečiau...

GURU GURU

Aš esu taikus žmogus. Galbūt reikia kirsti kastetu per gyvenimo šlykštų snukį, kad palengvėtų...

GALIGANTAS

(Su palengvėjimu.)

Gerai, kad ne man...

GURU GURU

(Nekreipdamas jokio dėmesio į Galiganto repliką.)

Sako, kad Mokytojas yra klydęs daugiau kartu, nei mokinys yra bandęs klysti. Tuo jie ir skiriasi. Nepretenduoju net į mokinį, ką jau ten į Mokytoją. Tačiau pastebėjau, kad žmonės dažnai kažką daro vien dėl darymo. Noriu mylėti, nes Dievas suteikė man galimybę pagaliau sutikti Mylimąją, noriu mokytis tam tikrų kalbų, kurių man gali prireikti, noriu keliauti, nes tai plečia mano akiratį, noriu dalintis savo mintimis, nes yra tokių kaip aš, kuriems tai galbūt pravers... Tikiuosi...

GALIGANTAS

(Su dar didesniu palengvėjimu.)

Kaip nesidžiaugsi, kai tokie protingi žmonės griebiasi kvailų, utopinių tikslų? Todėl man net nereikės pašalinti konkurento!

(Atsargiai įdeda platininį kastetą į seifą.)

O tu, Draveni, ar stosi man skersai kelio?

DRAVENIS

Mane domina vizijos, paraleliniai pasauliai... mistika.

GALIGANTAS

(Juokiasi.)

Šitas dar *durnesnis!*

VAPSVA MAJA

(Nepastebimai įgelia Galigantui į plūkę. Galigantas susiriečia iš skausmo.)

Aš nelauksiu, kol tu pradėsi mane plūsti! Aš pirma, aš aštri!

GALIGANTAS

(Atsitokėjęs nuo skausmo.)

Tu man ne konkurentė! Skraidyk! Tavęs aš nepašalinsiu, nelikviduosiu... Nors labai skaudėjo!

GURU GURU

(Juokiasi.)

Mušatės? Muškītės... Muškit būgną...

VAPSVA MAJA

(Žemai nusilenkia.)

Guru Guru, aš laukiu dėkingumo ir palaiminimo!

GURU GURU

Neturiu teisės laiminti, bet linkiu viso geriausio.

(Šluotele draugiškai pamuoja palei vabzdį... susimąsto.)

O tu su *The Beatles* nesusijusi? Anie gi ne žmonės, vabalai buvo.

VAPSVA MAJA

(Džiugiai.)

Įspėjai! *The Beatles* yra mano mėgstamiausia grupė. Pasakysiu paslaptį: aš esu Yoko Ono, o Jurgis Mačiūnas yra mano geriausias draugas! Jis buvo širšinas pokštininkas, bet kartais ir skaudžiai įgeldavo... Kai kam...

GURU GURU

Konnichiva, Ono-san!!!

VAPSVA MAJA

(Smalsiai.)

Ar tai tik pasveikinimas, gal tai susiję su muzika?

GURU GURU

We all live in the blue sumbarine...

DRAVENIS

Kas per kakofonija? Viskas yra VISAI KITAIP.

VISAI KITAIP

We all live in the yellow submarine...

(Stiliagos, bitlačiai ir hiparikai bėgioja po žolę.)

O GERIEJI PRADEDA IR LAIMI.
NETIKĖTA, TIESA?

Kastetas (3)

DRAVENIS

Guru Guru, ar tu išbridęs iš pievų nakties (pagal Paulių Širvį), o gal tu išbridęs iš kitur?

GURU GURU

Draveni, aš iš žvaigždės, tik nesakyk niekam, nes nušaus...

DRAVENIS

(Itin liūdnai.)

Nenušaus... Galigantas užmuš kastetu ir taip sužalos mano veidą, kad net motina nebepažins... Atleisk, aš demonstruoju silpnumą... Guru Guru, ar tu stiprus? Ar gali pakelti sunkią vidinę kančią?

GURU GURU

Keliu.

(Kelia.)

Normaliai.

DRAVENIS

(Pakiliai.)

skafandriškai

išbridęs iš žvaigždžių ūko

skrendi link orbitinės stoties

naujos planetos

paskutinės žmonijos vilties

Ar taip, Guru Guru?

GURU GURU

*erdvė apgaulinga
laikas apgaulingas
žmonės meluoja
vilties nėra
skrendam kosmosan
draveni-san*

DRAVENIS

*nes žemė atomo pagrobta
radioaktyvi
ir susprogdinta
erdvėlaivyje saugu
bet liūdna
ir širdis vėl trokšta
naujos švarios planetos*

GURU GURU

*nova lituanika
praskrenda pro šalį
o mes teleportuojamės
lyg niekur nieko
į kitą galaktiką
į švarią planetą
pradėti visko
nuo
nulio*

DRAVENIS

*(Atsidūsta.)
viskas prarasta
ir dar nieko neatrasta
beviltiška
nulinė patirtis
migla apgaubia protą
širdyje užgesta
progreso viltis
ir patirtis*

GURU GURU

*kaip gerai
kad viskas
prarasta
vadinasi
kažkas
tikrai
atrasta*

BACH

(Vargonai išsilieja kaip Dali paveiksle... tirpsta ir teka bažnyčios grindimis...)

Tik nereikia daryti jokių išvadų: ir perskaičius, ir ne.

Kastetas (4)

Stiprūs priešininkai yra silpni, nes jie tik sistemos dalis. (Iš rinktinių 武術, arba ušu meistrų, posakių.)

GURU GURU

Draveni, susidūriau su stipriu priešininku.

DRAVENIS

(Nesusidomėjęs.)

Įspyrė?

GURU GURU

Geriau. Pažemino.

DRAVENIS

Kaip?

GURU GURU

Stiprus priešininkas mano, kad nereikia versti knygų į mūsų kalbą, o viską reikia skaityti tik originalo kalba. Jei nemoki, esi *durnas* ir negali prisirašyti *dr.* prie savo vardo. Tai aš jam ir atsakiau beveik eilėmis:

Man dr. nereikalingas, kad jausčiausi protingas.

O kadangi jaučiuosi kvailas, tai iš viso kam šitas muilas?

Kiek protingų žmonių po saule vaikšto

Be dr. prie pavardės, ir tai nuostabu!

(Stiprus priešininkas, nežinia iš kur atsiradęs, stovi užrietas nosį ir piktai tyli.)

GURU GURU

(Tęsia savo litaniją.)

Jūs ten keliese mokat kelias kalbas ir skaitykit viską originalo kalbomis. Kam lietuvių kalba, kam anglų, per paprasta! Viską tik korėjietiškai, kiniškai, arabiškai, japoniškai ir birmietišškai, dar nahuatlių, čiukčių ir suomių kalbomis. Lietuvių kalbą naikint kaip kolorado vabalą. Beje, Paryžiuje (kurio galimai niekada *gyvo* nepamatysite, bet tarsi *viską* apie jį žinote) *viską* verčia į prancūzų kalbą ir vargo nemato... Knygynai (ir seni, ir nauji) lūžta nuo pigių ir kiek brangėlesnių, jei labai jau naujos, knygų. Žmonės jas perka. Žurnalus perka tokius, kokie čia niekam neįdomūs. Apie muziką, visokią visokiausią: nuo regio iki metalo. Tik domėkitės, žmonės mielieji. O pas mus švietimas niekam nereikalingas, kai kurių TV kanalų šiukštu neišjungsi.

(Guru Guru neramiai apsidairo.)

Pala. O gal tu esi Galigantas, didysis cenzorius, glavlitas cenobitas?

GALIGANTAS

(Atsiliepia iš nežinia kur.)

Ne, tai ne aš, bet pritariu Stipriam priešininkui.

GURU GURU

Dink iš akių.

GALIGANTAS

Jokių problemų... Manęs čia ir nebuvo.

STIPRUS PRIEŠININKAS

(Arogantiškai.)

Daugiau nenoriu su tavimi šnekėti.

(Ištirpsta ore.)

DRAVENIS

(Liūdnai.)

Guru Guru, žinau, kas yra pažeminimas. Visą gyvenimą buvau žeminamas, įpratau, bet, patikėk, pažeminimas stiprina charakterį, skatina atsigręžti į amžinąsias vertybes. Ir kartais pagalvoju, jei gyvenime viskas būtų *O.K.*, aš nebūčiau Dravenis... Nebūčiau toks, kokį tu mane pažįsti, ir, patikėk, aš būčiau neįdomus pašnekovas... Pažeminimas buvo mano disertacija. Mano *dr.* Man visi keliai buvo tarsi užkertami, siūlomi tik blogiausi variantai... Guru Guru, tavo situacija unikali, ir tu dabar esi stipriai pakrautas, energetiškai stiprus, ir tu privalai paskubomis užrašyti savo dabartinės mintis, nes jos gali būti paskutinės iki galutinės, lemiamos karjeros laidos, ir drąsiai laukti Nakties vizito. Naktis ateis tavo priešų pakviesta, bet ji ateis kaip draugė, kaip iškili valdovė.

NAKTIS

(Globėjos tonu.)

Guru Guru, tavo protą aš pakeisiu kitu, šaltu, neižvelgiamu, ir tau jau nebereiks apgraibomis brautis pro oficialios (bevertės!) filosofijos brūzgynus. Tu tapsi mistiku, sufijumi, nes dabar jau niekas tavęs nesieja su beverčiu prestižu, kuris gali išaušti tik potencialiai, jeigu planetų orbitos išslys iš nematomų eterio vėžių, ir sustos mėnulis paskutinėje troleibusų stotelėje.

(Naktis ištirpsta tamsoje.)

DRAVENIS

Guru Guru, dabar tau atviri visi *žen* vartai... Tu tik pažvelk į sieną!

(Mato viziją.)

...kai geltonomis pienėmis patvindavo priemiesčio pievos, Galigantas visuomet išgyvendavo nemotyvuotą, liguistą potraukį apkulti koki nors poeta, rašytoją ar tapytoją. Smurto aistra buvo stipri ir nekontroliuojama...

...Galigantas sunkiai atsiduso, pavasaris pažadino nesveikus sadistinius polinkius. Vieniems geltoni pienių žiedai apsuka galvas, kiti sužvėrėja. Galigantas pasijuto žvėrimi, laukiniu, plėšriu. Dabar reikia pasirinkti auką. Dravenis? Netinka, ginkluotas koltu jis priešinsis ir, lengvai sužeidęs užpuoliką, liks sveikas ir išvengs bausmės...

...Guru Guru? Taip, jis, tik jis. Filosofas (neoficialus, netikras!), poetas (grafomanas), pacifistas (tėvynės išdavikas)... Puiki, smagi auka. Galigantas pravėrė stalo stalčių. Blizgančiame dėkle išėjosi platininis kastetas, meniškai inkrustuotas deimantais. Mafiozo, kurio parašytą knygą parėmė visagalys referentas, dovana...

...pagaliau atėjo ilgai laukta smūgio valanda. Galigantą užplūdo palaimos banga. Nenusakoma žodžiais, neužfiksuoju nei fotoaparatu, nei vaizdo kamera, nei primityviu reporterio diktofonu. Bet autentiška, tikra ir neabejotina, ir patiriama tik vizijų metu...

(Dravenis susverdi, krenta ant parketo, pasikelia, vėl krenta...

Pagaliau sunkiai pakyla nuo grindų.)

GURU GURU

(Nemato vizijos.)

Viskas yra tamsa,

o joje žvaigždės...

DRAVENIS

(Visiškai atsigavęs po slogios vizijos.)

aksominis kastetas

lengva vėjo ranka

kas man smogia į veidą

turbūt pienės pūkas

PIENĖS PŪKAS

(Virsta Kastetu.)

Yò! Dabar postmodernas valdo. Yò! Varau *slema*, nes eiliuot nemoku. Yò!

GURU GURU

(Piktai, o gal linksmai?)

Eik iš čia.

(Kastetas spūdina.)

DRAVENIS

Ar tu pastebėjai, Guru Guru, kad ir vėl, kaip ir kiekvieno mūsų teksto, pokalbio, scenos pabaigoje, išivyravo ramybė, taika ir harmonija?

Taika, harmonija, ramybė. Dabar net su 80 proc. nuolaida. Tik iki birželio 1 d.

Langų laužai (1)

DRAVENIS

(Itin susirūpinęs.)

Didelė nelaimė, beveik pražūtis kasdien, kasnakt nešokti *boogie woogie*, nevalgyti šokoladinių saldainių, negraužti arbūzų, negerti mango sulčių, nevalgyti žaliųjų citrinų...

GURU GURU

(Tarsi suprasdamas, tarsi pritardamas.)

Delsia užgesti elektros lemputė, nors laike jau šviesu...

DRAVENIS

Galbūt reikia uždegti medines žaliuzes?

GURU GURU

Langų laužai!

DRAVENIS

Muzika...

GALIGANTAS

Dosniai finansuojama neono šviesa. Reklama ir gėlės. Aplodismentai.

GURU GURU

(Labai mustebes.)

Aš ne namuose!

GURU GURU MYLIMOJI

Mielasis, kur tu esi?

GALIGANTAS

(Piktai.)

Atsakyk damai! Tuo pat!

DRAVENIS

(Dairosi.)

Čia ne miškas, ne pastatas, ne laukas... Kas gi tai?

GALIGANTAS

Čia uždara, hermetiška šokių aikštelė. *Massacre. Boogie Woogie dance...*

GURU GURU

Su kava, pienu ir bandele rankoje aš įeinu. Sustoju, nerūkau, negeriu, bet jus stebiu. Kas aš?

VAPSV MAJA

Oho, *kvizas (VLKK versija: trumpoji apklausa, viktorina).*

DRAVENIS

Aišku, kad tai LED ZEPPELIN!

LED ZEPPELIN

Whole lotta love...

GURU GURU

Ne, jis neskraido. Bet myli žvaigždes ir katinus. Ir tai ne Karlsonas, ne Mažasis Princas. Kas tai?

GALIGANTAS feat. EGO

(Repuoja.)

Tai aš, tai mes, *pusdurnių* karta, *ou jė*. Kur jūsų rankos?

GURU GURU

Ne-a. Dar bus bandymų?

(Išgeria kavą, išgeria pieną, suvalgo bandelę.)

Tai aš, *durniai*.

(Plojimai plojasi.)

GALIGANTAS

(Piktai.)

Nuolat valgotė skubėdami... Kadangi aš turiu didelę klizmos panaudojimo praktiką, galiu persivalgyti ir persigerti kasdien... Jeigu nenorite klizmos, aš išmokysiu jus vėmimo meno. Tai labai kultūringa procedūra!

VAPSVA MAJA

Aš tik bukinu savo smegenis skaitydama filosofinius traktatus nuo pirmos iki paskutinės eilutės...

GALIGANTAS

Kvailystė, vėmti dar per anksti...

(Kažkur pasigirsta pikti šūkčiojimai ir keiksnojimas.)

Mano alkis jau peraugo į apetitą.

(Granžia stalą.)

GURU GURU

(Apgailėstandamas.)

Manęs paprašė neskaityti eilėraščių...

GURU GURU MYLIMOJI

Kodėl čia nėra nė vienos kėdės?

GURU GURU

Kėdės nukrito ant grindų.

GURU GURU MYLIMOJI

Stovėsiu balkone.

GURU GURU

(Nervingai.)

Taip negalima gyventi!

GURU GURU MYLIMOJI

(Vos neverkia.)

Mano rožės nukrito ant asfalto.

GURU GURU

Tikiuosi, tai geriausia išeitis...

GURU GURU MYLIMOJI

Nejaugi poetai visada teisūs?

PLATONAS

(Cituoja save.)

*(...) mes būsime laimingi ir čia, ir toje tūkstantmetėje kelionėje, kurią apsakėme.**

GURU GURU

Mąstytojau? Jūs?

PLATONAS

(Cituoja save.)

*O mūsų sargybinis yra kartu ir karys, ir filosofas.***

GURU GURU MYLIMOJI

(Nustebusi.)

Ar jūs tikras Platonas?

PLATONAS

(Susimąsto.)

Ne, aš Sokratas.

GALIGANTAS

Berniukams ir mergaitėms galvose sukasi įdomios mintys.

DRAVENIS

(Nuo sienos nukabina raudoną gesintuvą.)

Pastarąjį kartą aš mačiau Platoną prieš dvi savaites...

GURU GURU

Man atrodo, kad pasaulis pasidarė naujas ir nesudegė

PLATONAS

(Iškilmingai.)

Įvyko ilgai lauktas kvantinis šuolis!

VAPSVA MAJA

Pirmarūšis medus!

JONAS MEKAS

O, kokia tvanka, koks oro tvankumas. Turi būti perkūnijos naktį, o gal ir vakare. Koks šiltumas. Taip slegia, tokia tvanka. Prakaitą taip ir muša, ir kvėpuoti sunku. Oi, oi, oi.

Saulė nebešviečia, mes gyvenam oloje, kapas mūsų laukia ir bandelė.

* Platonas, *Valstybė*. Vilnius: Margi raštai, 2014, p. 411 ir p.?

** Jonas Mekas, *Žmogus prie lyjančio lango*, Vilnius: Baltos lankos, 2010, p. 53.

Atėjus iš miško (1)

ŠAMANAS

Guru Guru, tu turi patirti miškų šventumą, bet ne garbinti statinius, namus... Guru Guru, tu turi melstis labai apdairiai!

GALIGANTAS

Ką reiškia „apdairiai“?

(Į scena įeina Giedrė ir puola Draveniui į glėbį.)

GURU GURU

(Giedrei ir Draveniui.)

Dabar tylėkite ir nesakykite nė žodžio.

GALIGANTAS

(Nekultūringai pirštu rodydamas į Šamaną.)

Ir kodėl, leiskite paklausti, ar tai pademonstruotas šarlatano išgirtas atsargus pamaldumas? Ar tai nebyli, beriksmė, begarsė (neigarsinta įrašų studijoje) meilė? Ir pagaliau ką reiškia melstis apdairiai? Labai apdairiai?

ARCHEOLOGAS

(Kalba per radiją.)

Pagal tai, kiek Lietuvoje rasta daug kabliukų ir kiek mažai kalavijų, darome išvadą, kad kryžiuočiai čia atvyko pažvejoti.

GURU GURU

Tai kryžiuokų nebuvo? Tik žvejai?

KURŠIS

(Iš kabo.)

Buvo tik žvejai, tie, kurie bandė makaluoti kardais, gavo per sprandą ir nukeliavo pas Perkūną.

GURU GURU

(Nepanorės gimnietis su gyva Tradicija, diplomatiškai pakeitė temą.)

Nacionalinė Lietuvos žuvis yra Lynas.

LYNAS

Aš esu ne žuvis, o trosas, virvė, lynas... Aš kabau virš bedugnės!

GURU GURU

Einu skustuvo ašmenimis, tūkstantmečiais negalūstais, todėl neprarandu vientisumo. Skaidriai, pabirai nušvinta dar

nesumontuoti dangišku skliautu (jū tikrai yra daug!) vitražai it būsiami debesų ar svajonių stelažai, belaukiantys kilnių jausmų, bet į šventovę, kaip į sandėliu pavirtusį Akropolį, įsibrauna gangsteris Galigantas ir pavagia neįkainojamas vertybes. Ir aš bejėgis, negaliu išgelbėti artefaktų, nes balansuoju ant bukų ašmenų virš dar neišmatuotos bedugnės...

GALIGANTAS

Aš referentas, ne vagis!

DRAVENIS

Tu pavogei mėnulį, saulę, žvaigždes...

GALIGANTAS

Atsitokėkite, pusgalviai, dabar diena.

GURU GURU

Kodėl dabar diena?

GALIGANTAS

(Bando pasprukti, bet jį pagauna Dravenis.)

Diena – tai tobulas žvejys!

GURU GURU

Esi mąstytojas, nesitikėjau, pribloškei!

GALIGANTAS

(Piktai.)

Paleiskite mane!

DRAVENIS

(Nustebeš.)

Tu laisvas, tavęs niekas nelaiko...

GURU GURU

Dink iš akių!

GALIGANTAS

Negaliu... Aš gyvas tik scenoje. Užkulisiuose aš mirštu, dvesiu, stimpu...

ŠOKOLADO PLYTELĖ

Man kažkodėl atrodo, kad mūsų niekas nesupranta. A taip?

DRAVENIS

Aš nieko ir nenoriu suprast, mano toks būdas.

GURU GURU

O aš tai noriu suprast viską, bet nieko neišaina

ŠOKOLADO PLYTELĖ

Durniai...

KAROSAS

Lyne, o Jūsų Žuviškoji Žuvenybe, lenkiuosi Jums Esu Vapsvos Majos... na, kaip čia pasakius, ééééé... inkarnacija, *if you know what i mean.*

LYNAS

(Sotus ir patenkintas kaip Galigantas.)

Žinotum, kas aš esu.

DRAVENIS

Mums visiems duos medali.

GURU GURU

Posmertno.

(Gudžios kapinaitės šalia prūdo (reikia sakyti – tvenkinio!), vidur prūdo (ta pati klaida) lynas plūduriuoja, sėdi liūdnas kryžiuotis ir valo kablūką. Keikiasi germaniškai.)

GURU GURU

Bėga kiškiai, slenka vilkai, ropoja krokodilai (jų Lietuvoje nėra) ir aligatoriai (jų Lietuvoje taip pat nėra).

DRAVENIS

Ogi yra, kas liko Lietuvoje?

GURU GURU

Sugedę liftai, mirę fabrikai, išprotėjusios gamyklos, laukinės ganyklos... Ir daug daug galigantų.

GALIGANTAS

Melas, aš esu tik vienas. Unikalus ir nepakartojamas!

VIOLETINIS VYRUKAS

O mūsų daug! Per daug, o gal ir per mažai, nepakankamai. Mes dar negalime sudaryti kritinės masės

GALIGANTAS

(Išsigandęs.)

Kas yra kritinė masė?

KRITINĖ MASĖ

Jau kai sprogstu, visiems šakės.

GURU GURU

Kritinis mąstymas man patinka, masės jis neturi. Mintys materialios ar...

DRAVENIS

Nieko nėra sunkesnio už mintis, jos nepajudinamai riogso galvoje ir gadina gyvenimą. Ir niekas dar neišsivadavo iš jų vergovės.

GURU GURU

Mintys yra lengvos... Bet niekas taip sunkiai neprislegia kaip jos... Beje, ne valstybinė radijo laida „Akcentai akcentuose“ pranešė, kad literatūra mirė.

LITERATŪRA

Aš gyva, nes susidėjau su menu, sumečiau skudurus, bet dar nebuvo bažnytinės santuokos...

AMEN

Amen.

ZEN

Nėra jokio AMEN! Erezija!

AMEN

Nėra jokio ZEN. Amen.

GALIGANTAS

Teisingai! Yra tik pinigai!

MARKAS BERNESAS

Шаланды, полные кефали!

GALIGANTAS

...ir vėl žuvis... Keiskime temą!

DRAVENIS

Aš neturiu pinigų... Vadinasi, nėra pinigų... Tai kas yra?

GALIGANTAS

Ubagas, duoneliautojas, valkata, *bomžas*, Bombėjus... Atsiprašau, Bombėjus *subbombintas*... Sprok, Draveni, į aukso luitus! Išplėšk iš krūtinės deimantinę širdį! Atiduoki (o gal gražinki) man krištolinę savo kaukolę, jos trūksta mano kolekcijoje, ne – galvoje.

GURU GURU

(Svajingai.)

Žuvys skrenda pro šalį... 1968-ieji, pats nerštas...

DRAVENIS

(Karštai apkabina Giedrę.)

Tada gimė daug geros muzikos...

GURU GURU

Kada nors papasakosi, kaip gimsta muzika...

Dravenis nuoširdžiai isijautęs pasakoja, kaip gimsta muzika, bet jo niekas neklauso.

Atėjus iš miško (2)

VIENAS DĖDĖ

Visi ateiviai keliaus į pragarą, nes jie neturi sielos. O jei jie ir yra, ir net turi sielą, vis tiek nėra Adomo palikuonys, todėl keliaus į pragarą.

KITAS DĖDĖ

Bet juk kažkas sakė, kad pragaras yra čia...

DRAVENIS

Negalima man komentuot, tad nepasakysiu nieko.

GURU GURU

Esu išūlus. Man galima. Visi jūs neteisūs, teisus tik tas, kuris tyli, nes tyla yra byla Nr. 0.

BYLA NR. 0

Informacija išlaptinta! Keičiu dekoracijas.

(Gal dekoracijos kiek ir pasikeičia, bet scena lieka ta pati, tik pasirodo nauji personažai.)

ATEIVIS

(Pakeliui iš Andromedos nugirdęs pokalbį.)

O kur tas pragaras?

ATEIVIS 2

Nežinau, bet skamba intriguojančiai. Skrendam?

(Suskamba muzika, pagal žiurovų pageidavimą ir už papildomą mokesį skamba ilgai, kol salėje pasigirsta pasipiktinę šūksniai.)

SIELA

Kokie žmonės egoistai: jie nori mane turėti kaip nuosavybę. Be to, kvailiai, nes mano, kad jų tikrasis AŠ ir SIELA (taigi AŠ) yra kažkas skirtingo... Idiotai...

(Ateina Tapytojas, abu Dėdes nudažo violetine spalva ir jau ketina pasišalinti.)

TVORA

(Iš nebūties, piktai, reikliai.)

O kur aš? Nupiešk ir mane!

(Tapytojas nupiešia medinę tvorą.)

TAPYTOJAS

Tu greitai supūsi...

TVORA

Na ir kas, kitame gyvenime (kitose statybose!) būsiu dar gražesnis!

ATEIVIS

(Kitam Ateiviui.)

Mes Žemėje tarsi vieni... Keista planeta...

TAPYTOJAS

Gal pageidausite Pragaro, o gal Pyrago?

PYRAGAS

Argi ne tas pats?

ATEIVIS 2

Supratau. Nupiešk tuomet SIELĄ! Noriu pamatyti, kas ji tokia ir kaip atrodo.

TAPYTOJAS

(Atiduoda dažus ir teptuką Ateiviui 2.)

Nupieški pats, esi labiau pažengęs, pažinęs daug ir žvaigždžių planetų.

(Tapytojas dingsta.)

ATEIVIS 1

Yra tik viena išeitis: reikia surasti Guru Guru.

ATEIVIS 2

(Džiugiai.)

Puikus sprendimas. Draveni, užvesk savo antikvarinį *Chrysler*, važiuojam pas Guru Guru.

(Tuščia scena, atsargiai nepasirodo Siela, tik jos balsas.)

SIELA

Aš esu pas visus, manęs yra daug dalelyčių visur... Ir jūs vadinamuosiuose ateiviuose.

VELNIAS

O aš daug ką įtikinai, kad neegzistuoju. Ir kad tu neegzistuoji.

SIELA

Niekas ir taip netiki. Cha. Pasigyrė mat.

VELNIAS

Mano nuopelnas. Ar girdite mane, garbios ponios ir garbūs ponai, jūs besieliai, mėsos gabalai...

ZEN

Kas čia per balaganas? Visiems po dvidešimt kirčių lazda. Nėra sielos. Nėra tokio elemento. Yra tik ŠAMONĖ, tik Mėnulio spindesys po debesimi.

SIELA

(Tyliai.)

Aš ir esu ŠAMONĖ. Žmonės pasiklydo sąvokose, žodžiuose, todėl Guru Guru gyvena miške.

ATEIVIAI

(Abu.)

Na, bet įdomiai čia jie toj planetoj gyvena...

Įdomus gyvenimas gali neturėti jokios prasmės, o blogas, netikęs – bilietas į laimės traukinį.

Atėjus iš miško (3)

GURU GURU

(Kažkodėl labai domėdamasis.)

Draveni, o kas yra Bitė? Ne, ne tavo mėgstama Vapsva Maja, bet Bitė.

DRAVENIS

Tai kažkokia *mobiliakų* kompanija...

GURU GURU

Mes nieko nereklamuosim. *Bitė yra psichopompė*. Pompa. *Psichė*.

DRAVENIS

Guru Guru, Bitė – kilnus vabzdys, ji (vienintelė), kaip ir žmogus, miršta. Mes esame bičiuliai tik Bitės dėka.

BITĖ

(Piktokai.)

Guru Guru, jei dar iš manęs pasišaipysi, negausi medaus.

GURU GURU

Bitė – ne vabzdys, ji juk Bitė. BI ir TĖ. Nejaugi neaišku, kad ji sujungia BI ir TĖ?

BITĖ

(Neskaudžiai gelia Guru Guru.)

GURU GURU

Še tau, nei medaus, nei švelnumo.

DRAVENIS

Bitės kirtis pažadino manyje viziją. Matau laivą... Plaukia...

GURU GURU

(Išūliai nutraukia.)

O ką laivui daugiau veikt, jei ne plaukt?

BITĖ

Aš esu darbininkė, o jūs tinginiai... Skrendu rinkti nektaro ir prašau manęs daugiau netrukdyti...

VAPSVA MAJA

Skrisk iš čia, darboholike, paliki mano draugus ramybėje. Laivas turi skęsti, prisiminkite *Titanic*. Draveni, rekomenduoju būti lakūnu, aišku, tik ne tuo, kuris laka... Ir pilotu, kuris pila, nereikėtų...

LATRAS

Tai aš ir lakūnas, ir pilotas, jeigu ką. Paskolinkite eurą skrydžiui į PC.

GURU GURU

(Pakiliai.)

Nektaro surinkėjų minios renkasi gūdžioje giraitėje.

Nektaro surinkėjai gaudo bites ir išgręžia jas.

*Nektaro surinkėjus gaudo medžiotojai, kuriems nesimedžioto šią dieną.
Nektaro surinkėjams nepasiseka, jei randa juos pikti žvejai.
Nektaro surinkėjas – tai kilni profesija.
Stok, vaikel, į Nektaro surinkėjų profesinį technikumą.*

SĄSKAITA

...reklama apmokėta...

DRAVENIS

Bites reikia gerbti, o ne išgręžti atimant medų ir duodant cukraus, kad nenumirtų badu. Nektaro surinkėjai yra galigantai, tai niekingiausia profesija!

GURU GURU

Panaši praktika taikoma ir žmonėms!

VAPSVA MAJA

Todėl ir skrenda į Vakarus!

GURU GURU

O kodėl tu neskrendi į Vakarus?

VAPSVA MAJA

Aš poetė, aš aristokratė, aš nuodinga, aš aštri...

AŠ

O, pasirodo, neliko tikrųjų vertybių, visur dominuoja EGO, netikras AŠ. O AŠ tikrasis esu paslėptas it lobis, kurio niekas neieško...

DRAVENIS

Aš TAVĖS ieškau visą gyvenimą.

GURU GURU

(Mašliai.)

Po visų šių kalbų man kilo noras iš miško kraustyti gyventi į miestą.

GURU GURU MYLIMOJI

(Linksmi.)

Puikus sumanymas!

DRAVENIS

Bitės skrenda ir dainuoja.

Bitės medų sunešioja.

*Paštininkės bitės.
Niekas jų vardų nežino.*

GURU GURU

*bet mano vardą
žino visi
dideli maži
basi
mikrožingsneliais
judu
link bukinistų
liūno
kur tvistą
šoka mąstytojai nodai*

DRAVENIS

Rekomenduočiau *Dance Into The Light*.

GURU GURU

Philas Collinsas?

DRAVENIS

Rekomenduočiau **NEGALVOTI** apie tai, visai negalvoti,
tik išsikviesti sunkvežimį ir išsikraustyti...

GURU GURU

Iš proto?

DRAVENIS

Ne, išvežti visus baldus, knygas, CD, *kompa...*

GURU GURU

Kur išvežti? Jeigu pabėgsiu nuo daiktų, nereikės net ir
išsikraustyti...

VAPSVA MAJA

Maratonas! Aš būsiu teisėja ir skirsiu baudas!

LATVIS

(Vaitoja iš malonumo.)

Bauda... bauda...

DRAVENIS

Džiaukis, Guru Guru, ir nepavydėk Latviui, nes tu
nemokamai, tiesiai iš kelmų, gauni elektros energiją, miške

nemoki nei už vandenį, nei už šildymą, nei už kanalizaciją... Guru
Guru, tu saugiai gyveni jurtoje... Bet viskas kada nors baigiasi...
Atėjo metas kraustyti į urbanistines miesto džiungles.

GIEDRĖ

Į pagalbą atvariau Dravenio *Chrysler*.

GURU GURU

Chrysler – per greitas transportas...

GIEDRĖ

Rekomenduočiau sraigės, jos lėtos ir patikimos logistės.

GURU GURU

(Iškeles rankas į dangų.)

Kokia tragedija! Dabar reikės atsakinėti į klausimus: ką darai, ką veiki, kas naujesnio, kaip nuotaika... Visa tai nepriimtina, atgrasu, koktu...

DRAVENIS

Kvaili klausimai... kvaili atsakymai...

GURU GURU

Tai ne išeitis!

SRAIGĖS

Ar ne per greitai judame?

GURU GURU

Jeigu galima, malonėkite lėčiau!

SRAIGĖS

(Džiungiai.)

Jungiamo žemesnę pavara!

*(Dravenis ir Giedrė, ir Guru Guru, ir Guru Guru Mylimoji įlįpa
į Chrysler.)*

DRAVENIS

Žiūriu pro langą, vairuoju, bet vaizdas nejuda iš vietos. Ar mes važiuojame, ar stovime vietoje?

GURU GURU

Į šį klausimą neišmanoma atsakyti net perskaičius 78 metrus filosofijos knygu!

(Nervingai gaudžia automobilio variklis.)

Draveni, tu mane pasmerkksi, bet smalsumas mane buvo nugalėjęs... Valgiau sraigės ir varlės... Bet išminties nepadaugėjo. Kodėl? Vėjas iš kažkur...

DRAVENIS

Tik šito nesakyk nei varlėms, nei sraigėms! Sutikęs krokodilą, apsimesk vegetaru!

VEGETARAS

(Apsimetėlis, iš tikro Guru Guru.)

Valgau tik petražoles, jonažoles ir juozažoles.

SISTEMA

(Algoritmuoja.)

#,\$#%^&^&*(@#,\$%^&*)(*&^%,\$#@!

Liko tik du kilometrai iki Romuvos.

Maktub*

Man feels it in his heart when his last hour Chimes. The one who seeks the Most High knows: The wise man dies before he dies. "Except it die, the seed will bear no fruit."

Man feels it in his heart when his last hour Chimes. The one who seeks the Most High knows: The wise man dies before he dies. "Except it die, the seed will bear no fruit."

SHAYKH AL-MARYAMI (F. Schuon)

MAKTUB

*...presumably he comes down into the streets of Seleukia
from the August Celestial Mansions...*

being stranger in the Lowlands...

and going towards the quarter

* Tekstas sukurtas autoriaus, nepanorusio atskleisti savo pavardės.

that lives only at night...
He was one of their gods
By C. P. Cavafy

I

αγάπη μου, rašau, nes Tu man palikai savo „deepest longing“, ir aš dabar jaučiu jį, kaip Tu jautei. Nes Tavo „hopeless dreams“ – dabar jau ir mano *hopeless dreams*. Dabar, kai Taveš jau nebėra tarp mūsų, pasaulis pasisuko į Tave veidu, ir aš matau nuostabą jo akyse... Prisimeni, seniai seniai Kauno senamiestyje prašiau Taveš, kad neišsineštum visko su savim, kad rašytum knygas. Tu atsakei: „O kam tai įdomu... Kas jas skaitys...“ Skaito, αγάπη μου, ir dabar, kai Tu savo išmintingom akim žvelgi į čia iš ten, Tu esi labai įdomus net tiems, kurie buvo Tau abejingi. Tu buvai toks vienišas, kad galėjai būti draugu kiekvienam... Jau sakiau, kad Tavo antspaudas mano gyvenime buvo ryškiausias... Savo knygomis, mūsų pokalbiais, pasiplepėjimais ir atsitiktiniais susitikimais Tu atnešei tiek daug permainų į mano dienas. Tu atskleidei man Islamo grožį ir žingsnis po žingsnio atvedei prie esminio apsisprendimo. Pameni, αγάπη μου, vieną dieną Tu pasakei „laikas“. Ir aš išvažiavau į Rytus. Buvo neramu, turėjau bilietą tik į vieną pusę, šiek tiek pinigų kišenėje... Nepažinojau to krašto, nepažinojau ten nė vieno žmogaus, nemokėjau jų kalbos... O Tu man taip kantriai aiškinai, kaip turėčiau elgtis ir kaip nederėtų... Galiausiai pažadėjai, kad jeigu savaitę neatsiūsiu jokios žinutes, ieškosi ir surasi... Juk pameni? Tu niekada nieko neužmiršdavai... Išvažiuojant pasakei: „Sėkmingos piligrimystės.“ To pakako, kad jausčiausi saugi ir rami... Važiavau Sirijos link, į kraštus, kuriuos, Tu sakei, nori aplankyti, bet jau nebeturi tam jėgų... Kai grįžau, Taveš jau nebuvo. Aš ištariau savo *Shabada* liepos 24 dieną, o Tu pasitraukei liepos 25-ąją... Lyg viską būtum atlikęs mano gyvenime. Vėliau atėjo kitoks suvokimas...

Liepos 25-osios ankstų rytą ėlėkiau į pirmą atsidariusią interneto kavinę...

„With a great sorrow I have to inform you that Algis died on 2010 July 25. ~ His daughter Ruta...“

...ir staiga viskas neteko prasmės. Beribė Tavo vienatvė nusileido ant mano pečių, prispaudė prie žemės, paskui švystelėjo į tuštumą... Viskas sukosi paskutiniame sufijaus šokyje... kol atklydo „laikykis, *habibi*...“

Taip, ἀγάπη, aš laikausi, nes Tu pažadėjai.

„Going from here to there

From this to next, I promise

...to be again, someday

In your great ever-presence... “

Taip, ἀγάπη, aš laikausi, nes liko Tavo draugai, ir vienas iš jų man parašė žodžius, kuriuos vėl ir vėl perskaitau kaip priesaką: *You have this bond with Algis forever. Follow the Islam of Algis - intelligent, broad, deep.*

Aš pasistengsiu Tave nenuvilti.

And we are guided by their footprints. QUR'AN

II

„deepest longing, hopeless dreams“ – Tavo paskutinės vasaros leitmotyvas... Prisimeni?

IV.15.

E: Išvažiuoju į Graikiją.

A: Čia toks humoras?

O po keleto dienų – „būčiau jaunesnis – ir aš į Graikiją važiuočiau“... Ir palydėjai mane į kelionę, M. Bulgakovo žodžiais, „klausykis tylos, klausykis ir mėgaukis tu, ko tau neteko patirti gyvenime, – tylą. Antai priekyje amžinieji tavo namai, kuriais esi apdovanotas. Jau matau Venecijos stiklo langą ir sienas apraizgiusias vynuoges. Štai namai, tavo amžinieji namai. Žinau, vakarais čia tave lankys tie, kuriuos tu myli, kuriais tu domiesi ir kurie tavęs netrikdys. Jie tau gros, jie tau dainuos,

tu pamatysi, kaip jauku kambary, degant žvakėms. Kas vakarą tu užmigi su šypsena lūpose. Miegas tave atgaivins, tavo mintys taps išmintingos. O manęs tu nebeįstengsi išvyti. Aš saugosiu tavo miegą“. Tą minutę pagalvojau, kad nereikia važiuot, kad čia turiu viską, ko man reikia... ir išvažiavau. Maniau, kad prarandu Tave visam laikui. Klydau.

V.26.

You won't find a new country, won't find another shore... Tavo mylimo poeto žodžiai, bet dabar jie skambėjo kaip užkeikimas... This city will always pursue you... Don't hope for things elsewhere: there's no ship for you, there is no road.

E – my Lord, you are the demon!

A – I know.

O vėliau, V.27. *The world is God's eternal body. Even I see something like Hesperides in love. Here the lilies are white on the blackness of the pool. Dar vėliau perspėjimas: The loves and the illusions all are gone, vanished the graces and dear vanities... You who would climb the slopes of Helicon, remember this mystic utterance! Ir galiausiai: It is a curious fact that spring ignites an expectation which summer cannot fulfil.*

Ir mes persikraustėm gyventi į internetą.

Atsimeni, ἀγάπη μου, kartu klausydavom muzikos, kartu eidavom parūkyt. Tu gerdavai alų, aš – vyną, ir ilgai ilgai kalbėdavom. Tu – Kaune, aš – Korinte... Graikiškos dainos – kad pamilčiau Graikiją, Bregovičius – kad neliūdėčiau, rusiškos – kad prisiminčiau. Kartą, kai man buvo labai sunku, atsiuntei „Russian Chants – Cold Chamber“. Atsakiau Tau A. Bloko eilėraščiui:

Демон

Иди, иди за мной — покорной

И верною моею рабой.

Я на свергнувший гребень горный

Взлечу уверенно с тобой.

Я пронесу тебя над бездной,

Ее бездонностью дразня.

Твой будет ужас бесполезный -
Лишь вдохновеньем для меня.
Я от дождя эфирной пыли
И от круженья охраню
Всей силой мышц и сенью крылий
И, вознося, не уроню.
И на горах, в сверканьи белом,
На незапятнанном лугу,
Божественно-прекрасным телом
Тебя я странно обожгу.
ты знаешь ли, какая малость
Та человеческая ложь,
та грустная земная жалость,
Что дикой страстью ты зовешь?
Когда же вечер станет тише,
И, околдованная мной,
Ты полететь захочешь выше
Пустыней неба огневой, -
Да, я возьму тебя с собою
И вознесу тебя туда,
Где кажется земля звездой,
Землею кажется звезда.
И, онемев от удивленья,
Ты узришь новые миры -
Невероятные виденья,
Создания моей игры...
Дрожа от страха и бессилья,
Тогда шепнешь ты: отпусти...
И, распустив тихонько крылья,
Я улыбнусь тебе: лети.
И под божественной улыбкой
Уничтожаясь на лету,
Ты полетишь, как камень зыбкий,
В сияющую пустоту...

O Tu – „flectere, si nequeo superos, Acheronta movebo“...
Verčiau žiūrėdama į šaltą monitorių, o už jo buvai Tu, neįtikėtinai
šiltas, jautrus, kantrus ir geras. Ir labai labai išmintingas. Meistras.
Mokytojas. Tu buvai toks didelis...

E: Paskutinė cigaretė...

A: Ką darysi?

E: Peleninė nuorūkų yra...

A: Išbandytas metodas. (*Ir nusišypsėjai.*)

III

VII.07.

Klausom „Kalina krasnaja“...

E: Būtinai reikia draskyti širdį?

A: Būtinai. Nes iškentėta viskas. *Krovju.*

VII.09.

A: Parašiau komentarą po Vysockio daina „Liričeskaja“.
„Taigi, mielieji, sako, kad gyvename kažkokiam užburtame
miške, kažkur, iš kur jau neišves mūsų niekas į stebuklingą
balkoną su vaizdu į jūrą... Nes jūra išgalvota ir mes netikri...
O pažadai apie balkoną tuo labiau.“

E: Na, kam taip... reikėjo viltį palikt.

A: Sau čia. Ne tau.

E: O kur man?

A: Tau daina.

E: Rašyk dar vieną komentarą.

A: Kokį? Simbolinį, slaptą?

E: Aišku, simbolinį, kad visi suprastų. Atvirą bandys
išsiaiškinti ir susivels... Ačiū, labai gražiai išslaptinai.

A: Na, taip.

E: Genijus.

VII.11.

A: Nežinau, ką daryti...

E: Galvok, $\alpha\lambda\pi\eta$, arba tegul srovė neša... tegul neša, tu
nejudėk... srovė per stipri.

A: Einu sodo laistyt, į parduotuvę ir galvosiu. Gert mečiau... Apokalipsės pradžia.

VII.14.

A: Kažkaip silpna man šiandien, tvanku.

E: Nepervark... širdį žiūrėk... neduokdie...

A: Dėl to ir bijau.

(*Vakaras.*)

A: Mano šiandien savijauta buvo nekokia, nors spaudimas normalus. Silpna. Slampinėju iš kampo į kampą. Žinau tik viena – reikia normalizuotis ir per rugpjūtį kažką parašyti, o kol kas galvoje tuščia... Šiandien jau nieko nenoriu – atrofavosi visi norai.

E: Netvarka... Žinai, kaip gelbėtis?

A: Pustota v mojej ruke.

E: Tu gi kaip katinas protingas, žinai, kokią žolę patvory sugrauzti, kad pagerėtų.

A: Žinau, jei tik *daimonas* ves... dar veda, sapnai ramūs.

VII.16.

A: Pirmadienį vaikštinėsiu po tuos miškus... Ar patiko mano irakietiškos dainos?

E: Žinoma, patiko... Na, kaip ne Lietuvoj gyvenus būčiau.

A: Kaip ir man.

VII.18.

E: *Deepest longing...*

A: *Hopeless dream...* melancholijos pažinimas... o aš...

E: O ką tu?

A: Ar dar matai proto likučius?

E: Matau. Tavo likučių dvidešimčiai mokslų daktarų užtektų.

A: Mėginsiu susikaupti... Viskas atrodo kaip kokia komedijos pabaiga... tuščia... *anamnesis* – baisus dalykas... viskas tik kažkokia fantazija... ir prisimeni viską, ir ateitis miglota, ir rankos svyra.

E: Kas galvoj, tikriau už tikrą. Išlaukt turėsi.

A: *Mundus imaginalis*... Ko gero, tu teisi. Ir verkti norisi, ir juoktis.

E: Susitaikyk ir nesipriešink, greičiau praeis.

A: Dirbsiu. Parašysiu knygą... vieną parašiau rudenį, bet ji pernelyg eretiška užsakovams iš Anglijos... tai nerodysiu. Kitą sukurpsiu per rugpjūtį ir rugsėjį.

E: Žinai, kartą pagalvojau, kad mane ištiko tikėjimo krizė...

A: Man taip pat susijaukė, į naktį išengiau, o dabar nežinau – išėsiu atgimęs ar išsigimęs...

E: Tai viena eilinė vienuolė pasakė: vaikeli, tiesiog tavo tikėjimas tapo gilesnis.

A: Taip, tapo, bet mažai kam apie tai gali pasakyti... akmenim užmėtys. Ir man krizė, bet laikausi vis dar... o fantazijos pamaitina, ir kitoks grįžti prie tos pačios geldos – supranti, kad ir ji malonė... o gali būti dar blogiau... tai va. Jau sakiau – *пустота в моей руке*... Dievų malone tai.

A: Tuoj vieną dainą perkelsiu, tu pasiimk, o aš išsitirnsiu, noriu Dionisu užbaigti... *There is nothing to do but pray*... Linkiu sėkmingos piligrimystės. Laikas atsisveikinti. Iki, *habibi*. Laikykis.

IV

P. S.

You Are My Ardour

You are my ardour, my friend, faith, creed.

You are my body, you are my spirit, heart, soul.

You're the direction towards which I pray.

You are my Mecca, my mosque, my pulpit.

You are my holy books and my Koran.

You are my religious obligations,

My Hajj, charity, fasting, call to prayer.

You are my asceticism, worship,

My obedience and my piety.

You are my knowledge and you're my gnosis .

You're my remembrance, my contemplation

*You are my tasting and my ecstasy.
You are my love, my sweet, my darling, my honey
You are my favourite, and my soulmate!
You're my spiritual preceptor, my guide ,
You are my Shaykh and my Enlightened One
You are my hope, my wish, my gains, losses.
You're all I see, my pride, my deliv'rance.
You're my faith, my honour, modesty, glory
You're my pain, sorrow, my crying....*
(Autoriaus nežinau, nepyk, αγάπη :) ...)
P. P. S. Graikioj dabar lyja, αγάπη...
2011-01-29

Atėjus iš miško (4)

PROLOGAS

*į bet kurią tašką
reikia ateiti iš miško
miestas tai apskritimas
tu esi spindulys
brėžiantis šį apskritimą
žemė yra rutulys
nubrėžtas demiurgo*

GURU GURU

Noriu ateiti iš miško į miestą, ir nebūtinai pėsčiomis, nes tai pavojinga visiems pastatams, nes nugrius visi namai, kai aš atnešiu dalelę nuskriausto miško auros, pravirks civilizuotai nuobliuotas medis, pavirtęs vergiška mediena, paprasta lenta.

(Nepaprastai atsargiai Guru Guru išlipa iš Dravenio „Chrysler“ ir pajunta, kad jo kojos klimpsta į asfaltą tarsi liūną.)

VIDINIS BALSAS

Kelias yra pelkė, ryjanti automobilius ir žmones.
(Prieina policininkas.)

GURU GURU

Jaučiuosi tarsi nusikaltėlis, pagautas su įkalčiais...

POLICININKAS

(Rimtai.)

Jūs turite teisę kalbėti, bet kad ir ką jūs pasakysite, tai neturės jokios reikšmės ir niekur nebus panaudota.

GURU GURU

Ar aš laisvas?

POLICININKAS

Mieste nėra laisvų žmonių

GURU GURU

Aš dūstu. Man trošku...

POLICININKAS

Jau pasireiškia pirmieji abstinencijos požymiai. Nerekomenduoju gerti viduryje kelio, ant stogo, po tiltu, ant laiptų.

GURU GURU

Aš blaivininkas!

POLICININKAS

(Globėjiskai.)

Nuslėpkite šį faktą.

(Iš automobilio išlįpa Dravenis, Giedrė ir Guru Guru Mylimoji.)

ASUANO IBIS

Niekam neberūpiu...

DRAVENIS

ASUANO IBIS... Ką tai reiškia?

GURU GURU

Tai IBIS iš ASUANO.

GIEDRĖ

Draveni, tai toks paukštis. Kartais šventas, dažniausiai – ne.

GURU GURU

(Apgirtęs nuo smogo.)

Visada šventas... Kur aš atsidūriau?

GURU GURU MYLIMOJI

Mieste, brangusis...

GURU GURU

TOkyo? KYOto? Reikia miestą paversti mišku...

DRAVENIS

Deja, kol kas tik šiukšlynu, šabakštynu, kuriame klaidžioja namai vaiduokliai...

KONTEINERIS

Čia mano sostas! Šnipiškių karalija.

GURU GURU

(Svyruodamas.)

Viešai atsisakau absurdo. Žinau, kad niekas nepatikės. Bet aš viešai atsisakau absurdo. Dabar pat.

POLICININKAS

(Itin geranoriškai.)

Nedarykite tokios kvailystės.

GURU GURU

Absurdo nėra... Yra tik... Hm. Viskas nėra absurdiška. Viskas... Bet vis tiek atsisakau absurdo... Absurdas kažkoks...

POLICININKAS

(Sunkiai atsidusęs.)

Aš tikrai stengiausi jums padėti... Bet jūs ignoravote mano patarimus. Guru Guru, jūs areštuotas!

(Uždeda antrankius.)

PSICHIATRAS

(Išdidžiai.)

Guru Guru pagaliau mano pacientas!

(Policininkas džiugiai ir greitai nuima antrankius.)

POLICININKAS

Aš laimingas! Einu valgyti makaronų!

MAKARONAI

Mes esam PASTA, ne makaronai!!!

ITALAS

Protestuoti, mes protestuoti...

PSICHIATRAS

Bakstelsiu, ir *atsijungs* filosofas...

(Pavirsta Galigantu.)

GALIGANTAS

Guru Guru, dabar tu patikimose rankose!

VAPSVA MAJA

(Ikanda Galigantui į plikę.)

Referentas paralyžiuotas, bet tik trumpam!

POLICININKAS

(Draugiškai.)

Paskubėkite. Už kampo puiki picerija!

P(OL)ICERIJA UTOPIJA

Gaminame tik šviežią miestą, picos tik policininkams ir jiems prijauciantiems. Kas suvalgo mūsų picą, niekada nebedarys nusikaltimų!

NUSIKALTĖLIS

(Nepatikliai ir karčiai.)

Tikiu, kad mano taip sunkiai įgytas žinias jūs pritaikysite savo gyvenime.

TAŠKAS

Mane deda.

NUSIKALTĖLIS

(Akademiko tonu.)

Man kažko trūksta, bet aš vis tiek kalėjime surinksiu visas mintis. Ar verta?

EPILOGAS

(Labai rimtai, tarsi sakytų pamokslą.)

Parkas. Eina (ne) vienišas praeivis. Jis rankose nešasi knygą. Ir skaito. Eidamas. Batai paprasti, primenantys kedus, vienas raištelis beveik atsirišęs. Priešais jį važiuoja dviratininkė. Ji neišlaiko pusiausvyros ir krenta ant žolės. Vyras meta knygą, pakelia dviratininkę ir dviratį. Jie tyli. Jie ilgai tyli. Tada kažką tyliai kalbėdamiesi kartu nueina, su savimi pasiėmę į kompaniją ir nenaudėlių dviratį. Knyga taip ir lieka gulėti. Smalsus praeivis ją pakelia ir perskaito eilutę, likusią paskutiniame puslapyje, kuri buvo atsivertęs (ne) vienišas praeivis. Jis nespėjo perskaityti šios eilutės. Ir greičiausiai niekada nesužinos, kad joje buvo parašyta štai kas: *Turime išmokti gyventi su šia dovana.*

Labai daug neteisingų išvadų, neramių minčių, nekontroliuojamų jausmų, sunkių abejonių, netikrumo – visai kaip gyvenime.

II. Requiem drugeliams

Laužtuvas

ПРОТИВ ЛОМА НЕТ ПРИЕМА. (Словарь русского аргю. – ГРАМОТА. РУ. В. С. Елистратов. 2002.)

GURU GURU

Meistre,

kaip Jūs?

Ką klausot?

Kaip sveikata?

Kas naujo?

Laikas mąstyti?

DRAVENIS

Laikaisi, NEMASTAU, nes gyvenimas manęs nelepino...

GURU GURU

Pradėjom labai gerą dalyką...

DRAVENIS

...tai dar ne viskas...

GURU GURU

...ypač subtilios vibracijos...

DRAVENIS

...esu kaip maišu trenktas... galvoje sukasi tik buitinės problemos... Tarsi skamba CD, bet muzika – tai ne tekstas... ne verbalika... tai garsas... Anksčiau galvojau, kad galima pasiekti nušvitimą ir klausant muzikos, galvojau, kad muzika yra meditacija, bet taip nėra... Kaip tu, Guru Guru, gyveni? Nejaugi tai paslaptis?

GURU GURU

Lėtai... ramiai... paslapties nėra... aš gyvenu... ooooo... nesimato... (ANTIS, ž. A. Kaušpėdo.)

DRAVENIS

Ar tave kankina buitinės problemos?

GURU GURU

Jos džiušina. Ypač sriuba.

DRAVENIS

Bet juk pati sriuba neatsiranda, reikia ją išvirti, o prieš tai nupirkti produktus, be to, pats valgymas yra ilgas, monotoniškas, bevertis procesas. Man regis, tu dar nepajutai, kas yra Buitis, kokia ji visagalė ir kiek daug buitiškų žmonių tave supa. Ir reikalauja ne tavo kūrybos, bet tavo konkrečių, varginančių, brangiai kainuojančių darbų... Aš jau pribaigtas... Noriu pabėgti nuo visų...

GURU GURU

*virti sriubą yra zen,
valgyti sriubą yra zen,
kulinarijos zen yra zen.*

DRAVENIS

Meistrui viskas nėra *zen*.

GURU GURU

O sriuba?

DRAVENIS

Tu mane pralinksminai... O sriuba – tai ilgas srėbimas, apsinkimas, atsirūgimas, nuovargis, sunkus virškinimas, snūduriavimas, bejėgiškumas, apatija... Štai kas yra sriuba!

GURU GURU

O morkos ar gerai?

DRAVENIS

Guru Guru, blogai, labai blogai... Koks tu naivus, kaip sunku pasiekti PC, galima nugriūti, nusilaužti galūnes, įskelti kaukolę... O visos morkos plautos! Kažkuo! Tik ne vandeniui... Ir tu pagaliau į polietileninį maišelį įsviedi morką ir slenki link kasų. O tavo pinigineje stebuklingas taleris, kuris niekada negrįžta. Ir tu atsineši namo morką. Ar tai laimė? Ar tai dvasinga?

GURU GURU

Miegas, miegas, sapnas, sapnas...

SEKLYS MORKA

Aš esu užsienietis, protingas! Guru Guru, seku tave. Ir miegantį, ir tariamai budrų, stebiu tavo sapnus... Aš sužinosiu visas tavo buitines paslaptis.

TIESIOG MORKA

Iš sriubos katilo ar iš daržo, ar *prekybcentry*... Visur aš viską matau.

DRAVENIS

O šuo ČIUPK GRIEBK! Kas jis toks?

GURU GURU

mes čiumpame

ir griebiamo

save už pakarpos

os

(operacinė sistema)

persikrauna

kaskart vis susitinkam

kituose kūnuose

DRAVENIS

Guru Guru, atleisk, labai paprastai viskam tau paaiškinti man reikia sudėtingo, sunkiai suvirškinamo (kaip tavo sriuba!) paaiškinimo.

Gera grįžti ten, kur nesi buvęs.

Miegas

(Jau vakaras, ir Dravenis, gerdamas paskutinį arbatos puodelį, tarsi atsisveikindamas samprotauja.)

Galbūt NAKTIS mėgsta juodąjį šokoladą?

GURU GURU

Draveni, ką tu dar moki?

DRAVENIS

Aš moku bijoti...

GURU GURU

Ką dar?

DRAVENIS

Nepamenu...

GURU GURU

Ačiū.

DRAVENIS

Kodėl?

GURU GURU

Nes aš išmokau nemąstyti.

ARKTINIS KATINAS

Labai keistas ir šaltas absurdas, jeigu tik absurdas gali būti keistas...

GURU GURU

(Pajutęs vidinį šaltuką.)

Kas yra keista? Kas labai keista?

ARKTINIS KATINAS

(Užlipa ant radiatoriaus ir pavirsta paprastu katinu.)

Pratęsimė rytoj mūsų pokalbį, nes jau suskaitytos minutės iki mano smigimo...

DRAVENIS

(Pakyla nuo stalo, tarsi atsisveikindamas.)

Sunkusis piktiravimas į lovą... Guru Guru, ar tu atsargiai atsiguli, o gal krenti į lovą kaip troleibusas?

GURU GURU

įčiuožu į lovą

kaip delfinas

iki ryto

tik viena naktis

DRAVENIS

(Eidamas pro duris.)

o jeigu iki ryto

būtų dvi naktys

ar tu taptum ryklys

GURU GURU

(Tarsi atsisveikindamas.)

aš suryčiau abi saules

abi saules ir mėnulį

nes dabar juk pilnatis

PAPRASTAS KATINAS

(Labai patenkintas eiliuoja.)

svečias išėjo

kaip ir paprastas

parketas

ir kas dabar atlaiko

šventą tavo svorį

GURU GURU

(Atsigula į lovą ir, bandydamas užmigti, piktai skaičiuoja žalius dramblius.)

Vienas – ne šienas, bu – t. y. du, trys – šlubas arkllys...

PAPRASTAS KATINAS

(Pamokslauja.)

lubi akys

stebi

tu dar nemiegi

o gal tau lovos nebereikia

nei pagalvės

nei patalų

gal tu nori ilsėtis

ant šiltų saulėtų

radiatoriaus debesų

GURU GURU

(Burbėdamas sunkiai užmiega.)

mano svoris krenta

krenta

nebėra jis nei šventas

nei trenktas

sienos saugo miegą

*miegas saugo sienas
miegmaišyje
miegu ant ledo lyties*

GRIZLIS

(Visai atsitiktinai atsidūręs, atsiradęs, išdygęs, susiformavęs sapne.)

Guru Guru, virš tavo stogo dunda griaustinis. Tau kažkas trukdo, kažkas kritikuoja tavo poilsį, kažkas nori praryti tave su visa lova...

GURU GURU MYLIMOJI

(Pažadinta.)

Mielasis, tu vėl miegodamas deklamuoji eiles...

KATINAS

Miegokite, sapnuokite ir pabuskite sapne, nes tada NAKTIS atsakys į visus jūsų klausimus.

GURU GURU

(Užmigdamas.)

Ačiū, Mylimoji, kad esi...

DANTUKŲ FĖJA

(Atsargiai po Guru Guru pagalve pakiša sunkų, didžiulį revolverį.)

Dabar miegosi ramiai...

Visi užmiega – ir aktoriai, ir žiūrovai, ir scenos darbininkai.

Vienas bėgimas

Vieno aktoriaus ir vieno žiūrovo scena, viena dekoracija, aukšta, stipri, neįveikiama, viena minia varguolių beviltiškai bando išbrauti vienu srautu, nes nori vaidinti laimingus statistus pigiame, komerciniame, vienkartiname šou.

VIENAS GURU GURU

Ir bėgti nuo savęs tampa vis sunkiau. Nėra lengva eiti greitu žingsniu, šuoliuoti laiptais, įveikiant iš karto dvi pakopas, baisu lipti kopėčiomis ant stogo, nes apačioje stovi ugniagesiai gandrai, išskleidę plačius gelbėjimo sparnus. Ir vis dėlto krentama

ir iš nedidelio aukščio, kartais nuo stalo, kartais ir nuo viršutinės knygų lentynos, kuri nepasiekiamai tuščia ir saugo bevertes žinias dulkėms, žiurkėms, alpinistams kurmiams... Ekstremalų epocha, žudantis menas, raketomis virstantys teptukai... Beraščiai parkeriai torpeduoja aiškias mintis, ir sunkus poetinis įkvėpimas grimzta į klampų nepripažinimo dumblą.

(Itin lengvai ir pakiliai skamba paskutinė viena James Last Orchestra kompozicija, pagaliau muzika nutyla.)

VIENAS GURU GURU

Nuo savęs reikia bėgti greičiau, aplenkti VIENĄ GALIGANTĄ, kuris rieda oro dviračiu tiesiai į cirko areną, nes ten geraširdžiai akrobatai ištiesina sąžinės raukšles, ir amžinai jaunas godumas atidaro vis naujesnes ir storesnes bankų sąskaitas. Turtejama bėgant į sėkmę, kurios nėra, kurios nebus, kuri žaidžia slėpynių, ir reikia suskaičiuoti iki $100 + n$, o tada užrištomis akimis ieškoti laimės, kuri, pakelta kubu, virsta sarkofagu, mumija, piramidės griaučiais...

Ir bėgame beverčiai, bedaliai į pražūties duobes, kurias kasa modernūs ekskavatoriai. Progresas nesnaudžia... Jau atgaivintos primirštos traktorių lenktynės. Kol kas bėgimo greitį riboja pūkiniai padangių vilkai, išpūsti iki didybės manijos sferinio apvalumo, iki ugningų aistros proveržių, iki tuščių gesintuvų saugios ramybės.

Nuo savęs bėga ne tik žmonės, bet ir namai, PC ir dangorėžiai, tik varinėse trasose ūkdami verkia troleibusai, ribodami stovėjimo aikštelių greitį. Išmintingi gatvių stulpai rūko cigarus, piktdžiugiškai mirksi elektros lemputės: „Niekur nepaspruoksite, kvailiai... Nepataisomai saugūs EGO stabdžiai, bejęgiai visi reklaminiai plakatai ir sukti dietologų patarimai. Išjunkite internetą! Patarėjų skaičius bus apribotas iki kelio duobės, gilios smegduobės, į kurią įkrenta visi nesutramdomi lakstūnai.“

Beribiai maratono mikronai pavagia ilgas kojas ir išnarina akylas ausis, todėl sunku išgirsti išpėjantį varnos riksmą, metalinio konteinerio juoką, šiukšlių urnų dejonės...

Tik pasiekus meistriškumą melodingai bėgama stogais. Groja, griežia, traška čerpės, praradusios diskretišką harmoniją, ir frakuoti dirigentai kaminai nustumia lakstūną į giliausią orkestro duobę...

Tarsi pasakiau viską... Belieka pridurti, kad nuo savęs bėgama be skafandro, be dujokaukės, be naro kostiumo, be šarvuotos liemenės, be spinningo, be meškerės... Užtat laimingos žuvys gali saugiai išlipti į krantą ir pavogti bėgikų sportinius batus...

Dabar visi bėga basi, nuogi, beveidžiai...

Lūžta viena, bet sunki dekoracija ir viena minia nelaimėlių įgriūna į vieną sceną. Visi (ir VIENAS GURU GURU) dainuoja Johno Lenono dainą „Imagine“. Vieną kartą.

Ekstrasensas

*Reginiai gimdo reginius. (Tarsi išmintis, o gal kvailystė?)
(Guru Guru atsargiai, paslaptinai, tyliai, nepalikdamas ant vaškuoto parketo jokių pėdsakų, išlenka į prabangų, bet neskoningai įrengtą (dizaineriuotą!) Galiganto kabinetą.)*

GALIGANTAS

Tik nevaidinki vaiduoklio, poltergeisto, ateivio – neišdegs! Manęs neapmaus net pats kultūros ministras!

GURU GURU

Garbus referente, prislopinkite keliais decibelais savo rūstybę! Aš jau kitas, pasikeitęs, beveik tobulas. Neslėpsiu, esu ekstrasensas...

GALIGANTAS

Radai kuo girtis, aš su kinišku kamščiatraukiu lengvai atkemšu prancūziško vyno butelį ir be jokio vargo jį išgeriu.

GURU GURU

Aš moku rašyti, skaityti, ir ne viena kalba...

GALIGANTAS

(Abejingai.)

O aš prarandu kalbos dovaną, kai poetas paprašo išleisti knygą.

VAPSVA MAJA

(Išskridusi pro atvirą langą.)

Guru Guru, paprašyki, ko tik nori... Galigantas jau kalba su tavimi.

GURU GURU

(Išdidžiai.)

Aš nepaklystu mieste, jaučiu kultūros alkį, noriu keliauti...

GALIGANTAS

(Piktai.)

O aš iškūliau PC vitriną ir pabėgau iš įvykio vietos... Policija manęs nepagavo, liudininkų nėra, o aš laisvas ir turtingas, ir įtakingas, ir galingas...

GURU GURU

(Liūdnai, kaip kad daro slibinai.)

Prisipažinsiu, neturiu chuliganiškų polinkių...

(Tyliai.)

Turiu slaptų galių...

GALIGANTAS

(Nenugirdęs pabaigos, išdidžiai, pamokomai.)

Durys atviros, miestas didelis, eikite ir padarykite nusikaltimą, bent jau smerktiną, netoleruojamą poelgį!

GURU GURU

(Pradedama mušti šamano būgna.)

noriu, bet negaliu...

nematoma ranka užgniaužė man gerklę...

Galigantas nėra didžiausias priešas...

tai viskas, ką kol kas galiu Tau pasakyti, Draveni.

(Kabinete išdygsta Dravenis arba jo holograma.)

DRAVENIS

Guru Guru, pasakyta tikrai pakankamai, ir ta nematoma ranka atlieka gerą darbą! Išvykstu į tariamą Ulsterį... Iki, Guru Guru!

NE GURU GURU

Niekur nedingsi, Draveni...

(Sako balsas, tiesiog balsas.)

Niekur nedingsi, Draveni...

(Kartoja aidas, tiesiog aidas.)

DRAVENIS

Guru Guru, labai liūdna, o gal ir puiku, kad Galigantas – tavo draugas... Neturiu TOKIŲ įtakingų draugų... O aš greitai dingsiu (į Ulsterį?)... Mano gyvenimas tapo nepakeliamas... Nenoriu tau, Guru Guru, užkrauti savo problemų... IKI!

GURU GURU

(Piktai ant grindų numeta šamano būgna.)

Galigantas man nei draugas, nei priešas, jis mano pavaldinys (tsss...).

DRAVENIS

(Pagarbiai.)

Atleiskite, Eksceleñcija, nežinojau, kad Jus paaukštino pareigomis, kai tapote kultūros ministru, ar Jūs vis dar Guru Guru?

GURU GURU

Pats nežinau, gal jau GR GR...

DRAVENIS

(Itin pagarbiai.)

Dabar Jūs GR GR... *Grándas*, GRANDAS GRANDAS.

GRANDAS GRANDAS

(Itin valdingai.)

Išmeskite padugnę iš mano kabineto!

(Ieina Galigantas su beisbolo lazda.)

DRAVENIS

(Meta biliardo rutuliuką, Galigantas atmuša smūgi ir sudaužo langą. Grandas Grandas išgeria nesveiko vaisvandenio skardine, sulamdo ją ir išmeta pro išdaužtą skylę.)

VAPSVA MAJA

(Piktai.)

Atviri langai nedūžta! Revoliucija! Maištas! Mitingas! Demonstracija! Streikas!

GRANDAS GRANDAS

(Abejingai.)

Pasenusios, retrogradinės sąvokos, beverčiai terminai, niekis, tuštuma... Mano manifestas labai iškalbingas.

*didybės manija
užsikrečiau
nuo mėnulio
o buvo tik akmuo
įkaites
kai nuo žemės
jis
atskilo
vargšas*

DRAVENIS

*Mėnulis neatskilo nuo Žemės
Mėnulį atgynė ateiviai
Mėnuhyje įrengė bazę
Ir iš ten stebi mus
didybės manija
tave užkerėtė
reptiloidai
galiau pagydyti
greitai
dabar*

GRANDAS GRANDAS

Seniai laikas... Užkniso viskas, tai gal kažkada greit bus...
(*Dravenis nuo parketo pakelia šamano būgną ir pradeda mušti.*)

GURU GURU

*aš vėl aš
išgelbėjai darsyk mane
Draveni*

DRAVENIS

(Paslaptinai.)

Išbandymai, bandymai be laboratorijų, be mėgintuvėlių, mūsų fizinis protas išteka pro ausis, pro akis, pro odos poras ir gimdo vizijas, kurių mums dar nereikia...

GURU GURU

Vadinasi, aš esu ne kartą išbandytas?

DRAVENIS

Gali būti tikras...

Ir po viso šio spektaklio liko tik tuščia scena, tuščias parteris ir balkonas, kuriame...

Poilsis

REPORTERIS

Labas rytas, Guru Guru, kaip Jūs?

GURU GURU

Ką tik sugrižau iš ministerijos... Bandau atsigauti, pailsėti...

REPORTERIS

O kas yra poilsis? Ar išvis galima pailsėti? Kodėl sakoma „pailsėsime po mirties“? Nejaugi?

GURU GURU

Jaugi, jaugi... Nenoriu pliurpti niekų... Pasakysiu tiesiai šviesiai: pailsima tik palikus kultūros ministro kėdę...

REPORTERIS

Ar Jūs buvote ministru?

GURU GURU

Taip! Transo būsenos...

REPORTERIS

O dabar kokia Jūsų būseną?

GURU GURU

Ikimirtinė...

DRAVENIS

(Pasipiktinęs.)

Nešdinkis, paparaci!

GURU GURU

Geras Reporteris... Ai, ką aš čia.

(Pasiima Dravenio koltą ir nušauna Reporterį.)

Jis buvo geltonas.

DRAVENIS

Kas?

GURU GURU

Reporteris. Na, *žurnaliūga...* Geltonas. Tabloidas. Netikras. Galigantukas.

DRAVENIS

(Atlaidžiai.)

Ne kasdien tenka nušauti Netikrą Reporterį.

NETIKRAS REPORTERIS

Jei aš esu muliažas, tai joks čia nusikaltimas! Tęskime interviu. Ar jūs rašote disertaciją, kurios tema – *Poilsio įtaka filosofiniam susimąstymui?*

GURU GURU

Ar skaitėte Marshallą McLuhaną? Gutenbergas amžinai gyvas, visa kita virtualu ir negyva.

GUTENBERGAS

Pamenu, kaip viskas buvo...

NETIKRAS REPORTERIS

Tuoju, diktofoną įsijungsiu.

GUTENBERGAS

Mano pasakojimas bus ilgas...

GURU GURU

Draveni, einam iš čia, mūsų laukia nauji pasaulio kraštai. Knygose ir žiniasklaidoje gyvenimo nėr. Socialiniuose tinkluose taip pat. Kas mes esam? Laivai? Plaukiam! Bet kur?

DRAVENIS

Kaipgi kur? Ilsėtis...

GUTENBERGAS

O kas jums sakė, kad mano pasakojimas (t. y. jūsų poilsis) bus ilgas?

BARONAS MIUNHAUZENAS

(Išdidžiai.)

Aš!

NETIKRAS REPORTERIS

(Liūdnai.)

Nebus jokio interviu... Mano diktofonas yra tik dekoracija... Spektaklio rekvizitas...

BARONAS MIUNHAUZENAS

(Tarsi guosdamas, padrasindamas.)

Netikras Reporteri, ar jūs mokate šaudyti iš patramkos, mortyros, haubicos?

PATRAMKA

(Pasipiktinusi.)

Aš patranka.

KALBININKAS

Užfiksuoju. Rašysiu raportą Galigantui.

DRAVENIS

Tai kad Galigantas pats lietuviškai nemoka... Kalba gatvės žargonu, tarpunarčių slengu, angliškais keiksmiais...

GUTENBERGAS

Tai aš nesakiau? Aš nesakiau, kad sakiau?

(Alpsta.)

BARONAS MIUNHAUZENAS

Mergelė...

GURU GURU

Niežti kumščiai, kažką prikult reikia.

BARONAS MIUNHAUZENAS

Ponai, būkime teisingi, tokie kaip aš... Mes bandome suprasti, kas yra poilsis, todėl malonėkite elgtis adekvačiai ir kalbėti į temą!

HAMAKAS

Ant manęs supasi visi, kurie nori poilsio. Aš esu poilsis, vadinasi.

BARONAS MIUNHAUZENAS

Hamakas yra fizinis poilsis, o aš norėčiau išgirsti apie dvasinį, bent jau intelektualų poilsį. Aš, pavyzdžiui, ilsiuosi, kai pasakoju teisingas istorijas apie save...

DVASINIS HAMAKAS

Aš esu *relaksas*, *ambientas* ir *totalische Ordnung of the Universe*. Aš esu absurdas, miegas, sapnas, kolektyvinė nesąmonė, neišsijungęs Jungas.

C. G. JUNGAS

Kolektyvinė sąmonė.

DVASINIS HAMAKAS

Pas mane pailsima nuo mąstymo, nuo problemų, nes jas sprendžia kitos instancijos.

(Dingsta visi keistos diskusijos dalyviai, lieka tik Guru Guru ir Dvasinis Hamakas.)

DVASINIS HAMAKAS

(Iškilmingai.)

Ilisėkis ramybėje!

(Dvasinis Hamakas pavirsta karstu, Guru Guru kažką daro, kažką mąsto? Ar tai paslaptis? Ar tai buitis? Ar tai poilsis?)

KARSTAS

(Isakmiai, valdingai.)

Gulkis!

GURU GURU

(Nubaido lyg vabzdžius visus piktus kerus, burtus, „čeravojimus“.)

Netrukdykite, ar nematote, kad aš dirbu...

Stoja ramybė, skraido drugeliai, juos čia pat suryja chameleonai, groja rami „The xx“ muzika... Requiem drugeliams.

Kaltė

DEMIURGAS

Pjesė baigta. Ar galima sisteminti?

SISTEMA

Aš pasiruošusi. Junk algoritmą.

DRAVENIS

Guru Guru, mano gyvenime optimizmo vis mažiau ir mažiau... Ar teja laikas atsigręžti tik į dvasinę praktiką ir pamiršti net ir kūrybą...

(Pamiršęs kūrybą ir optimizmą, Dravenis atsigręžė į dvasinę praktiką. Dvasinė praktika tylėjo, nes tai buvo Siena. Dravenis atsisuko.)

GURU GURU

O aš visada buvau ir būsiu šalia...

DRAVENIS

Guru Guru, nejaugi tu visada buvai teisus ir tavo visi poelgiai buvo kilnūs? Ar kada nors pasielgei netinkamai, nedorai? Ar susimąstai apie atgailą?

GURU GURU

Nėra nuodėmių, nėra atgailos, o aš padariau daug klaidų...

DRAVENIS

Pasakyk nors vieną klaidą!

GURU GURU

Gimiau!

DRAVENIS

Tai ne tavo klaida! Pasakyk savo klaidą!

GURU GURU

Tai aš. Tai mano manymas, kad aš esu aš.

DRAVENIS

Ar teisingai supratau, tu vis dar tiki savo realumu? Ar tai tavo klaida?

GURU GURU

n

e

t

i

k

i

u

m

a

t

e

r

i

j

a

t

i
k
D
i
e
v
u

DRAVENIS

Užuot pasakęs nors vieną savo klaidą, tu pradėjai didžiuotis savo nuopelnais.

GURU GURU

Mano didžiausias nuopelnas – kad neturiu nuopelnų, o didžiausia klaida – kad darau vien klaidas... Nesuprantu, Draveni, Tavo mokymo... Pamokyk arba atstatydink mane po šventu ažuolu iš Guru Guru misijos.

DRAVENIS

...ir toliau, Guru Guru, neturėk jokių nuopelnų ir daryk didžiausias klaidas. Nesupratęs manęs, tu supratai, pažinai save. Tai ir buvo mano mokymas. Tai YRA tavo mokymas. Tai šventojo Ažuolo ir Dievo Sūnaus Perkūno misija.

Sena istorija baigta, nauja dar tik prasideda... gyvenimas kaip pianinas... balti klavišai... juodi klavišai... balti klavišai... dangtis...

Ratas

GURU GURU

Mano galvoje sukasi tik vienas ratas, nes aš nemėgstu rimties, bet esu priverstas riedėti minčių paviršiumi. Tik kartais pavyksta išsiskverbti į vidų. Bet ar viduje yra vidus? Nežinau... Mano galvoje yra daug ratų, bet jie nesisuka: galvoje tik tuščios rievės, primenančios greitkelių trasas. Jokio judėjimo, jokio skeletinio progreso. Mano galvoje griūna dangorėžiai, ir metams bėgant niekas nestato naujų namų, todėl lieka daug vietos

abejonių dirvonams, svaiginantiems svajonių toliams, sausoms troškimų jūroms ir rūpesčių rūke paskendusiams laivams.

DRAVENIS

TAIP! Galvoje yra daug vietos, bet visi ieško pamestų daiktų automobilių bagažinėse, PC saugojimo spintelėse, bankų seifuose, šachtose, urvuose...

GURU GURU

Skaudžiai juntu, kaip lūžta mano mąstymo pastoliai, nuo tiesos fasado nustumti filosofinių doktrinų. Nepakanka naujų sąvokų užtinkuoti senoms nežinios spragoms, smaugia neatrastų terminų alkis ir kamuoja gaivių hipotezių troškulys...

DRAVENIS

(Susirūpinęs.)

Guru Guru, man nelabai suprantamas tavo nerimas... Tavo siekius dengia migla... Paklausiu paprastai: štai aš žiūriu į arbatos stiklinę, ją matau, juntu stiklo paviršiaus šilumą, ragauju... Ar tai žinojimas?

GURU GURU

(Skaudžiai susverdi.)

Dešiniajame (pus)rutulyje susidūrė du automobiliai, bandau nustatyti numerius: vienas ZEN 007, o kitas... Neįžiūriu numerio!

DRAVENIS

Gal paduoti žiūronus?

GURU GURU

Nereikia... Kitas DZIN 000.

DRAVENIS

Ar keleiviai gyvi?

GURU GURU

Iš DZIN 000 išlipo Galigantas, o iš ZEN 007 – tai tu, Draveni.

DRAVENIS

(Baisiai pakraupęs.)

Negali būti!

GURU GURU

(Pagantas ekstazės.)

Super, super ir dar kartą super!

GALIGANTAS

Kas *super*? Ir kas čia kalba?

VOICE OF AMERICA

Kalba Amerikos balsas iš Vašingtono.

GALIGANTAS

Taip tiesiogiai?

LIETUVOS RADIJAS

Kalba Vilnius. Dabar 11 valandų. Žinios.

GALIGANTAS

Aš kraustausi iš proto... Jėzau... Skambinu savo pažįstamam psichiatrui...

GURU GURU

(Su palengvėjimu atsidusęs.)

Va čia tai tikrai *super*. Reikia nutraukti eksperimentą!

DRAVENIS

Guru Guru, gal tave pagrobė ateiviai?

ATEIVIS IR JO DRAUGAI

Guru Guru, manęs tavo galvoje nėra!

GURU GURU

O kas yra mano galvoje?

ATEIVIS IR JO DRAUGAI

Nematau... Viduje nedega elektros lemputė.

Net jei kankolės viduje degtų elektros lemputė, vis tiek nieko nepamatytume – nėra ketvirtosios akies. O ir nereikia. Juk yra radijas.

Nerašyk apie muziką... Niekada

(Metalisto, nepanorusio atskleisti nei savo vardo, nei pavardės, nei pravardės, nei adreso, nei merginos vardo, patarimas.)

DRAVENIS

Guru Guru, tu negailėdamas nei jėgų, nei sveikatos rašai apie muziką.

(Dravenis sutrikęs, abejoja.)

GURU GURU

Kalbėk tiesą! Sakyk, ką galvoji!

DRAVENIS

Galvoju, kad rašyti apie muziką yra klaida.

GURU GURU

(Šypsosi.)

Ar galiu ištaisyti šią klaidą?

DRAVENIS

Negali... Reikia muzikos klausytis, ja gyventi, grimzti į muziką, pasiekti transą, bet ne rašyti apie muziką...

GURU GURU

Kaip geriausia rašyti apie muziką?

DRAVENIS

Geriausia nieko nerašyti apie muziką... Žinau, mano atsakymas tave žeidžia, skaudina, bet, Guru Guru, tu mėgsti išgirsti tiesą, o ne sukta pataikavimą... Nustebinsiu tave, turėjau vokišką „Roko enciklopediją“ ir niekada jos neskaičiau: pavarčiau ir padėjau į lentyną, nors kažkada mokėjau kalbėti vokiškai...

GURU GURU

Ja ja...

DRAVENIS

Išmesk filosofines knygas, atsigręžki į sieną, klausyk muzikos, rinki CD ir LP kolekciją ir rašyki eiles...

GURU GURU

O ar reikia dainuoti rašant apie muziką?

DRAVENIS

(Nudžiungęs.)

Jaučiu tavo pažangą. Ne veltui, oi, ne veltui pasakiau šiuos karčius žodžius lyg tikrus vaistus nuo sunkios ligos. Sunkiai, itin sunkiai pritariu, kad KAŽKAS vis dėlto turi rašyti apie muziką

(tai pats nepalankiausias darbas, užsidirbsi tik priekaištus, įžeidinėjimus, piktus burnojimus...)

Dėl dainavimo – dar neturiu tvirtos pozicijos, BET galiu pasakyti autoritetingai: jei rašai apie kažkokią grupę, tai rašydamas apie ją turi – PRIVALAI – klausytis šios grupės muzikos: garantuotai pagerės rašymo kokybė, ir tu giliau prasiskverbsi į šios grupės sielą, pagausi jos muzikavimo jėgą, dekoduosi jos grojimo prasmę, esmę, parinksi tinkamus žodžius...

GURU GURU

Pašokime? Draveni, juk visi mistikai šoka: sufijai, tvinpyksiečiai... O Tu visą laiką kažkodėl mini bugį vugį. Kodėl?

DRAVENIS

(Griežtai.)

Tik išgyvendamas transą aš šoku, ir būtinai vienas! Mano kūnas mėšlungiškai vibruoja, purtosi, raitosi, alpsta, voliojasi, trūkčioja, bet manasis, tikrasis „aš“, Budos prigimtis yra laisva, ji regi ne visiems matomus vaizdus... Tolimus pasaulius...

O *boogie-woogie* aš šoku tik su savo mylima mergina Giedre, taip aš demonstruoju savo meilę ir aistrą...

(1 sceną atbėga Giedrė, groja grupė „Canned Heat – Boogie“ (5:05) iš CD „Gamblin‘ Woman“.)

GURU GURU

Šamanas šoka geriausiai.

DRAVENIS

Guru Guru, tu aklas...

Kita pjesė

(Kažkokios pjesės tęsinys.)

GURU GURU

Tu kurčias...

DRAVENIS

Ką tu pasakei? Negirdžiu! Kalbėki garsiau!

GURU GURU

Teks spirti... Ai, pakaks ir patapšnojimo per petį...

DRAVENIS

(Nuliūdęs.)

Tik Aksominio Kaseto smūgis sugražins pasauliui taiką ir ramybę! Bet mes kažkaip nutolome nuo muzikos... Ir leiskite paklausti: kodėl?

REPERIS

Smūgis, aš esu tavo smūgis!

SMŪGIS

Posle draki kulakami ne mašut!

NEŽINIA IŠ KUR ATĖJĘS SPYRIS

Mašut. I ješčio raz (spiria) mašut.

DRAVENIS

Ležlaščego ne bjut!

GALIGANTAS

(Gulėdamas ant minkštos sofos.)

TIKRAI nesuprantu, apie ką jūs čia kalbat!

ŽALIAS ŽMOGELIUKAS

Ležlaščego ne bjut, jėgo dobivajut.

DRAVENIS

Kaip ir Afrikoje, taip ir čia žmogus yra didžiausias žmonių priešas!

GURU GURU

Įdomu, įdomu, pasakok toliau...

DRAVENIS

!!!///

GURU GURU

!!!/// – kaip vadinasi šis šokis? Stryktpastrykas?

DRAVENIS

Klasika. „Gulbių ežeras“! Guru Guru, ar dažnai lankotės Operos ir baleto teatre?

GURU GURU

Ten labai minkštos kėdės, visada užmiegu, kai gieda vergų choras...

DRAVENIS

Praeitame gyvenime buvai užkietėjęs vergvaldys... Esi abejingas vergų chorui...

GURU GURU

Esu neabejingas chorui, tai gal buvau chorvedys?

DRAVENIS

Taip, tu vedei vergų chorą į kavos plantacijas ir liepdavai dainuoti... Kad daugiau surinktų kavos pupelių ir nenugriūtų iš nuovargio... Nesuprantu, ką bendro tokie samprotavimai turi su muzika?

GURU GURU

Ten gimė spiričiuelis, bliuzas, darbo dainos... Iš jų džiazas, rokas... Vardinti dar? Jimio Hendrixo proprosenelis ten buvo...

DRAVENIS

Pasiduodu... Mano tėvynė yra Kongo miškai nuo Aukso kranto iki pat Kenijos... Buvau vergas, afroaltas, dirbau plantacijoje...

GURU GURU

(Ne)suprantu, kodėl mano plaukai juodi, o aš baltas...

Rojalis

(Netikėtai paskambino Galigantas ir valdingai pranešė, kad tuojau atveš seną, bet dar gerai skambantį pianiną tiesiai į Guru Guru namus.)

GURU GURU MYLIMOJI

Metas ruoštis koncertui.

GURU GURU

Palauksiu rojalio...

(Nelauktai Guru Guru kabinetas pavirto scena. Keturi darbininkai atrideno seną, apsilupusį pianiną. Kai tik Guru Guru atidengė klaviatūrą, suošė sausakimša salė.)

GURU GURU MYLIMOJI

Aš versiu natas.

GURU GURU

O ką aš grosiu?

(Guru Guru Mylimoji lėtai ir iškilmingai perskaito kūrinio pavadinimą.)

DRAVENIS

Pirmasis (ir paskutinis) koncertas pianinui be orkestro *Requiem drugeliams*.

GARSŲ VERTĖJAS

Kol Guru Guru skambins pianinu, aš smulkiai ir detaliai papasakosiu, kas buvo sugrota, nes tokio koncerto niekada nebuvo ir nebus, nebus nei CD, nei LP, o natos kažkur pradings ir jų ilgus amžius ieškos viso pasaulio melomanai... Ir neras...

(Guru Guru kukliai nusilenkė dėkingai publikai ir pradėjo skambinti.)

Ten, baltų ir juodų klavišų slėnyje, gimė aiškūs garsai, ir nerimas, bemiegės naktys, nebyli (ne)santarvė su savimi ir su pasauliu atsiskleidė stygų garsais. Dravenio simfonija paviešino, atskleidė itin kruopščiai slepiamą vidinį Guru Guru gyvenimą, buitį ir būtį. Ir ačiū Draveniui, kad tik keistais melodijų vingiais, spalvingais akordų pasažais, judriais kontrapunktais, niūria, vaiduokliška polifonija. Ilgų repeticijų (ar jos buvo) išmiklinti pirštai pašėlusiu greičiu skrido laiko suaižytais klavišais. Salė, scena, net ir partitūra išnyko, ir liko tik jis, Guru Guru. Rojalis tarsi pavirto karstu. Kokia prasmė groti mirties instrumentu? Ir ar verta abejotinam menui aukoti savo trapią gyvybę? Bet Guru Guru nepajėgė atsiplėšti nuo mirtino instrumento ir privalejo skambinti iki pat koncerto pabaigos.

GARSŲ VERTĖJAS

(Iškilmingai.)

Aš savo darbą atlikau! Pasitraukiu!

(Guru Guru, likęs be Garsų Vertėjo, apstulbo: penklinė pavirto vientisa linija, o natos – juodomis kranksinčiomis varnomis. Kaip groti toliau? Nejaugi toks buvo Dravenio sumanymas?)

VISŲ KALBŲ MOKĖTOJAS

Abr... abr... abrvalka!

VASAROTOJAS

Pervalka! Pervalka, poliglote! Tęskite koncertą!

VISŲ KALBŲ MOKĖTOJAS

Kas yra kalba?

VASAROTOJAS

Maestro, grokite, skambinkite, arba aš eisiu prie jūros...

VISŲ KALBŲ MOKĖTOJAS

Mirusios kopos nėra mirusios. *Ded koups a not ze ded koups.*

KOPA

Galigante, kur dingio smėlis?

GALIGANTAS

Visas smėlis nuvežtas į Agilos kopą.

KOPA

O kas paskirta man? Gal akmeninė premija?

GALIGANTAS

Nemokamas koncertas!

VAPSVA MAJA

Kažkas čia ne taip! Guru Guru, ką tu bandai nuslėpti, grodamas senų partakliapu?

GURU GURU MYLIMOJI

(Užverčia paskutinį natų puslapį ir jį atiduoda Žuvėdrai.)

ŽUVĖDRA

Ar tai žuvis?

(Moja mums kaire koja.)

DRAVENIS

Yra kažkokia knyga, kaip žmogus pavirsta žuvėdra. Ar pameni?

GURU GURU

Ar manęs tu klausai?

KOPA

Opa opa, Amerika, Europa... Visi po manimi virsta Didžiąja Kopa. Nereikia klausimų, nereikia atsakymų.

ŽUVĖDRA

Aš esu Džonatanas Livingstonas Žuvėdra (Jonathan Livingston Seagull) ir saugosiu Dravenio kūrybą!

(Medžiotojas šauna, pataiko.)

ŽUVĖDRA

Krentu.

(Nekrenta.)

MEDŽIOTOJAS

Tfu, vėl holograma.

GURU GURU

(Piktai užtrenkia pianino dangtį, švilpia žiūrovai, rėkia varnos ir žuvėdros, ateina darbininkai ir išsineša rojalę, viskas nurimsta, scena pavirsta kambariu.)

Koncertas baigtas!

NEŽINIA KAS

Argi?

GURU GURU

Rgi.

Islaptintas GURU GURU gyvenimas

GALIGANTAS

(Lindnas parke stebi žolę.)

Vapsva Maja, pažvelk, kaip energingai stiebiasi žolė, kaip nuostabiai skleidžiasi kvapūs žiedai, o aš senstu, pūnu kaip senas kelmas...

VAPSV MAJA

(Padrašinamai.)

Aukštyn geluonį! Pakelk sparnus ir mikliai praskrisk aplink pievą, siurbk gėlių nektarą...

GALIGANTAS

(Apmaudžiai.)

Nesugebu, nemoku, negaliu... Tik kolegų, ypač menininkų, skausmas, neturtas, degradacija man yra saldus nektaras...

VAPSVMA MAJA

(Linksmai.)

Siūlau pramogą! Bus linksma, pažadu...

- - -

(Galigantas patogiai įsitaiso PC apsaugos kambaryje prie stebėjimo kamerų monitorių ekranų ir prekių salėje stebi kiekvieną Guru Guru judesį.)

VAPSVMA MAJA

(Seklės, detektyvės tonu.)

Galigante, jūs tik pažvelkite, kaip kruopščiai Guru Guru užsimaskavo, pakeitė savo išvaizdą. Lauke 105 laipsniai pagal Farenheitą, o jis su tamsia skrybėle, ilgu juodu apsiaustu...

GALIGANTAS

(Triumfuojančiai, pergalingai.)

Pažinau, niekur tu nuo manęs, Guru Guru, nepasislėpsi! Aš sužinosiu, ką tu perki. Moki grynaisiais ar banko kortele.

VAPSVMA MAJA

(Nusikaltėlės balsu.)

Galbūt pavyks užfiksuoti PIN kodą... Paskui aš priskrisiu ir nepastebimai ištrauksiu banko kortelę...

GALIGANTAS

(Pritariamai.)

Dėmesio vertas pasiūlymas!

(Piktai spokso į monitoriaus ekraną.)

Pirk, pirk, niekše, pirk! Greičiau išsirinkti prekę! Mano kantrybė ne geležinė!

VAPSVMA MAJA

(Gydytojos tonu.)

Guminė... Guminė...

(Guru Guru atsargiai prislinko prie konservuotų daržovių stelažo.)

GALIGANTAS

(It krepšinio sirgalius.)

Pirki žirnius, pupeles, marinuotus agurkus! Pašerk filosofinį protą beviltiškai prarastais vitaminais!

(Guru Guru, tarsi norėdamas įsitikinti, kad jo niekas neseka, kad nėra „uodegos“, apsidairo ir lėtai nuslenka prie šviežių daržovių stelažų.)

GALIGANTAS

(Nervingai.)

Gudrus, vitaminų ieško!

(Staiga Guru Guru atsigręžia į didžiulį alkoholio skyrių (1 / 3 PC salės ploto).

GALIGANTAS

(Beveik alpsta nuo įtampos.)

Pirki alų, degtinę, brendį!

(Guru Guru ryžtingai nusigręžia nuo alkoholio industrijos ir artėja prie pieno produktu.)

VAPSVA MAJA

Liurbis... Galėjo užsukti į saldumynų skyrių, ten medus, uogienės, šokoladas, chalva...

GALIGANTAS

(Neatlaikęs įtampos nualpsta.)

Ai, ai, ai... Mirštu...

(VapsvaMaja suleidžia nedidelę nuodų dozę. Galigantas atsigauna... ir stebi Guru Guru toliau.)

REPORTERIS

(Kosčioja.)

Hm. kažkas sako, kad mano darbas nepatiko. Autoriai, vansi, skundžiasi.

GURU GURU

Autoriai laimingi, jūsų darbas puikus... Rodos, jūs tas pats prancūzas?

REPORTERIS

Jau nebe... Kai tik atvykau į Lietuvą, mane išprancūžino... Aš jau nebežinau, kas esu... Tik žinau, esu tikras, kad mus dabar seka Galigantas.

SISTEMINĖ ŽINIASKLAIDA

Mes dabar visus išprancūžinam, visi yra rusų agentai.

REPORTERIS

(Alpsta.)

Ja ne umeju govorit po russki...

pasigerti ir nutraukti karo veiksmus. Lietuvai jau išsiūsta didžiulė burgundiško vyno siunta, paskirtos sankcijos vietiniam alui.

BALSAS TAMSOJE

Alaus nér, alaus nér, bet yra šviesa *dūšioj*.

GURU GURU

Čia tu, Draveni?

DRAVENIS

Aš, o kas gi daugiau?

GURU GURU

Pasakyk, kodėl dieną tamsu kaip naktį? Kodėl taip sunku klaidžioti PC salėmis? Kas seka mane?

BALSAS TAMSOJE

KARTOJU! Alaus nér, alaus nér, bet yra šviesa *dūšioj*.

GURU GURU

Aš alaus negeriu! Eikit visi po velnių!

ANTIREKLAMA

Kartais vos vienas apsilankymas PC gali padaryti tave paranormaliu paranoiku.

Pirkite turguje šviežių daržovių...

Čeburekai, alus, vaisvandeniai, vyskas po jėurą... Palanga, 20.. m.

Kai iki dugno išgertos visos upės...

GURU GURU

Skausmas užtvenkiamas debesimis, ir senoje pavėsinėje kantriai laukiama, kada drėgna žemė sugers plačias balas ir bus sausa ir pievoje, ir gerklėje. Jau iki dugno išgertos liūdesio upės, ir laukiama saulės spindulio, kuris pasuks laiko šešėlį, lendantį iš atmerktų akių. Kai slegia neveltis, reikia žengti po pušimi ir skaičiuoti kritusius kankorėžius dangorėžius, atsargiai bristi per niekada nekirptą pievų žolę, surasti šulinį ir pasemti gertuvę vandens, kuris niekada nepavirs vynu, ir nereikės išsiblaivyti nuo iliuzijų vergovės.

DRAVENIS

Ne kasdien tenka bėgti lygia asfalto plokštuma, šalikelėje palikus užvestą automobilį. Ne kasdien tenka į sieną įkalti tinkamą žodį ir ant jo pakabinti pastoralinį peizažą. Ne kasdien tenka deklamuoti baltas eiles žalmargėms ir laukti, kada karvės pradės atrajoti sunkiai virškinamas metaforas. Ne kasdien girių vilkai paparčių žiedais premijuoja poetus. Ne kasdien atominiai kiškiai sulenda į adatų skylutes, kad bitės galėtų pasiūti skafandrus ateiviams, kurie atvyksta į Žemę ieškoti siūlų kamuolių, bet randa tik kamuolinius žaibus. Ne kasdien...

GURU GURU

Ne kasnakt tenka apgauti save vidurnakčio riksmu. Ne kasnakt tenka tuščiame angare ganyti laukinius prožektorius ir džiaugtis laimės spinduliais. Ne kasnakt užmiega bejėgis statistas, scenoje pametęs vieną eurą. Ne kasnakt sniego lavina nugriauna lietaus dekoracijas. Ne kasnakt pritrūksta drąsos uždaryti kambario langus ir sušalti į kokteilio ledą guminėje pripučiamoje lovoje. Ne kasnakt, sugrįžus iš nuobodaus koncerto, tenka pro langą išmesti išėiginius batus. Ne kasnakt galima apsikloti ilgomis slidėmis ir laukti, kada delfinai baigs virtuvėje gerti limoną. Ne kasnakt...

SUFLERIS

Kilimai patikimai saugo nuo uodų atakų, todėl visada blizga parketas, ir veidas, nukritęs postalėn, išlieka jaunas ir žvalus. Gyvenkime! Pampirškime kramtomąją gumą impregnuotus atlasus, pasirinkime turistiniuose žemėlapiuose nenurodytus kelius. Keliaukime į scenos nežinią ir pasilikime ten. Vaidinti amžino spektaklio. IKI!

ABSURDO RADIJAS

Karščiausios naujienos:

Galigantas šoka tik pagal klubinę muziką

Nukambijoje ir vėl lietus

Vakar dienos rytas šiandien ir vėl išauš

Jeigu paskutiniame kioske

*Bus nupirktas paskutinis
Kultūros savaitraštis
Be jokio teksto
Ir logotipo*

*Šios ir visos naujienos mūsų žiniuose. Su Jumis Absurdo radijas,
nulis ir nulis dešimtyių efem.*

Šiokiadienių varlės

GURU GURU

Pavargus nuo kompiuterio, sparčiai prieinama prie duobės, atsargiai prakleidžiamos kadagių šakos ir atidžiai pažvelgiama į dugną. Lygiagrečiai su stuburu nežinia iš kur pakyla nuoskaudų liftas, atsiveria prisiminimų durys ir visas atminties turinys nukrenta į duobę. Pasigirsta klampus juokas... Viena nuoskauda, įžeidi akimirka, nuodinga replika visada išlieka gyva ir visada kvatoja šalia, pražiojusi plačias begemoto žiaunas.

DRAVENIS

(Skamba žemėtas juokas...)

Duobės mikliai apgauna monitorių alpinistus. Guru Guru, šalia nėra nei begemoto, nei zebro, nei apuoko. Tai kadagių šaknų varpai imituoja žmonių ir ateivių skeletus, dinozaurų griaučius, pterodaktinių kiaušinius, pistoletų apkabas, antikvarines monetas, vinius...

GURU GURU

(Neramiai apsidairo.)

Draveni, ar tu jauti, kad iš kažkur sklinda Galiganto smarvė?

GALIGANTAS

(Pasipiktinęs.)

Tai geriausias odekolonas „Nomenklatūra“.

VAPSVA MAJA

Galigantai, saugoki dantis, nes aštrus, sintetinis odekolono kvapas pūdo medines tvoras ir šalia pasvirusių baslių vešliai

dera dilgėlių plantacijos. Aš galiu išstatuironuoti ant tavo nugaros
apsauginį durnaropės lapą...

GURU GURU

Nebus jokios naudos... Nugali pirštų atspaudai, istrige
fortepijono klavišų lauke. Suderintos stygos aplenkia visas
radijo stotis...

DRAVENIS

(Karčiai.)

Visais dažniais transliuojama pigi šaltiena, pernykščių
bulvių košė...

(Vapsva Maja atsuka garso rankenėlę iki pat raudonos ribos.)

Trokštu tylos, skaidriai išbalansuotų sparnų, stiklinės
šukuosenos!

GALIGANTAS

(Paniekinamai nusispjauna į duobę, pasigirsta darnus varlių choras.)

Apniuko dangus. Man reikia skrybėlės.

GURU GURU

(Lūdnai.)

Ir niekas neverkia, kad nejuda stogai, kad ir čerpės, ir
skarda be gyvybės ženklų...

DRAVENIS

Ir pėsčias gali aplenkti automobilį.

GURU GURU

Draveni, jau metas nuo tavo akių nuimti gipso tvarsčius, ir
tu galėsi pastebėti, kaip iš kavos tirščių kalasi aštrios vinys, kaip
dėmėta staltiesė prabyla jau iššifruota kalba. Tu gali sužinoti, kad
vonioje nuskendo šlepetės, o tušti buteliai sėkmingai nuplaukė į
virtuvės kriauklę.

VAPSV MAJA

(Piktai.)

Ša! Radijas transliuoja atgailos raudas, lietumi pravirksta
tiesūs šaligatviai...

RADIJAS

Aaaaaleliuuuujaaaaa...

DRAVENIS

Drugiškai susikibę rankomis šokime ratu ir laimėsime aukso puodą, kuris užkastas po trečiuoju stuburo slanksteliu.

GALIGANTAS

Ir kam priklauso šis ypatingas stuburas?

VAPSVA MAJA

(Me-to-diške-ai Galigantui.)

O kam gi daugiau...

(Iš duobės išlipa varlių būrys, vilkdamas didžiulę šampano dėžę.)

VARLIŲ CHORAS

(Linksmi.)

ežere paskendo kompas

plaukioja kompaktas

o varlė ant jo šokuoja

vasara

vasara

vasara

GALIGANTAS

Aš nenoriu gerti, nusilakti... Einu į banką... Reikia saugoti auksinį stuburą...

Varlės greitai išlanksto šampano kamščių vielas, pasigirsta girtas saliuotas. KWA + KWA + KWA.

III. Atmušta galva. Teatro (su)kūrimas

Gerasis smūgio patosas

Visada, kai Dravenis patirdavo smūgį į „lempą“, užsidegdavo šviesa, ir jau buvo įmanoma įžiūrėti naujus miesto, miško ir pagaliau savo vidaus kontūrus.

DRAVENIS

Būčiau snobas, jei ne Tichės (Fortūnos) spyriai...

GURU GURU

Aš jau tikėjau, laukiau paskaitos apie KARMA.

KARMA

Ša, nelaimėliai, nevykėliai ir priežastinio dėsnio vergai!

Nėra nė vieno kompetentingo daktaro...

DAKTARAS DEŠRAUSKAS

Mano kompetencija neribota – nuo mėsos kombinato iki pat prekystalio!

GURU GURU

Šis pokalbis neturi išliekamosios vertės!

VAPSVA MAJA

Išliks tik vabzdžiai ir vabalai...

DRAVENIS

(Rankomis suėmęs sumušta ir susiūta galva.)

Kaip gaila, kad manęs neišvežė į *durnyną*... Būčiau paklausęs sanitarų, kuo skiriasi vabzdžiai nuo vabalų...

GURU GURU

(Piktai.)

Šis pokalbis neturi išliekamosios vertės!

VAPSVA MAJA

(Išdidžiai.)

Atėjo ir mano eilė skaityti paskaitą apie tai, kas išlieka po neišlikimo.

DAKTARAS DEŠRAUSKAS

(Išsitraukia bloknotą ir pieštuką.)

Vartokite daugiau tarptautinių ir tarptaukinių žodžių. Kalbėti riebiai ir sudėtingai. Ir dar, ir dar kartą! Priminsiu, aišku, ne į temą (tai mokslingumo požymis!): nėra roko, tik vokaliniai instrumentiniai ansambliai...

GURU GURU

(Piktai.)

Ir dar, ir dar kartą! Bebalsiai bedančiai ansambliai (BBA).

DAKTARAS DEŠRAUSKAS

(Nervingai suplėšo bloknotą ir sulaužo pieštuką.)

BOKSININKAS

Aš čia atėjau...

(Skaito iš lapelio.)

Aš čia atėjau, kad duočiau į snukį *(neįskaito)* Durven...

Droben... Drava... Drakula...

DRAVENIS

Tai aš, Dravenis.

BOKSININKAS

Ne, čia ne taip parašyta... Bet į snukį duosiu, nes reikia.

(Duoda.)

BOKSININKAS NR. 2

Kam rašytoją muši, kolega?

BOKSININKAS

Žmona liepė. Geria, žaltys.

BOKSININKAS NR. 2

(Prideda porą kaire.)

Žinosi, kaip gert, rupūže.

(Dravenis tyso paslikas. Kraujas liejasi demokratiškai. Ruksta kaljanas. Ten šokuoja ža... ten šokuoja ža...)

GURU GURU

(Taikiai.)

Kaip nyku. Jokio absurdo... Tai kas, kad kliba tvota tvora ir išlaužti varteliai... Jau nebeliko žingsnių, skubančių į iškirstą sodą, todėl sunku, beveik neįmanoma nuvirsti į dar neiškastas duobes, belieka tik nuo nenubrėžto pažinimo perimetro surinkti kritusius klevo lapus ir, suradus bent vieną supuvusį pažinimo obuolį, iki kraujo įsikąsti liežuvį... Blogiau tikrai nebus...

DAKTARAS DEŠRAUSKAS

(Susidomėjęs.)

Paaiškinkite žodį „perimetras“.

GURU GURU

Kai višta peri, ji peri metrais. Vienas metras pero yra perimetras. Vienaime pere būna *(skaičiuoja)* kažkiek kiaušinių.

DRAVENIS

Sunku skaičiuoti kiaušinius, kai sustingsta ranka, valgyti omletą, kai nesiverčia liežuvis... Sunku bet koku perimetru bėgti be kojų, žiūrėti į perimetro sieną su nepermatomais suvirintojo akiniais.

GURU GURU

(Nervingai.)

Gal neverta tęsti šios nesąmonių tirados?

DAKTARAS DEŠRAUSKAS

(Itin susidomėjęs.)

Nesąmonių tirada – kas tai? Pasąmonės srautas? Šventas kliedesys? Dar nenuklasifikuota ir nesusisteminta išmintis?

(Pasigirsta reaktyvinio lėktuvo gausmas.)

VAPSVĄ MAJĄ

(Paniekinamai.)

Jūs ne vabzdžiai, todėl nežinote, ko reikia siekti. Ko reikia norėti? Draveni, pasakyk, kam tu gyveni?

DRAVENIS

(Itin rimtai nuo veido nusišluostęs kraują.)

Aš noriu ilgai, labai ilgai stebėti, kaip mūsų laikų didvyriai (pinigų karta) bėga sekinantį finansinį maratoną ir „sulūžta“ prie pat banko durų, ir tuomet juos nuveža į beprotnamį...

GURU GURU

(Pritariamai.)

Draveni, tu teisus. Gyvenimo labirinte pamesta (nutrūkusi!) tikslo gija, ir tenka visą gyvenimą klaidžioti šviesioje tamsoje.

DAKTARAS DEŠRAUSKAS

(Itin stipriai susidomėjęs.)

Šviesi tamsa – kas tai?

(Scenoje užgesta šviesa, įeina stambus žalias žaliūnkas, jo rankose dega prožektorius.)

BOKSININKAS

Vėl kvietėt?

SCENOS DARBININKAS

Ne, vėliau.

GURU GURU

Mums reikia elektriko... užbaigsime vėliau...

ELEKTRIKAS

Šviesa ir pabaiga. Pabaiga ir šviesa. Dega visos elektros lemputės. Širma, deja, niekaip nenusileidžia. Bet vis dėlto tai scenos pabaiga.

(Šlumšteli širma.)

ELEKTRIKAS

Och ty kur...

BOKSININKAS

Tęsinys bus po traumos...

Ponelė

Kodėl? (*Piktas klausimas iš parterio.*) Man gėda atsakyti... Be to, nenoriu būti apkaltintas europinių vertybių griovimu... Patylėsiu... (SUFLERIS.)

Atsidūręs teatro pasaulyje, Guru Guru norom nenorom buvo priverstas susitikti su keisčiausiomis asmenybėmis – Aktoriais. Rašome didžiąja raide, nes tai neeiliniai žmonės, turintys ne tik ypatingų talentų, bet (kartais!) didžiulių trūkumų. Gyvename (ne) prietarų laikais, todėl niekas nenori būti prakeiktas. Pavyzdžiui, restorane ar sporto salėje. Dykumoje, miške, bet kur. Galigantas buvo labai prietaringas, todėl ypač saugojosi prakeiksmo. Romus (*čigonus* – nevertotinas, bet populiarus terminas) atsargiai apeidavo ratu. Neduokdie, mestels kokį užkalbėjimą, ir galas sėkmingai referento karjerai. Kaip gera ir smagu nieko neveikti (*kelijuoti durniu*) ir gauti (bet neuždirbti!) labai daug eurų, šlaistytis po pasaulį, aišku, visiškai nekreipiant jokio dėmesio nei į gamtą, nei į architektūrą, tik į kulinariją. Valgyti, ryti, apsiryti... Lengva išvengti valkataujančių ekstrasensų, bet Guru Guru prakeikimas būtų finansiškai mirtinas, ir visa laimė, kad į Guru Guru galvą nešauna tokios kvailos (protingos?!) mintys. Bet Galigantas negalėjo ilgai išlikti ramus ir nenubaustas, nes jis sugriovė, sutrypė Guru Guru gyvenimą ir

karjerą, demonstratyviai mėgavosi jo skurdu, neišleido nė vienos rašytojo knygos, ir visiems kultūros savaitraščiams buvo uždrausta spausdinti atstumto poeto eiles. Guru Guru tapo pavojingas, bet neginkluotas. Tai kas, kad vėpla Dravenis puikavosi savo koltu, bet dar nenušovė nė vieno žmogaus. Apgailėtina buvo klausytis, kai Dravenis gyrėsi šaudęs iš tanko patrankos į kartoninius taikinius. Taigi įvykiai klostėsi pakankamai absurdiškai ir sena romė pasiūlė prakeiti savo nelaimių kaltininką. Guru Guru mėgo humorą ir nutarė išbandyti šį archajišką metodą.

DAKTARAS DEŠRAUSKAS

Kas yra archajiškas metodas? Ir kuo jis skiriasi nuo šiuolaikinio?

(Galbūt Guru Guru atsakė į šį klausimą, o gal ir ne, bet nematomas istorikas užfiksavo Galiganto klausimą.)

GALIGANTAS

(Baisiai išsigandęs.)

Atėjai manęs prakeikti?

GURU GURU

Atspėjai...

GALIGANTAS

Siūlyčiau kai ką pozityvesnio...

GURU GURU

Įdomu, ką?

GALIGANTAS

Aš padėsiu jums įkurti Absurdo teatrą... Žinau, kad paverčiau jūsų gyvenimą slogiu kliedesiu ir skurdu... Dabar atėjo metas išpirkti kaltę...

GURU GURU

Įdomu, kaip?

GALIGANTAS

Jūs visą savo gyvenimo absurdiškumą perkelsite į sceną, o gyvenimas taps tobulas, be nesąmonių šešėlio...

(Guru Guru susimąstė, o gal Galigantas teisus.)

Drąsiau, jaunuoli! Kvepia šlove ir pinigais!

GURU GURU

(Vis dar abejodamas.)

O trupė?

GALIGANTAS

(Išdidžiai.)

Gausi patalpas ir visą trupę „Gilgėlių sala“, kurios nariai depresuoja ir šlaistosi be darbo...

AUKSINĖ VARPA. REDAKCIJA. Sėdi redaktorius. Stalas kuklus, ant jo varpa. Auksinė. (N-18)

REDAKTORIUS

(Planuoja žurnalo numerį.)

Naujas Žodis. Gal geriau taip pavadinsiu savo straipsnį apie Ponebę. Tai nei panelė, nei ponias. Kažkur skaičiau. Kažkas nepadoraus, smerktino (o dabar skatinamo!). Dabar gražu, kai negražu.

PONEBĖ

(Koketuojama.)

Gabinuosi labinuosi.

REDAKTORIUS

Ir jums laba diena. Laukiau, užėikite.

PONEBĖ

Varpa tikrai auksinė?

REDAKTORIUS

Rugio. Mes tiesiog ieškom populiarumo. Pusės tugriko kaina, žinot... Nelabai prenumeruoja...

PONEBĖ

(Niekinamai vulgariai.)

Man čia ne vieta, einu kurti Meno.

REDAKTORIUS

(Išsprūsta.)

Žemapilvio...

PONEBĖ

(Niekinamai ir ne vulgariai.)

Aš priklausau trupei „Gilgėlių sala“.

REDAKTORIUS

(Abejingai.)

Jūs mums neįdomi... Ne tas formatas.

(Pirmoji ir nesėkminga absurdo repeticija, prieš atsigręžiant į klasiką. Nedidelė paslaptis – bus statoma Daktaro Dešrausko genetiškai modifikuotas Dostojevskio (GMD) romanas, be abejo, „Nusikaltimas ir bausmė“, pjesė bus pavadinta „Dostojevskio mirtis“.)

GURU GURU

(Piktai iš parterio.)

Draveni, ką tu statai – absurdo pjesę ar juodą realybės dramą?

DRAVENIS

(Nustebeš, priblokštas.)

Neišaina absurdas...

SCENA

Tik nereikia manęs kaltinti! Ir kas ta PONELÉ? Gal koks iškrypėlis? Iškrypimas nėra absurdas! Galvokite, ponai, galvokite!

DAKTARAS DEŠRAUSKAS

Mano kompetencija neribota – nuo mėsos kombinato iki pat prekystalio! Nuo Donelaičio iki Dostojevskio...

SCENA

DD, kaip tai realu! Bent trumpam palikite sceną. Apsižvalgykite! Pasaulyje (o ypač Lietuvoje) tiek daug absurdo...

DAKTARAS DEŠRAUSKAS

Žmonės priprato prie absurdo, todėl jiems reikia klasikos.

DRAVENIS

Nors vienas protingas žodis...

GURU GURU

(Piktai.)

Man nereikia proto, man reikia ABSURDO!

DRAVENIS

Tuoj mane veža į polikliniką, paskui į sodą. Susitiksime vakare...

DAKTARAS DEŠRAUSKAS

Repeticijoje...

*Siena (atsiprašau, scena!) sinbuoja, liuliuoja, ir plaukia proto laivas pirmyn
dar kartą ieškoti (atrasti!) Amerikos.*

Ponelė 2

Pirmą kartą gyvenime Guru Guru pasigedo absurdo: ne pinigų, ne šlovės, ne paprastos žmogiškos laimės, bet absurdo, ir, aišku, tik scenoje. Trupė „Dilgėlių sala“ pareikalavo klasikos.

DILGĖLĖ 1

Aš dainuoju.

DILGĖLĖ 2

Aš šoku.

DILGĖLĖ 3

Manęs čia nėra, bet man algą moka.

DRAVENIS

Gerbiamas dr. Dešrauskai, jūs esate šio spektaklio scenaristas – sugalvokite ką nors. Sugražinkite absurda į sceną ir eliminuokite jį iš mūsų gyvenimo.

DAKTARAS DEŠRAUSKAS

(Labai rimtai.)

Man patiko žodis „eliminuoti“, todėl aš pagalvosiu... Na, štai ir išėitis rasta. Ponelė dėl kelių eurų užkerta nekaltą, dorą senutę...

GURU GURU

(Stebisi.)

O Ponelei reikalingi pinigai?

DAKTARAS DEŠRAUSKAS

(Dalykiškai.)

Atleiskite už tiesumą, bet mokslinio laipsnio stokojančiose galvose yra dalelė ir logikos, ir fantazijos. Siužetas pajudės nauja linkme. Padori senutė su kirviu rankose laiptinėje patykos Ponelės ir mirtinai užkirs. Priežasčių, manau, nereikia aiškinti...

GURU GURU

Įdomus posūkis... O kas bus vėliau?

DRAVENIS

Scenoje pasirodys pats Dostojevskis...

DAKTARAS DEŠRAUSKAS

Man įdomi paties Autoriaus nuomonė. Pakvieskime Dostojevskį.

DOSTOJEVSKIO ŠMĖKLA

(Mašliai.)

Žmogaus nuopuolio lubos... Nelinkiu niekam į jas pažvelgti... Štai Senutė užkirto Ponele. Ir jokios atgailos... Klasika čia bejėgė...

(Dingsta iš scenos.)

DAKTARAS DEŠRAUSKAS

Kam žiūrėti į lubas, jei yra sienos? Kam žiūrėti į sienas, jei yra grindys?

GURU GURU

(Pašaipiai.)

Tai jūs esate *dr.*, todėl turite atsakinėti į mūsų klausimus, aiškinti apie moralę, pasaulį, meną...

Daktaras Dešrauskas nutilo, bet neilgam. Laukia varginanti konferencija Šveicarijoje, o po jos absurdas tęsis.

Spalvos

Ir vis dėlto turi būti atrasti sprendimai ir rasta išeitis, nes negalima visą laiką žavėtis aklavietės grožiu ir giedoti apylankoms maldas. Negalima užsimerkti, kai pamatai tiesų kelią, kuris yra paniekintas ir išjuoktas. Neverta paskirti gyvenimo irstančios tvoros stebėjimui ir džiaugtis, kaip metodiškai rūdija vinių galvutės.

GURU GURU

Pabodo teatras, panorau tapyti, bet man sunku surasti tinkamas spalvas. Ką daryti?

POLICININKAS

Reikia tave areštuoti. Bet geriau nušauti...

GURU GURU

O kas bus paskui?

POLICININKAS

Didžioji pertrauka.

GURU GURU

(Piktai.)

O kas bus paskui?

POLICININKAS

Jeigu šakosies ir pasipriešinsi, reikės tave areštuoti. Bet geriau nušauti...

GURU GURU

O kas bus paskui?

POLICININKAS

(Abejingai.)

Didžioji pertrauka.

GURU GURU

Ir kas gi man paaiškins, kas yra Didžioji pertrauka?

DRAVENIS

Kai mintys aiškios, galva šviesi, nors niekas niekada nepažvelgė į jos vidų... Tai ir yra Didžioji pertrauka.

GURU GURU

Pertraukapertraukapertraukapertrauka.

(Policininkas pasišalina.)

DAKTARAS DEŠRAUSKAS

Guru Guru, greitkalbystė nėra mąstymo pagrindas. Akademinis mąstymas yra paprasto, kasdienio mąstymo pagrindas.

(Atskrenda Vapsva Maja.)

VAPSV MAJA

(Linksmi.)

Pagaliau jus suradau... Kaip aš jūsų pasiilgau, kad net norisi igelti štai šitam dešragaliui...

DAKTARAS DEŠRAUSKAS

Aš akademikas, aš profesorius, aš dėstau universitete (nepamenu, kuriame, BET filosofiją). Jūs mane skaudžiai įžeidėte! Aš pasišalinu...

(Išdidžiai išeina.)

GURU GURU

Kvailystės baigtos, prasideda platininis absurdas!

VAPSVA MAJA

Jau iš Absurdistano sugrįžo reporterė Giedrė.

SPALVOS

Mieli draugai, pasaulis nėra juodas ir baltas. Jis turi begalę spalvų...

DRAVENIS

(Tarsi pabudęs iš sapno.)

Fantastika!

GURU GURU

Nėra prasmės tapyti. Pasaulis JAU tobulai nutapytas.

Netapančiam, nepiešančiam, nerašančiam, negrojančiam negresia nei areštas, nei sušaudymas. Tik kaligrafija.

Posovietinis raugas

GURU GURU

Sveikinu – rytoj lygiai metai, kaip su kažkokio profesoriaus pagalba apsigynėt...

DAKTARAS DEŠRAUSKAS

(Labai itariai dairydamsis į šalis.)

Skirta man? Kas atsitiko? Kodėl sveikinate mane? Tikrai nesu jums priešas, o mano gyvenimo tikrai pavydėti nereikėtų. Patikėkite, jis toli gražu nėra lengvas.

GURU GURU

Tai aš nesuprantu, kas Jums atsitiko, kad netikėtai užsipuolėte mane feisbuke, apkaltinote, kad užsiimu bulvarine žurnalistika, nors išvis žurnalistika neužsiimu.

DAKTARAS DEŠRAUSKAS

(Bandydamas pabėgti, bet siena užkierio kelią garbingam (o gal gėdingam?) atsitraukimui, todėl teko tęsti itin nemalonių pokalbį.)

Skirta man? Garbės žodis, nežinau, apie ką kalbame... Ir galiausiai turėtume pradėti gerbti vieni kitus. Ar ne pats laikas atsikratyti to viso posovietinio raugo? Galiausiai bet kada galite pas mane užsukti. Aš žmonėms linkęs tik padėti ir ne taip seniai supratau, kad tai tėra vienintelis sveikas, vyriškas santykis su kitu.

GURU GURU

Tai tamsta neigiate, kad komentavote mano įkeltą publikaciją, kurioje rekomendavote neužsiimti bulvarine žurnalistika?

DAKTARAS DEŠRAUSKAS

Gal ten buvo kitas daktaras?

GURU GURU

Bet kad ne, lyg ir jus rodė.

DAKTARAS DEŠRAUSKAS

(Akademiškai triumfuodamas.)

Lyg ir... Lyg ir... Lyg ir... Atleiskite, nematau jokios argumentacijos.

GURU GURU

(Tvirtai, bet gana absurdiškai.)

Ar ne laikas atsikratyti to viso posovietinio raugo?

DAKTARAS DEŠRAUSKAS

(Piktai, jau nugara atsirėmęs į sieną.)

Skirta man? O kaip manote, Guru Guru, ar ta feisbukinė žiniasklaida neatima iš mūsų paties brangiausio dalyko – normalaus bendravimo su kitu žmogumi? Kartkartėmis paskaitinėju trisdešimties keturiasdešimties metų senumo akademikų knygas (pvz., Gasparovas, Liubimovas) ir tuomet sau pagalvoju, kad kažkaip velniškai pasidarėme pigūs. Atleiskite, bet ypač nusipiginate jūs, užuot panirę į grožinę literatūrą (kuriai turite neabejotiną talentą), jūs užsiimate niekais, vaikiškais žaidimais, pokštais, replikomis internetinėje erdvėje. Kaip spręsti šitą problemą, aš nežinau. Gal pats ką patarsite?

GURU GURU

(Nuoširdžiai.)

O kas man beliko, išvartam iš visų kultūros savaitraščių, almanachų, tik virtuali erdvė. Gera jums viešpatauti knygų lentynose, rimtuose leidiniuose publikuoti savo straipsnius... O kas beliko man...

DAKTARAS DEŠRAUSKAS

(Atsispyręs nuo sienos, mėgindamas išsiveržti iš apsuptyes.)

Guru Guru, aš niekada nesivaikiau jokių knygynų lentynų, disertaciją parašiau sunkiai dirbdamas, nors Profesorius man tikrai padėjo su literatūra ir paredagavimais. Tai vis dėlto labai darbštus ir talentingas žmogus. Bulvarinė žiniasklaida man tikrai ne prie širdies, jus ir save irgi priskiriu žiniasklaidai tiek, kiek mes dirbame prie savųjų tinklalapių. Tai ir mėginau atsijungti šiek tiek *fb* nuo to, kas nepatinka, kad pailsėčiau nuo vaizdų gausos ir pakilčiau į kiek švaresnę erdvę rimtesniems, gilesniems pokalbiams. Ar dabar jums aiškiau?

GURU GURU

(Liūdnai.)

Šneka graži, padori, bet persunkta pykčio ir pagiežos...

DAKTARAS DEŠRAUSKAS

Tai jūs pykstate ant viso pasaulio... O aš pykčio jokio tikrai stengiuosi niekam nelaikyti. Nelabai suprantu, kodėl jūs mane prirėmėte prie sienos? Tegul jūsų nepagrįstas teiginys ir lieka retorinės prigimties. Niekada nieko nekalbu *ad hominem*, kitaip tariant, kas nukreipta į kažkokį asmenį kaip asmenį.

GURU GURU

Tai kad čia visi tamstos žodžiai yra *ad hominem*, man skirti, asmeninio pobūdžio. Ar čia bendras manifestas, skirtas keliems žmonėms? Nesuprantu, kuo tamsta nepatenkintas ir kuo galiu padėti?

LR Konstitucija numato žodžio laisvę... O dabar išvardinkite mano publikacijose teiginius apie *sovietinį raugą*, kaip teikėtės pareikšti.

DAKTARAS DEŠRAUSKAS

Nebenoriu knaisiotis po senienas...

GURU GURU

Nors ir esate Daktaras Dešrauskas, pasakysiu atvirai – nesupratau nė vieno tamstos sakinio.

DAKTARAS DEŠRAUSKAS

Vadinasi, nesupratimas irgi vertas dėmesio.

GURU GURU

Norite būti personažu mano romane? Man trūko tokio kaip Jūs. Kvaileliu apsimetate...

DAKTARAS DEŠRAUSKAS

(Nuoširdžiai.)

Ne, melas nėra mano *motto*. O su savo romanais daryk, ką nori. Nutinka ir taip, kad jų prototipai tampa poppublikoje žymesni už pačius Kūrėjus. Spėju, kad rašytum apie įdomesnius personažus, radęs įdomesnes biografijas... Galų gale vėl tas *Fatum*, ne mums tai spręsti... Ak... Nepažinęs dar esi stoikas... Įpuolęs į Rytus, nesupratęs Vakarų... Pagal juos čia jau būtų silpna tavo vieta, spėju... Tiesa, yra romanų, kurių prototipais geriau netapti. Ar melas yra Jūsų gyvenimo *motto*?

GURU GURU

Matau, tikrai norite būti personažu mano romane?

DAKTARAS DEŠRAUSKAS

Supratau, džiaugiuosi, kad tai tik požiūrio į gyvenimą (ką romėnai vadino *stilus*) išsiskyrimo reikalas. Sėkmės kelyje.

Daktarui Dešrauskui pagaliau pavyko išvengti Guru Guru apsupties, bet ne didžiulės balos... Pakilti sausam nepadėjo net akademinis laipsnis.

PROLOGAS

GURU GURU

Tik tada atsiveria akys, kai dingsta pertvara, skirianti sceną nuo „realaus“ pasaulio, ir TIK tuomet išgyveni tikrą, švarų absurda. Bet ar tampi laimingas? Ar tampi laisvas? Kūrybingas? Galbūt...

sukasi sukasi
pasaulio magnetas
nuo amžinybės pradžios
iki amžinybės pabaigos
širdy
magneto nėra
bet traukia metalas
sujunkime magnetą
baigsis karai nelaimės
ateis harmonija
širdy
magneto nėra
bet traukia metalas
trauka
tai magnetas
magneto prigimtis nežinoma
trauka
tai ne magnetas
ir dar kartą
širdy
magneto nėra
bet traukia sunkusis metalas
kai gimė elektrinė gitara
mieste neužgeso nė viena lemputė
visą laiką buvo šviesu
bet snobai degino žvakės
ir laukė kada pradės
vėl lyti
snobai paspaudžia jungiklį
ir neabejoja
kad bus šviesu
bet šviesu niekada nebūna
širdy
magneto nėra
bet traukia metalas
jis bėga vinilu

*geležine juostele
stikliniu disku
ir vėl skamba ausys
kurias atkimšo the beatles
the rolling stones
kinks
ir paskui visiems jau tapo
lengva groti
širdy
magneto nėra
bet trunkia metalas
ir gal kas man pasakys
KODĖL?
atsakymo nėra
tik taškai taškeliai visatoj
atsakymo nėra
ir nereikia
svarbu
kad yra
taškeliai visatoj
toj*

Epilogas. Paskutiniosios Guru Guru dienos

Sekllys

Autoriai turi parašyti išangą, kuri paaiškintų tokią keistą Guru Guru specialybių kaitą. Buvęs, o gal vis dar esantis filosofas, žurnalistas, rašytojas, absurdo dramaturgas ir, be abejo, poetas tampa privačiu detektyvu, bebaimiu sekliu, pasiryžusiu kovoti su blogiu, padėti nuskriaustiems ar į bėdą patekusiems žmonėms.

Privatus detektyvas visada teisus, todėl Guru Guru jaučiasi neįpareigotas aiškinti savo poelgių, net ir pozityvių, teigiamų, geranoriškų, filantropiškų ar pakylėtų, prasmės.

Seklio motyvacija visuomet yra nemotyvuota.

Tuomet apeikime Guru Guru sprendimą iš kitos pusės, nes tiesaus kelio nėra – tik hipotetinių išvadų ir nepatvirtintų paaiškinimų apylankos. Bejėgė ir muzika. Švelniai skambėjo legendinis, nepabostantis *Pink Floyd* „The Dark Side of The Moon“, tarsi demonstratyviai slėpdamas pilkąsias Guru Guru charakterio briaunas. Ant sienos pritariamai sustingo ir visiškai nesisupo, nesvyravo į paausiuotus rėmelius įrėminta oficiali privataus detektyvo licencija. Nepajudėjo net suskambus visiems laikrodžiams: iš muzikos, iš varpų, iš galvų, iš durų, iš sienų...

Kodėl tampama detektyvu? Kodėl privačiai ieškoma pavojingų ribų, skiriančių padorumą nuo nusikaltimo? Ir kai ribos nerandamos, tai neprognozuojamų įvykių sienojai supjaustomi į lentas ir kalami greiti karstai: dažams, lakui, garderobui ir lavonui. Atminkite! Miršta tik tie, kurie nesikreipė pagalbos į Guru Guru. Todėl nurimkite, kvėpuokite tolygiai, ramiai.

Guru Guru rodė pavyzdį ir kvėpavo itin tiksliai: įkvėpdamas sunkius minčių akmenis, jis iškvėpdavo dailiai nušlifuoatą orą. Reikėjo valyti miesto aurą, filtruoti užterštą orą, nes kenksminga ilgai kvėpuoti nuodingomis dujomis. Judriose gatvėse susikaupė daug rauplėto, žvyruoto anglies dvideginio, keraminio azoto, ir vis mažiau liko erdvės švariam, gyvastingam ozonui. Todėl, ir tarsi nepajudiname, danguje buvo slidu... Debesų ledas... Kruša... Negalima parkristi, nugriūti, sulūžti...

Arti pavojus, duobė, šūvis, durklas, kastetas... Labai arti. Čia pat. Seklys lyg neįveikiamas megalitas, brandus dykumų smėlis nepastebimai ištirpsta kasdienybės žolėje ir iš saugaus nuotolio stebi oro balionus, kuriais krenta potencialios aukos ir galimi gangsteriai. Esant reikalui privatus detektyvas pavirsta daugiapakopiu dangumi, spygliuotu debesiu, nealkoholiniu kokteiliu, „Akropolio“ iškamša, troleibusu. Bet kuo...

Bvertis, kabinete sunkiai nustumtas ar prastumas laikas yra apribotas kryžiažodžių grotomis, skaudžiais uodų apkabinimais, tolimais varnų pasveikinimais. Taika ir pasaulis.

Ant stalo neaidi duslūs šampano šūviai. Kabineto tolumoje – parketas, lakuoti, prabangūs apkasai. Dar neiškasti ir neužkasti... Aižėja riešutmedžio lakas, braižydamos neįskaitomus hieroglifus, apskritimus, elipses. Interjeras keičia detektyvą, bet detektyvas – ne dizaineris, jo neveikia tolimas griūvančių fasadų grožis, šiukšlinas senamiesčio regresas ir apgaulingas prospektų neono blizgesys.

Kabinete privatus detektyvas turi „sukietinti save“, bet nepavirsti pasyvia mediena, hierarchiniais laiptais, skiriančiais socialinius visuomenės sluoksnius. Guru Guru buvo ištikimas tik faktams, loginiams įvykių apskaičiavimams, aplinkybių griūtims ir keistų sutapimų nuošliaužoms.

Baldais virtusi civilizuota medžių apeiga nepertraukiamai transliuoja apgaulingus parkų tolius, miglotus nuojautų pasažus, intuícijos sugriautus skersgatvius, atsitiktinių praivių apiplėštas gatves. Privatus detektyvas turi išlikti šaltas ir logiškai bejausmis, net ir tada, kai be rudens pagalbos kris pageltę klevų lapai ir, praradę svorį, it oro balionai iki debesų pakils beviltiškai renovuoti namai, kai čerpių stogus patrėš sunkiasvorės varnos, kai katės ištirs visus miesto šiukšlių konteinerius, kai...

Tegul laisvai loja antsnukiais surakinti miesčionių šunys. Sekliui paprasta, bet labai sunku kasdieniškai gerti arbatą ir šveisti šviežias bandeles. Mąstyti padeda ritmiškas kvėpavimas, kojos, atsainiai užmestos ant darbo stalo, ir bedugnės internetas. Kartais mintys nuklysta į apleistus sodus, atsiduriama keistuose pasėliuose, kuriuose auga sferiniai grybai. Kai rūkas gaubia minčių dirvonus, Guru Guru žino, kad visi monolitiniai namai yra pagauti ir apgauti...

Sandariai užrakintos visų laiptinių durys, todėl laiškanešiams tenka ištarti slaptus žodžius, kurie prilimpa prie sienų, ir jas tenka kasdien perdažyti ta pačia spalva, kad nebūtų jokio skirtumo. Ši sunkų darbą dirba nepailstantis vėjas, dirbuojasi veltui, tik kartais įpykęs (dėl neišmokėto honoraro) nugriauna pakelės stulpą, išrauna medį, apverčia automobilį.

Privatus detektyvas pažvelgė į lubas. Ten nesisuko ventiliacinio propelerio mentės. Gal todėl, kad arti nebuvo kalnų, ir todėl lėktuvai sklendė labai žemai, retsykiais nugriaudami beverčius kaminus. Kai nėra malkų ir nedega židiny, verta perbraižyti senus žemėlapius, tik tada galima bus drąsiai praverti langus, žvilgtelti aukštyn ir nesušalti. Pamatęs savo ateitį, seklys nebijo praeities, todėl gali lengvai stebėti baltus, snieguotus debesis. Nėra sniego, tai reiškia, kad saugi, dar nepražilusi kulkos išvengusi galva. Patikima jaunystė...

Gali skambėti bažnyčių varpai, bet ne durų skambutis. Tegul skamba, bet tegul niekas neateina. Tikram detektyvui nereikia klientų, užsakovų. Privataus seklio veikla yra visiškai slapta.

Seklio kabinete neturi būti jokių knygų, tik didžiulės akustinės kolonėlės, galingas stiprintuvas ir, be abejo, CD grotuvas. Kompaktinės plokštelės turi būti paslėptos spintelėse, stalčiuokuose, bet kur... Niekas neturi teisės žinoti, kokia muzika patinka privačiam detektyvui... O jeigu priešingai? Privataus detektyvo kabinetas – tai didžiulė biblioteka, kurioje seklys skaito pigius detektyvus, bulvarinę spaudą, reklamines skrajutes. Žodžiu, prasmingai išnaudoja likimo dosniai atseikėtą laiką.

Laikui nereikia tarnauti, paklusti, žemintis, nes jis nepermaldujamas ir nesugaunamas. Sėkmingai išvengęs filosofinės laiko interpretacijos, Guru Guru prisiminė supuvusius turėklus, kiaurus laiptus, stačias nuokalnes, bėgimą aukštyn, nežinia kur. Gyvenimo tikslai it grybai pasislėpė po lapais ir supuvo neatrasti, nerealizuoti, neįgyvendinti, nepasiekti. Privatus detektyvas palaimingai užsimerkė: danguje tiek daug taškų, kurių nemato akys. Slidė erdvė, bejausmis laikas, matrica... Krenta trotilo ekvivalentais besipuikuojantys meteoritai, kosminiai akmenys šoka ratu, bet Guru Guru išlieka nepažeistas, nesužeistas. Saugumą garantavo prasilenkiančios erdvės, bet ne plokštumos, todėl buvo įmanoma naiviai auditorijai pademonstruoti degančias rankas, it kulkomis į taikinius šaudyti dantų plombomis.

Bet niekam jau neįdomūs tokie triukai. Kita žiūrėjimo kryptis. Link prekių lentynų, link banknotų, link apvalių monetų juda genetiškai modifikuota žmonija. Kažkas nuperka, kažkas parduoda, tik seklys – ne prekių agentas, jis niekam nesiūlo savo paslaugų. Nei modifikuotų, nei tikrų...

Galbūt todėl, kad Guru Guru dar nė karto nebuvo klonuotas, jis pasijuto it senas sulūžęs vandens malūnas: be girnų, be grūdų ir miltų... Cikliškai plakė širdis ir natūraliomis, nešuntuotomis venomis tekėjo šaltas vanduo. Ne kraujas... Kodėl? Todėl, kad anksčiau privatus detektyvas grojo metalo grupėje ir muziką įgarsino krauju.

Ir štai skambutis. Tikras. Į duris. Į kabinetą kukliai ir atsargiai it katė įsėlina jauna mergina. Kažkur matyta, bet kur? Nesvarbu... Koks skirtumas? Guru Guru mandagiai atsistojo ir, padėjęs damai atsisėsti į minkštą fotelį, prabilo kietu, lediniu seklio balsu:

– Kalbėkite! Visa, ką pasakysite, aš pamiršiu...
Konfidencialumas garantuotas...

– Mano vaikiną pagrobė ateiviai, – pravirko mergina. – Ar galite man padėti?

– Aš jau padedu, jau analizuoju situaciją, darau svarbias išvadas...

– Aš esu turtuolio verslininko duktė ir jums brangiai sumokėsiu...

– Mokėkite dabar! – itin griežtai pareikalavo privatus detektyvas.

– Štai avansas – 1 000 eurų.

– Kalbėkite, – sukľuso Guru Guru. – Papasakokite viską...

– Lėkštė buvo apvali, o jie žali...

– Ateiviai?

– Ne, agurkai...

Privatus detektyvas kostelėjo. Sunkiausia iškvosti užsakovą, sužinoti visas įvykio detales, nes tai, kas svarbiausia, auka visada slepia, ypač jei ji jauna ir graži mergina.

– Norėčiau sugrįžti prie jūsų vaikino pagrobimo temos, – mandagiai pasiūlė Guru Guru.

– Nėra čia ką pasakoti, – pyktelėjo dama, – mano vaikiną pagrobė ateiviai...

Situacija tapo sunki, neišbrendama, nenuspėjama, bet privatus detektyvas privalo ištirti visas bylas. Aukšta reputacija, metalinė atsakomybė, legiruota drąsa įpareigojo žengti iki pat smulkiausių nusikaltimo detalių, įvykio šukių. Nebijoti nieko.

Kaip būtų naudinga išgirsti Dravenio patarimą, bet jis, deja, tik pasiūlytų fengšui metodus, metodiškai aiškintų, kad išeitis randama stumdant baldus, kita spalva perdažant sienas, keičiant elektros lemputes į galingesnes...

– Gal malonėsite pasakyti, koks jūsų vaikino vardas, profesija, adresas, telefono numeris...

– Guru Guru, – keistai šyptelėjo mergina, – jis privatus detektyvas...

Seklys užsimerkė, tarsi norėdamas išjungti kažkokio kvaילו filmo transliaciją. Pagaliau Guru Guru susiėmė:

– O jūs kuo vardu?

– Čia mano vizitinė kortelė!

Mergina ant stalo numetė stačiakampį popieriaus lapelį ir mandagiai atsisveikino:

– Skambinkite bet kuriuo paros laiku.

Kai trinktelėjo durys, Guru Guru pažvelgė į vizitinę kortelę. Ji buvo tuščia.

– Ar verta ieškoti savęs? – susimąstė detektyvas. – O kai save surasiu, kam reikės paskambinti ir kas sumokės honorarą už vidines paieškas?

Po trijų dienų. Laiškas pašto dėžutėje. Vokas. Voke pirštas. Klonuotas. Ant jo išstatuiruota: honoraras, 33 eurai.

Guru Guru pėsčias slinko ilga priemiesčio gatve. Namai ir sodai. Kairėje pusėje šaligatvis. Kur eiti? Kur ieškoti? Ko ieškoti? Visur privačios valdos, aukštos tvoros, pikti šunys ir parduodama žemė.

Vidinė erdvė

– Pagaliau, Guru Guru, tu vėl ne privatus detektyvas... – džiūgavo Dravenis.

– Bet, patikėk, nelengva būti sekliu ir ieškoti savęs, – atsiduso Guru Guru.

– Vidinė erdvė. Kas tai? Gal ketvirtas, penktas, šeštas išmatavimas? O gal paralelinis pasaulis, kurio ieško ir neatranda? Galbūt vidinė erdvė skirta tik labai tolimoms kelionėms. Kai visai esi arti savęs ir pradedi regėti nakties kontūrus, kurie ištirpsta tavo mintyse... O gal ir atvirksčiai – mintys ištirpsta tamsoje, kuri šviesesnė už dieną, nes yra nei juoda, nei balta... Sutrikusį, paklydusį apgaubia migla, apsaugo neperšaujamu skydu nuo pikto žvilgsnio, ir tu vėl bėgi laisvas senais takais į naują tikslą, kuris slepiasi tavo širdies gelmėje... Tai kas, kad tu vėl liksi klaidingai vienas, nes regėsi smėlį vietoj aukso ir pažinsi žodžius, pilnus išminties. Nenuils, nenukrisi, kai šaus tau tiesiai į krūtinę, kai ištekės visas tavo kraujas ir gyslas užpildys skystas, bet skambus metalas, – tarsi paklausė Dravenis.

Guru Guru išgirdo šiuos žodžius, todėl atsakė tiksliai, neklystamai ir paprastai:

– Vidinė erdvė. Kas tai? Turbūt kažkas kito nei išorinė erdvė. O kas tada išorinė erdvė? Laukas, namas, kelias, upė? Ne, daugiau – visata. O ir skruzdėlytė. Tai gal vidinė yra ta, kurią operacijos metu chirurgas remontuoja? Vienas ateistas, bet ne chirurgas, sakė: nėra jokios sielos, širdis – tik raumuo. Vienas chirurgas, bet ne ateistas, sakė, kad yra siela, ir net neabejojo tuo, nors buvo matęs daug atvertų raumenų.

Visgi, jei kalbėtume apie mikro- ir makrokosmosus, žmogus žino maždaug 10 (pakelta šimtuojų per abi puses). Ar tai daug? Matematikas nusijuoktų, kompiuteristas kvatotuši – kompiuterijoje toks terminas išvis niekingai mažas. Maimonidas žmogų vadino mikrokosmosu, vadinasi, vidinė erdvė (norisi taip klaustrofobiškai sakyti) yra jame, kažkur užsispaudusi. Juk visatos

didybė labai primena žmogaus ir dar mažesnių gyvybės formų mažybę. Vadiname milžiniškus kosminius objektus Arklio, Meškos vardais... Žiūrime į juos per nelabai didelius daiktus, parodančius mums tai, kas yra toli ir erdvėje, ir laike, ir dar už matomo mums siauryčio spektro ribų...

Kur mūsų vieta šiame pasaulyje? Draveni, kur?

– Guru Guru, tu klausai, kur aš esu? Nėra vidinės erdvės, nėra ir išorinės erdvės... Niekas negali nustatyti savo būties koordinacių... Bet nuostata į vidų yra teisinga, nes apsaugo nuo pasaulio pinklių. Nežinau, kur esu, todėl noriu būti vidinėje erdvėje.

– Draveni, pastaruoju metu sapnuoju tik košmarus, kurie, sakoma, yra nuo velnio. Jei piktasis siunčia ženklus, kodėl?

– Guru Guru, jeigu tu sapnuoji košmarus, tai ženklas, kad tave saugo... Ir ženklus siunčia ne bildukas, bet angeliukas... Tavo sąmonė intensyviai valoma sapno metu...

– Vieniems demonas, kitiems angelas... – galbūt kažką pacitavo Guru Guru ir pridūrė: – O vidinės erdvės koordinatės turiu. 2 x 2 lygu 22. Kur sukt, dešinėn?

– Guru Guru tu sumedžiojai pats save, bet likai gyvas, dar gyvesnis, 1000 kartų gyvesnis... Sėkmingos medžioklės asmeniniame draustinyje, vidinėje rezervacijoje, svajonių safaryje...

Arbata ir mirtis

Dravenis, gerdamas arbatą, mėgo šnekėti, dažniausiai nesąmones. Kartais jo kvailos kalbos būdavo įdomios, ir Guru Guru noriai pritardavo spontaniškai pokalbio tėkmei.

Šiandien manęs neišvežė į sodą.

Šiandien manęs į karstą nepaguldė.

Todėl aš gulsiuosi į lovą.

Manęs likimas pagailėjo.

Šiandien daugiau neberašysiu.

*O gal rašysiu. Kas ten žino.
Šiandien manęs neišvežė į sodą.
Kažin, kaip morkos ir agurkai?*

– Sapnavau, kad Guru Guru pakeičia tikėjimą, jam išduodama *fatwa*, jis pasmerkiamas myriop ir galiausiai pakariamasis vadinamojoje Islamo valstybėje, kuri jau persikėlusi į Lietuvą, Lavoriškes, prie Baltarusijos sienos.

*Dravenis spaudo klavišus,
sako, tuojau tekstum bus,
tekstum bus.*

– Guru Guru, tu teisingai mąstai... Tai aš esu klieidėtojas... Mano mąstymą sugadino *žen* – tenka su tuo susitaikyti ir su tuo gyventi...

– Draveni, gal kaip tik *žen* yra vienintelis teisingas būdas suvokti tai, ko neįmanoma suvokti.

– Pamenu, man dykumoje įkando skorpionas... – atsiduso Dravenis.

*Dravenis atsigavo
po skorpiono įkandimo
sunkiai*

Absurdistano naujienų agentūra:

*ieškomas skorpionas
savanoriškai mirties bausmei
amnestija nesuloma*

*tik
dykuma
iki gyvos uodegos*

*tik
geluonis
amžinai primenantis
apie amžinybės nebuvimą ir tuštumą*

– Džiūstu, – džiūgavo Dravenis, – kvaila, bet gerai skamba...
– Oho, Dravenis džiūsta iš meilės Giedrei, kuri nežinia kur yra dabar, – nusijuokė Guru Guru. – O aš pradedu atsigauti nuo sunkaus privataus detektyvo darbo, o buvo tikrai prastai... kada nors papasakosiu...

*džiūstu nuo minties
kai vingiais sukas
dantračiai raščiai rašytojai
vis rašo sukas ratu malūno ratai
rašo debesyse savo parašą*

– O dabar yra rimtas klausimas: kas TA mergina, kuri reikalavo, kad tu ieškotum savęs...
– Kada reikalavo? – sukuso Guru Guru.
– Tiesiogiai nereikalavo, bet davė užuominą, kad jos ateivių pagrobtas vaikinys yra privatus detektyvas Guru Guru... Taigi kas buvo TA mergina, be to, jos veidas tau buvo labai pažįstamas... Taigi kas TA mergina?

*nėra jokių merginų
yra tik tuštuma ir kosmosas
tuštuma ir kosmosas yra
nes nėra merginos*

– Supratau... gal tai buvo Tichė, gal Atėnė, gal Vaidilutė? O gal Ieva ar Lilitė? Man reikia personifikacijos ir Tavo versijos. Labai Guru Guru reikšmingai tylėjo.
– O gal tai buvo Mirtis?
– Tssss.. Nepažadinkit jos... taip...

Mirtina nuotaka

- O aš gyvas, vis dar gyvas... – triumfavo Dravenis.
- O aš nežinau, ar aš gyvas. Gal ne... – suabejojo Guru Guru.
- Tobulas supratimas!
- Jis bejėgis, nes veiksmas gali pakrypti bet kuria linkme...

*taip, mes kertam iš peties
poezijos medkirčiai
kovotojai su tuštybe paskendę tuštybėje
klausinėjantys apie žen patys esantys žen
kvailiai šventieji*

Dravenis susuko kažkokį kultūros savaitraštį į tūtą rūtą, pažvelgė į lubas. Nebuvo teleskopo, nebuvo ir žvaigždžių. Dravenis atsiduso:

*o kas daugiau lieka
jau pabodo visos kaukės
požos aktai gestai nimbai (nin-bai?)
klausti yra klaida
neklausti taip pat klaida
ir būk tu žmogau geras
protingas jau trus
atlaidus bejėgis
ir bevertis
juokiasi šventi kvailiai*

Guru Guru atėmė pseudoteleskopą ir pažvelgė į sienas, tikriausiai norėdamas pamatyti žvaigždes, bet pastebėjo tik apvalią rozetę (VLKK – kištukinį lizdą). Gal todėl paklausė:

*ką manai
apie spiritizmą
dvasias*

*sielas
išsikūnijimus
kai sukasi
malūno
svertai
ir geria vandenį
ištroškusieji*

Dravenis dar sunkiau atsiduso (jei dar nepastebėjote, mūsų herojai mėgsta dūsauti, – *autoriai*):

– Manau, kad siaurėja interesai, prarandamas žvilgsnio aštrumas, proto skvarba, poetų rankos nepasiekia debesų, o matematikai paklysta savo apskaičiavimuose... Tik pinigų liūnas siurbia protus... Už skatiką prarandama atmintis, pamirštami ne tik telefonų, bet ir troleibusų numeriai, todėl važiuojama bet kur. Kartais bėgama be tikslo, o dvasios kviečiamos paprastai: jos geriamos tiesiai iš butelio, be jokio troškulio, be jokios vilties. Guru Guru, aš esu pagrobtas gyvenimo. Kaip išsivaduoti? Gal šnekinti dvasias? Guru Guru, ar tu žinai, su kuo šneka spiritistai? – Su kuo? Su kuo nešneka?

*spiritistai šneka su mirtimi
ar tu pasiruošęs numirti
sako stalas
užsakyk karstą
ragina žvakės
repetuok
repuok savo laidotuves
rašyk
paišyk sau nekrologą
mirtis turi visas kaukes
ir gali šnekėti bet kokiū balsu
gali padainuoti ir pašokti
jei esi kaltas*

*jei nežinai savo kaltės
jei gyveni
ir nežinai kas yra gyvenimas
jei miršti
ir nežinai
kas yra mirtis*

– Eisiu į pasimatymą su JA, žmona neprieštarauja... – tarsi susidomėjo Guru Guru.

– Guru Guru, mirtis yra mirtina nuotaka... Nepatariu... Rekomenduoju žarijų taką, musmirių balzamą, šamano būgną. Guru Guru, tapki akrobatu, žonglieriumi, liūtų tramdytoju, kaskadininku, naru...

*karas naras maras garas
atsitikinumas?
o gal tik nupaišytas
paišeliu katinas grafitinis?*

– Freskato freskuojam! – vienu balsu sušuko visi miesto katinai, ir tą akimirką niekas nenumirė, neiškeliavo į Anapilį, nes Mirtis palaimingai klausėsi *The Grateful Dead* muzikos.

Ne firma

– Ne firma, ne firma žmogus, ne žmogus, ne žmogus firma, o gal žmogus tik širma... – prie durų plūdosi Guru Guru.
– Ir nesvarbu, kas paslėpta už durų, svarbu, kad už klaidas teks susimokėti... Todėl ar verta atidaryti savo, ne savo kabineto duris?

*miau
miaužika
mmm
užika*

muziķa
tefonu
telefonu
klaida
reikia mirtino
minčių patikrinimo
miau

Laiptinėje nuo laiptų pakilo Dravenis. Bet jis buvo labai judrus. Mikliai užšoko ant turėklų, paskui ant palangės. Tikras akrobatas. O gal čia ne Dravenis? Tai kas?

– Guru Guru, – paprašė Dravenis. – Tu buvęs detektyvas, ar gali išimties tvarka man surasti Giedrę... Be jos aš džiūstu...

– Reikia pirkti džiūvėsių, tada juos padalinti po lygiai balandžiams, po lygiai katinams... Ir laukti. Laukti, ilgai laukti.

– Nenoriu džiūvėsių. Aš jau negaudau balandžių.

– Draveni, tu esi jaunas ir žvalus, pats gali surasti Giedrę...

O aš, kaip matai, prislėgtas rūpesčių, stoviu prie paslaptinių durų ir galvoju, ką man daryti.

Dravenis it patyręs cirko akrobatas nušoko nuo palangės ir paklausė:

– Pamišk duris... Kol kas... Pasakyk, kaip tau sekasi? Kaip džiaugiesi vasara?

– Dar nežinau... Noriu įkurti savo firmą. Aš pavargau nuo filosofijos, nuo disertacijos, nuo kūrybos... Einu ilsėtis.

– O kaip tu ilsiesi? – smalsavo Dravenis.

– Miegu, – atsakė Guru Guru, – miegas man jau tapo įprastu slėpimosi nuo pasaulio būdu. Užmiegi ir nieko nejauti, ir sapnuodavau įvairius sapnus – nuo malonių (retai) iki košmariškų (dažnai).

– Guru Guru, o tu pabandyki užmigti ant laiptų, parke ant suoloelio, ant šaligatvio... Ir tave aplankys reikšmingi sapnai, – aiškino Dravenis, – man dažnai taip nutinka...

– Vienąsyk užmigau ant laurų... Pabudau su aukso medaliu ir premija rankoje. Gaila, tai vis dėlto buvo sapnas...

– Jėga, o man regis, kad tu stovi ne prie savo durų... Čia yra įsikūrusi kažkokia firma... – įspėjo Dravenis.

– Tai ne slapta firma. Dabar tokių nedaug. O ji dirba ne slapta. Nes nieko nedirba. Už pinigus.

– Bet mes esame įslaptinti, nes negauname darbo ne slaptose firmose... Kaip reikia išslaptinti save? – susidomėjo Dravenis.

– Reikia apsimesti ne slaptu, tada visi laikys slaptu, arba atvirksčiai. Sumaišyti kortas demiurgo kepurėje...

Dravenis pastebimai ūgtelėjo, tik dabar Guru Guru pastebėjo, kad jis vilki fraką.

– Ar tavo cilindre yra kortos? – paklausė Guru Guru.

– Visi Arkanai, – pasigyrė Dravenis.

– Ar Kanai, ar Holivudas, vis tiek *papsas*... Reikia eiti nepriklausomo kino keliu. Kurkim filmą apie paskutinįjį pasaulyje dviratį, kuriuo pavažiavęs mokslininkas suvynios išradimą į formulę, ir kurį laiką žmonija dviračio išrasti nebegalės.

– Siūlau vienaratį arba triratuką... Guru Guru, pavirsk mažu vaiku! – šūktelėjo Dravenis.

Žaibiškai pasikeitė dekoracijos. Laiptinė pavirto smėlio dėžė. Guru Guru sugrižo į palaimingą vaikystę, kuri šaunesnė už visus holivudus ir žaidžia nepriklausomus žaidimus. Šalia tupėjo katinas. Guru Guru panoro dresuoti tigrą, mokyti jį skaityti vaikiškas knygeles.

– Štai Pifo nuotyčiai! – paslaugiai tarė katinas.

– Rato nereikia, nebereikia rato. Nenoriu dviračio... Jis pridarė tiek bėdų... Geriau išraskime ką nors, kas dar nebuvo išrastas. Kas tai galėtų būti?

– Aš nieko nenoriu išrasti, nes esu ne mokslininkas, – atsakė katinas ir kažkur nubėgo.

Smėlio dėžė pradėjo greitai suktis. Guru Guru prarado pusiausvirą. Atsitokėjo jis toje pačioje laiptinėje, prie tų pačių durų:

– Galbūt Žemė – tai kažkieno firma, o aš esu ne firminis, todėl nerandu vietos po saule...

Tik dabar Guru Guru pajuto kažką suspaudęs delne. Atlenkė pirštus. Tai buvo raktas. Guru Guru lengvai atrakino duris ir įžengė į savo kambarį, prisėlino prie molberto. Dabar jis žinojo, ką reikia piešti. Raktą. Raktą, kuris atrakins Žemės, jo būsimos firmos duris.

Išlaisvinkite rankas!

Šis klausimas tampa aktualus, kai rankos yra surakintos antrankiais, apyrankėmis, žiedais. Taigi, ponai, išlaisvinkite rankas! Išlaisvintos rankos vėl surakina laisvas rankas, ir tenka gerti skystą auksą, užkandant deimantais ir rubiniais.

– Ne!

– Kas „ne“?

Guru Guru nugirdo pokalbį, kurio nebuvo, bet neišgirsti žodžiai įstrigo galvoje. Reikėjo išlaisvinti galvą. Kaip? Iš pradžių galima parašyti eilėraštką. Guru Guru išlaisvino poetines mūzas, ir štai:

kas ne

kas taip

ne taip

kas

taip ne

ne ne

taip taip

kas

ne

– Tokie žodžiai paprastai ištariamai išėjus iš popkoncerto ar restorano, kuriame skamba restorantinė muzika. Guru Guru, kas yra restorantinė muzika? Ar apie ją kas nors rašė? – paklausė Dravenis.

– Kur tavo rankos? Aš klausiu, kur tavo rankos? – beveik rėkė Guru Guru.

– Atsakius į šį klausimą netenkama rankų... – paaiškino Dravenis. – Todėl geriau paklauski – kur mano galva?

– Raitelis gali būti ir be galvos, bet rankos... Jos niekada nebūna vietoje...

– Štai keli demokratijos lozungai: išlaisvinkite mūsų rankas! Laisvę rankoms! Guru Guru, kaip įgyvendinti šiuos lozungus?

– Laisvę ausims, zuikiams, agurkams ir konservuotoms daržovėms! – tarsi rekomendavo Guru Guru.

– O kaip marinuotoms daržovėms? Ar jos nusipelnė laisvės? – sukľuso Dravenis.

– Jos nusipelnė nelaisvės! – nukirto Guru Guru. – Pacituosiu kelias ištraukas:

„Pamarinuoti žmonės suminkštėja ir įgyja aromato“, – iš reptiloidų kulinarinės enciklopedijos (RKE, psl. 13, 14).

„Aitriji pipirai, bazilikai, česnakiukas ir krapai suminkština juos galutinai, tada jau galima patiekti“, – RKE, psl. 13, 14.

– Guru Guru, žmonėms jau nereikia laisvų rankų... Tuoju mus visus suvalgys, – šturpo Dravenis, – todėl pažvelkime paskutinį kartą į savo rankas...

– Draveni, rankos – tai blogis, jei žmogus turėtų keturias letenas, būtų pasaulis šviesesnis...

– Ir bėgtume mes greitai, kaip gepardai... O reptiloidai? – nenurimo Dravenis.

– Reptiloidai visiškai atitrūko nuo tikrovės ir paskendo savo kulinarinėje filosofijoje. Jie gali būti senovinės civilizacijos reliktai... tos, kurioje vieni kitus valgė...

reptiloidas valgo

marinuotą reptiloidą

kur jūsų rankos?

aš klausiu, kur jūsų rankos

???

piktinasi reptiloidas

*ir vėl valgo kitą reptiloidą
kaip gerai
kad niekas nežino
kur yra jūsų rankos*

Reziümė: nebūtina išlaisvinti rankas, rankų nėra, kalbama, kad sočiai pavalgūs išauga (atauga?) rankos. Melas, visi žino, iš kur kojos dygsta!

Paukščių kalba

– Skaičiau, kad paukščių kalba yra pirmoji, ir žmonės iš jų išmoko kalbėti. Kodėl jie neišmoko tylėti, tarkim, iš grybų? Būtų tylinti žmonija. Kiek nesąmonių nebūtų parašyta... Arba parašyta tyliai... Kiek oratorių tylėtų... – samprotavo Guru Guru.

– Guru Guru laukia rudens, nes nori grybauti, mokytis iš jų tylos ir vizijų... – patikslino Tyla.

– O uogos? Kaip uogos? – sukľuso Guru Guru, išgirdęs, kaip tyliai, vos girdimai, šneka sienos.

– Uogos pažadina Guru Guru romantiškus jausmus, ir jis renka uogas savo Mylimajai... – nutilo Tyla, ir Guru Guru užrašė eiles, kad niekad jų nepamirštų:

*ir jie nueina saulei besileidžiant
ir jie sugrįžta saulei patekant
ateina į pasaulį Meilė
pažadinti snaudžiančių spalvų
kambarys pavirsta rūmais
kai ateina Mylimoji
knygos tampa lengvos
pūkinės
o muzika išardo
visas minčių pertvaras
abejones*

*dingsta visi atstumai
ateina Meilės akimirka
čiulbėti lakštingalos balsu*

Teisingas gyvenimas

Guru Guru kartą prisipažino:

*man paukštis pasakė
dainuosiu tau banaliai
paprastai
trivialiai
nes aš esu giesmininkas
bet aš iš gamtos*

Dravenis galėjo atsakyti, nes jo nebuvo šalia. Guru Guru kalbėjo su savimi. Pats užduodi klausimą, pats ir atsakai. Tai teisingausia diskusija, tiesus tiesos kelias.

*gamta paprasta
paprastesnė
už poemą
už dainą
ir tai žino
lakštingala
ir varna*

*bet mes
ateisime ten
ten kur nėra gamtos
plastmasiniai paukščiai
retkarčiais nugieda
gmo užauga
iki penkto aukšto*

*o kalėdinės eglutės
visos iš nuliuku vienetuku
holograma
nė gramo realybės
jokios savasties
substancijos
pažinojau gyvą hologramą
judėjo šoko ir dainavo
paskui be garso išgaravo
sakyki man ar buvo ji tikra
pasakyk man
ar tu esi tikras
tada aš pasakysiu
ar holograma buvo tikra*

*aš netikras
ir ne tigras
ne dirbtinis
bet sukurtas*

Guru Guru neabejojo – pradžia gera, o pabaiga (ne)
turėtų būti tokia:

*ne dirbtinis
bet ir nesukurtas*

Absurdistano radijas kalbėjo ir nelaukė jokių skambučių,
nereikalinga jokia nuomonė, jokia apklausa, ir taip jau viskas aišku...

– Guru Guru, visi (o gal ir ne?) nori gyventi teisingai. Ir
kodėl? Sakoma, kad tik klaidos ištaiso gyvenimo kreivę, kad visi
skriestuvai meluoja, o liniuotės brėžia kreivas linijas. Ar tu nori
gyventi teisingai? Ar tu gyveni teisingai?

Guru Guru nepasidavė Absurdistano propagandai:
„Sukurtas. Sukurtas. Sukurtas... Aš esu sukurtas!“

Į kambarį atėjo katinas. Jis protingas, jo negalima išvartyti. Katinas prabilo:

– Ar tu nori absoliučios veikimo laisvės? Ar tu nori atsakyti už savo poelgius? O gal tu nori, kad atsakomybės našta temptų kokia nors institucija?

*nulis laipsnių kelvino
karvė tempia plūgą
keurgi dingo jautis
jis išmoko hieroglifiką
ir rašo savo nuotykius
štai rašijios pradžia
ir feminizmo pabaiga
au miau*

– Guru Guru, man regis, tu stebi, kaip verda vanduo, kaip sklaidžiasi žali lapai, kaip traukia arbata. Bet tu nenori stebėti savęs, tirti savo proto. Tu renki informaciją. Ir pasakyk man, kokia informacija yra vertinga? Kokia informacija yra tau vertinga?

Guru Guru atsakė katinui, nes nė kiek nenustebo:

*vanduo verda
su lapais
bet tai ne vanduo
tai babelio arbata
verda
kaitra
vertinga informacija
ar ne
nežinodamas
neužvirtum vandens
su lapais*

– Babelio arbata? Kas tai? – paklausė katinas.

*rytoj jau liepa
tai liepų arbata su beržėlin
biržėlį dar
nesupranti nejan
kad mes arbatos įkaitai
vaistažolės
mes*

Katinas pavirto katinu, todėl kalbėjo protingai:

*žmonės savo buvimu
gydo visas galaktikos ligas
paukščių takas
kalba paukščių kalba*

*ar to pakanka
ar to maža
aš tik pamačiau
kad lauke tamsu
ir kažkas įjungė žvaigždes*

*dangus pavirto žvaigždėlapiu
žmogus pavirto erdvėlaviu
ir mintys nuskrido aukštyn
kol pasiekė supratimą
kas tu esi
ir kam tu esi*

Guru Guru panoro atsakyti:

*pienas arbatoje
pienas kavoje
žengia pėda
kopoje keistoje*

*smėlis ženklas
keistas kreivas
einame visi į (ne) pražūti*

arbatos gertu

Drakono kiaušinis

*Nuo muzikinės apokalipsės išgelbės tik Drakono kiaušinis –
Armagedono specialistas.*

– Reikia pagalvoti, kas gi įvyks toliau, – paklausė Dravenis.

– Viskas... Drakono kiaušinyje jau gimė holograma ir užgrojo melodiją, – atsakė Guru Guru.

– Guru Guru, garbė klausytis hologramos, didelė garbė nusifotografuoti šalia hologramos ir parodyti draugams ir draugėms, pagirti, štai aš, o štai čia – holograma, – svajojo Dravenis.

Bet Guru Guru nebuvo toks optimistas:

*holo holo holy holy
gramas gramas
holokilogramas*

O Dravenis svajojo:

*šventa šventa šventa
į koncertą skuba nusidėjėliai
melsti žvaigždžių atleidimo
garsių garsų melodijos
tai kas
kad kreivai skamba gitaros
ir nėra balsų
ant kelių kriskite niekšai
atėję su bilietais
ir be bilietų*

Guru Guru itin surimtėjo:

*kelionė tolūma
kelelis dulka
dulkės kvantinės
be kantri pėdsakų*

Absurdistano radijas praneša:

*krenta į duobę žvaigždė
sprogsta estrada*

Dravenis neišsigando:

*ar galima gyvam
pabėgti iš koncerto*

Bet Guru Guru nebuvo toks optimistas:

*ne ne ne ne
niekas nepabėgs
tai juk kvantinis koncertas
hologramoje*

Absurdistano radijas kartojo ir kartojo:

*blaškosi įkaitęs protas
galvoje muzikos nėra
virpa dvejetainis skeletas
uždara holograma
Po antro metalo smūgio
liks tik
aukštos garso kolonėlės
stiprintuvai ir kėruva CD
cd cd cd dc dcd dvd dc dc dc ac dc.....*

Pasigirdo trukdžiai... Guru Guru išmetė pro langą radijo aparatą ir pataikė į tvorą. „Vandalas!“ – sušuko katinas – melomanas, inteligentas, eruditas, bet ne banditas...

Varna ir pica

– Atrodo, kad viskas, pasiekta riba, neįveikiamas barjeras,
bet kažkaip (nemėgstu šio žodžio) gerai... Tikrai gerai...
superrrrrrrr

šalta
skauda
galva
vadinasi
artėja
karščiai
puola durniai
durniai puola
artėja karščiai
skauda
galvą
šalta

a?

Guru Guru pasijuto visiškai atkirstas nuo miesto šurmulio, tarsi išbridęs iš siaurų senamiesčio gatvių, pametęs plačiose aikštėse svajones. Ant asfalto burkuoja balandžiai, bet tik varnos atneša girių gausmą, kuris persmelkia kiaurai. Mieste visada šalta, net kai nepasiruošusius namus užplūsta karščiai, barokiniai fasadai visada išlieka įmantriai šalti, ir jau nebereikia įlipti į seną troleibusą – galima iš bet kokio taško pamatyti, kaip lėtai plaukia miestas, pakėlęs rudas čerpių bures.

Guru Guru žinojo, jei jis paliks miestą, liks tik abejingi klevai, ir tik stogai surinks nukritusius auksinius lapus. Ateitis jau supakuota į picų dėžutes. Kai artėja karščiai, mieste daug geriama ir valgoma, bet niekas negali sužinoti, kas yra kvadratinėje picos dėžutėje, – etiketės visada užklijuotos kita puse, ir visi mato tik baltą kvadratą, ant kurio nedrįsta rašyti baltų eilių.

Guru Guru kartą ant tokios dėžutės užrašė jam patikusios grupės vardą ir kūrinį. Deja, užrašė lietuviškos grupės vardą ir greitai pasigailejo. Atvažiavo picų išvežiotojas ir pareikalavo gražinti picą.

– Negaliu, aš ją jau suvalgiau... Galiu dar kartą sumokėti, – diplomatiškai derėjosi Guru Guru.

– Ne, pinigų man nereikia, gražinkite picą! – tūžo Išvežiotojas (dabar jis bus taip vadinamas visada). – Antraip aš jus paduosiu į teismą.

Guru Guru niekaip negalėjo nurimti ir mąstė, kas galėtų padėti... Kas?.. Nuo visokių menkystų šantažuotojų... Pica? Pica? Gelbėkitės nuo picų!

O ką veikė mieste Dravenis? Jis gyveno priemiestyje, todėl palėpėje kasdien atrasdavo naujų kaukių, tuščių saldainių dėžučių, senų magnetofono juostų, kurias naktimis klausydavo vaiduokliai.

– Draveni, kaip man gražinti picą, kurią suvalgiau? – paklausė Guru Guru.

– Manau, į šį klausimą galėtų atsakyti Varna.

Varna tuoj pat atskrido, žemai nusilenkė ir pasiūlė savo paslaugas. (*Rašoma tyliai.*)

– Gerbiama Varna, ar jūs domitės muzika? – paklausė Guru Guru. – Ar rašote šiuolaikinių Lietuvos grupių apžvalgas?

– Tik ne lietuviškos. Man nuo lietuviškos muzikos bloga, bloga, šiandien man bloga... Lietuvos išpuikėlių sukurta muzika bevertė! Paklauskite, kaip aš jums padainuosiu!

Neįprastai garsiai ir labai ilgai rėkė varna, ir jos talentingas koncertas pavirto užtvaru, kuris užkirto kelią Išvežiotojui.

– Kur man dėti picas? – pasipiktino Išvežiotojas.

ant žemės

ant žemės

tarp žemuogių

*ir atskris slapti paukščiai
be garso, be triukšmo
ir kiekvienoje picos dėžutėje
atras CD
bet išvyniot negebės
tik snaপা uždės
ir gros naturalūs patefonai*

Baigusi rečitalį, Varna pasakė išmintingus žodžius:

– Tik atsigėrę šaltinio vandens suprasime, kad visi šuliniai vienodo gilumo, kad vanduo niekada nevirsta ledu ir niekada šešėliu neužtemdo aisčių akmenų...

Varna nutilo.

- Malonėkite dar vieną patarimą.
- Guru Guru, visada reikia turėti atsarginį kelią

Varna nuskrido. Išvežiotojas nuvažiavo. Guru Guru vėl liko vienas. Vienas. Vienas. Vienas. 1.

/////////123/////////000///// Tokiu „nenulaužiamu“ kodu Dravenis įslaptino Guru Guru vieatvę.

Guru Guru keliauja į paralelinį pasaulį

Klaidžiodamas mišku Guru Guru sutiko Varną, kuri kitados mėgo rašyti ilgus straipsnius apie lietuviškas grupes.

– Ar ką nors rašote? – mandagiai paklausė Guru Guru.

Varna išdidžiai riktėlėjo, bet nepratarė nė žodžio.

Guru Guru įsižeidė ir, numetęs bloknotą ant akmenų, sėdėjo tylėdamas. Nekalba Varna, o Guru Guru žiūri į grybą. Varna ilgai skraidė ratais ir pagaliau teikėsi prabilti:

- Guru Guru, ar tu sistema?
- Labai uždara sistema...
- Kokios uždaros sistemos galimybės? – smalsavo Varna.

– Jokio atsivėrimo – pati geriausia galimybė.

Varna nutūpė ant akmens, snapu iškilmingai pakėlė numestą bloknotę.

– Guru Guru, saugoki savo talentą, nebūk naivuolis, tu manai, kad aš gyvenu miške? Ne, aš gyvenu kitokiame miške, stebuklingoje girioje, erdvėje, kurią jūs mėgstate vadinti paraleliniu pasauliu.

– O koks tas paralelinis? – atsainiai pasiteiravo Guru Guru.

– Labai nori pamatyti?

– Norėčiau...

– Pažadėk, kad neužsibūsi ir pagal mano komandą sugrįši atgal, – įspėjo Varna.

Guru Guru Mylimoji paprašė Dravenio surasti jos vyrą, gal pasiklydo miške. Dravenis praskyrė krūmų šakas, ir ką jis pamatė? Guru Guru sėdi ant kelmo ir žiūri į grybą. Grybas žiūri į Guru Guru. Jiedu žiūri vienas į kitą. Akistata.

– Tolesnė įvykių tąša – tik po tavo verdikto! Laukiu... – atsargiai įsiterpė Dravenis.

– Verdiktas bus! – suriko Varna.

Guru Guru paėmė Grybą už rankos ir jie nuėjo kažkur. Tolumoje kaukštelėjo medinis plaktukas. Dravenis prisėdo ant akmens ir, palaimingai susikūres sienos vaizdinį, nudelbė akis į žalią mūrą. Meditavo, o veiksmas kvailiojo toliau.

– Guru Guru, kodėl tu žiūri į grybus? – nustebo Varna.

– Žiūrėki į mane!

Guru Guru sėdėjo it sustingęs, užhipnotizuotas, paralyžiuotas... Nežinia koks.

– Čia kažkas ne taip, nesuprantu, kas vyksta... Guru Guru, žiūrėki į mane! – itin garsiai riktėlėjo Varna. – Būk džentelmenas, ne grybas!

– Tu irgi grybas, Varna. Aš žiūriu į nežinia ką. Oi, čia jau *déjà vu* kažkoks, antras dublis. Varna? Kur tu?

– Aš ČIA, ir ne grybas, bet TEN galiu būti bet kuo, – gyrėsi Varna.

Guru Guru pajuto, kad jo kojos grimzta į samanas. Miškas tapo violetinis, o Varna pavirto elegantiška meno kritike.

– Štai, Guru Guru, tu atvykai į mano pasaulį! – džiūgavo Varna.

– Visi jūs grybai, grybai, grybai! – šaukė į samanas grimztantis ir grybu virstantis Guru Guru.

Tyla yra matinė ir moka paslėpti visus tikrovės kampus. Lieka tik apvalumai. Nušlifluotas grožis. Jokių incidentų, pasakiška ramybė. Guru Guru pamatė visus savo priešus, pavirtusius gerais draugais. Prie jo pribėgo Galigantas ir padovanojo dėžutę saldainių.

– Paralelinis šokoladas, daug nevalgyk, – įspėjo Varna.

– Grybai nebijo eutanazijos, nes jie iš karto reinkarnuojasi į kitus grybus...

Guru Guru suvalgė vieną saldainį, kuris buvo skanus kaip grybas, gal nuodingas, gal...

– Haliucinogeninis, – patikslino varna. – Jei suvalgysi dar vieną, liksi ČIA amžinai.

Ir suvalgė. Ir liko. Ir ne amžinai... Pagaliau Dravenis, atsitokėjęs nuo meditacijos, pamatė ant kelmo sėdintį Guru Guru, begrauziantį grybus, beklausantį varlių koncerto.

– Ša! Tuoju pradės griežti žiogai... – įspėjo Guru Guru.

Ledi Varna iš prabangaus (krokodilo odos) rankinuko išsitraukė bloknotą ir parkerį ir pradėjo rašyti kritinį straipsnį.

– Guru Guru, eiki namo... – maldavo Dravenis.

– Neisiu... man ČIA gerai! – spyriojosi Guru Guru.

Pagaliau visa jėga smogė žiogai, svirpliai ir varlės. Ir kad ims medžiai šokti vugį bugį, hugį hugį, pagį pagį... Netrukus atvyko miško greitosios pagalbos automobilis. Išlipo sanitarai vilkai.

– Vešime į reanimaciją!

– O aš pats vilkas, vilko pilko nebijauuuuuu, – dainavo Guru Guru.

– Kaip gražu miške, – itin noriai pritarė medikai vilkai.

Netikėtai Dravenis atidarė juodų akinių stiklus ir uždainavo, matyt, prisiminęs astronauto jaunystę:

– Žeeeeemė iliuminatoriuj, Žeeeeemė iliuminatoriuj...

Vienas vilkas „išjungė“ Dravenį profesionaliu alkūnės smūgiu. Dravenis išsyk suprato, kad jis ne iš tos operos, o Guru Guru linksmi šoko *boogie woogie* su ledi Varna. – Reanimacijos nereikia, – konstatavo chirurgas Lokys.

Išvažiavo vilkai, nušlepsėjo Lokys. Tik Guru Guru vis dar šoko su ledi Varna.

– Nežinau pabaigos, – beveik nuliūdo Dravenis. – Guru Guru, reikia tavo akcento, taško, pauzės, sulaužytos gitaros, orkestro duobės... Ir šokis bus baigtas.

į parko suoloelį įkliuvo pelė

įkliuvo pelė

į parko suoloelį įkliuvo varlė

įkliuvo varlė

užstrigo abi jos

tarp suolo lentų

tarp suolo lentų

ir sako viena kitai

tai mes

aš ir tu

– *Remember Woodstock*, – nusijuokė Dravenis.

Ledi Varna pavirto paprasta varna, o Guru Guru nustoję šokti.

– Tai ką, reikės vėl grįžti namo?

– *Future blues*, – atsakė Dravenis.

– Kalbėk lietuviškai, – pasipiktino Guru Guru.

Pagaliau draugai išbrido iš užburto miško, ir Guru Guru pašoko nuo žemės, išvydęs seną troleibusą. Jis buvo laimingas. Tikrai.

Guru Guru įlipa į troleibusą

Atsidarė priekinės troleibuso durys. Prie vairo sėdėjo jau beveik pamiršta dama, paslaptina užsakovė, norinti, kad Guru Guru surastų pats save. Tai buvo Mirtis.

– Lipk vienas, Dravenis tegul palaukia kito troleibuso, – paragino vairuotoja.

Guru Guru pakluso, niekas nedrįsta prieštarauti Mirčiai: nei karaliai, nei prezidentai, nei paprasti žmonės. Guru Guru atsiseikino su mirtinai išblyškusiu Draveniu ir, drąsiai įlipęs į visiškai tuščią troleibusą, atsisėdo šalia Mirties.

– Elektrinis katafalkas, originalu, – šyptelėjo Guru Guru.

– Dar ne, – lediniu balsu atsakė Mirtis, bet netrukus nusijuokė ir linksmai pridūrė: – Tai paskutinės vilties troleibusas.

– Jei mane veži ne į kapines, tai kur?

– Į darbą, gerbiamas sekly! Ar pamiršai užduotį? Avansą tai paėmei?

Guru Guru prisiminė 1000 eurų, kuriuos jau senokai išleido.

– Gerai, aš pratęsiu savo paties paieškas, – pažadėjo Guru Guru.

– Nė kiek neabejoju, – pridūrė Mirtis, – o dabar lipki iš troleibuso. Jau atvažiavai.

Guru Guru sugrįžo namo kur kas anksčiau, todėl nerado savo Mylimosios. Ji laukė ateityje. Kantriai ir (ne)ilgai. Bet Guru Guru žinojo, kas bus, todėl sudarė paslaptinę sąrašuką. Tai buvo Nostalgiškų daiktų sąrašas, imamas į kelionę, kuri surengiama kartą per metus, kai Guru Guru apima *chondra*.

Tada jis nebežino, ką daryti, išsirenka kelis tokius daiktus, susimeta į kuprinę ir išvažiuoja, kur akys mato. Dažniausiai tai CD grotuvas su Jeanu Micheliu Jarre'u ir kai kuo stipresniu, gal Nickas Cave'as, *Current 93*, *Death In June*... Gal muzikinė dėžutė su daina apie Paryžių, kurio, deja, jo mama jau niekada nepamatys. O ji išmokė *Marselietės*...

Guru Guru pasinėrė į vaikystę ir nebenorėjo būti „didelis“. Užsidarė savo kiaute nuo šio baisaus pasaulio. Ir niekam nieko nesakęs iškeliavo. Kur akys veda. Kur saulė šviečia.

Guru Guru išvažiavo senelio dviračiu, kurį surado tuščiam garaže.

– Kaip praverstų dabar Dravenio *Chrysler*...

Kelias buvo įtartinai siauras, neasfaltuotas, o virš galvos skrido didžiulė Varna:

– Guru Guru, bėgi nuo savęs? Niekur nepaspruksi!

– O minčių nėra... – visai neapsidžiaugė Guru Guru. – Tuščias gyvenimas be minčių..

Guru Guru sustojo, nusviedė dviratį į griovį ir nuėjo pėsčias. Kur važiuoti be minčių? Kai nurimsta mintys, nereikia jokio transporto. Guru Guru numetė ir batus. Jie nereikalingi. Atsiskyrėliai eina basi ir džiaugiasi, kad neturi nieko, net ir minčių.

– Pažvelki į Nostalgiskų daiktų sąrašą, – paragino Varna.

Guru Guru pažvelgė į popieriaus lapą, o jis buvo tuščias.

– Kur aš atėjau? – pašiurpo Guru Guru.

– Tu iš niekur neišėjai. Tu vis dar ČIA! – džiūgavo Varna.

– Pažvelki, ten tavo namas, stovi vienas lauke, išplėstas iš miesto konteksto. Galį užėti...

– Ir užėisiu! – tarė Guru Guru.

Guru Guru atsargiai pravėrė savo buto duris. Tuščia. Guru Guru pagaliau išgyveno Tuštumos jausmą, nes praėjo pro Tuštumos vartus. Dabar metas sugrįžti. Bet kaip? Guru Guru prisiminė seną triuką – reikia paspausti jungiklį ir uždegti šviesas. Bet jungiklis buvo butaforinis. Ką dabar daryti? Ką daryti? Tai

turbūt dažniausias klausimas, kurį sau pateikdavo Guru Guru. Deja, jis niekada nežinodavo atsakymo. Iškeliaudavo ir grįždavo be atsakymo...

Guru Guru išėjo į lauką, o jo namas tapo visiškai mažiukas, kaip vaikystės žaisliukas, kurį kažkada padovanojo motina.

– Vaikystė – be vaikystės, praeitis – be praeities... O kas vyksta dabar?

Varnos karkasėjimas tapo vos pakeliamas. *Merzbow* – „Minus Zero“. Ne, kiekiau, kur kas anapusiau, paraleliau, tamsiau... Raibo akys, švelniai detonavo kelias. Pakilo dulkės. Ir kai vėjas jas nupūtė šalin, Guru Guru stovėjo prie to paties troleibuso.

– Guru Guru, – išpėjo Dravenis, – nelipki į troleibusą.

– Žinau, – atsakė Guru Guru ir pro atviras duris skubiai įstūmė Dravenį.

Troleibusas nuvažiavo, o Guru Guru pagaliau sugrižo namo. Buvo kiek neramu dėl Dravenio, bet jis mistikas, tai jo pasaulis, tegul pasidžiaugia...

Degtukų dėžutė

Minus Zero?

Zero minus, zero plus, zero ZEEEEERO (slapti laiko mašinos kodai).

Guru Guru kasnakt sapnavo tą patį sapną – seną degtukų dėžutę. Ir ką tai galėtų reikšti? Bejėgiai buvo visi sapnininkai, negelbėjo nei Sigmundas Freudas, nei Carlos Gustavas Jungas, nei popliteratūra apie sapnus. Atsakymas atėjo nelauktai: kai Guru Guru nejučia užsnūdo prie kompiuterio, sapne pasirodė Varna, ir ji nurodė tikslų adresą – Titano gatvė 4. Varna ragino nedelsiant ten nuvykti...

Gatvė buvo pažįstama, namas taip pat. Guru Guru paėmė raktą, kurio paskirtis jam buvo nežinoma, ir lengvai atrakino duris. Į senus, pamirštus namus sugrižtama atrasti savęs. Iš naujo, iš pradžių, iki atminties praradimo. Tik dabar Guru Guru

pastebėjo, kad jo atmintis nėra vientisa. Buvo didžiulė properša, raguva, kurioje galimai slypėjo didžiulė paslaptis.

Ir ką veikė šiame kabinete Guru Guru, kokį jis dirbo darbą? Gal padės galvosūkį išspręsti interjeras? Deja... Kambaryje buvo tik stalas, spinta, kėdė, fotelis. Visi stalčiai buvo tušti, nė vieno popieriuko. Nebuvo net kompiuterio. Nieko. Guru Guru atsargiai atidarė spintos duris ir ant lentynos pamatė paprastą degtukų dėžutę.

Staiga kažkas pabeldė į duris.

– Įeikite, neužrakinta, – šūktelėjo Guru Guru.

Į kambarį įskrido Varna ir, nutūpusi ant fotelio, pavirto mergina.

– Puiku, – beveik nudžiugo Guru Guru, – mes jau pažįstami...

– Aš tavo geriausia draugė, laborantė ir padėjėja, – pasigyrė Varna.

– Tu dirbi man?

– Nejaugi pamiršai? – beveik išsižeidė Varna, bet staiga jos balsas tapo liūdnas. – Tau JIE kažką padarė. Tu esi mokslininkas ir išradai laiko mašiną... Tave norėjo likviduoti, bet apsiribojo tik tuo, kad negrįžtamai ištrynė tau atmintį, tiksliau, visą mokslininko karjeros laikotarpį. Tik dabar Guru Guru prisiminė, kad atminties vilkduobėje visą laiką kaukolės fone garsiai skambėjo beprotiškai nuostabi MAGMA muzika – *Mėkanik Dēstruktīv Kōmmandōb* – ir skaičiai 38:47. Peršokęs per prarastos atminties bedugnę, Guru Guru paklausė:

– Ir ką gi aš išradau?

– Štai šitą degtukų dėžutę... Atsargiai, tai laiko mašina... Nesusiprotėjo žiopliai, paėmė kompiuterį, visus tavo užrašus ir dingo, bet visa medžiaga bevertė, tavo išradimas nebuvo niekur užfiksuotas... Tai, ką tu išradai, niekur nėra užrašyta...

Guru Guru atsargiai vartė degtukų dėžutę. Etiketė geltona, trys žirgai ir užrašas – *Sprint*. 40 vienetų. Guru Guru atsargiai atidarė – nė vieno degtuko.

– Ar tu žinai, kaip veikia laiko mašina?

– Žinau, bet dabar nesakysiu, – pasigyre Varna. – Paimk dėžutę ir tuoj pat sugrižki namo. Čia būti pavojinga. Pakalbėsime vėliau.

Varna išskrido pro langą, o Guru Guru skubiai paliko kabinetą, užrakino duris ir raktą išmetė į upe. Viskas. Belieka pridurti OM, AMEN ir eit miegot... Tobulas pasaulis sugrižo trumpam.. Bet tai buvo tik pradžia... Pūstelėjo neįtikėtinai šaltas vėjo gūsis. Guru Guru krūptelėjo, sapne atsakymo nebus. Reikia surasti laborantę Varną.

– Ją jau pakėlė į mokslų daktares... vilties nėra... – sufleravo neklystanti intuiicija. – ...neatskris... Pasisavins tavo išradimą, apsigins disertacija!

Bet Guru Guru rankose buvo laiko mašina, tik bėda ta, kad jis nemokėjo ja naudotis. Kitoje degtukų dėžutės pusėje buvo vos išžiūrima klaviatūra. Guru Guru mokėjo, mokėjo, tik pamiršo, todėl visą laiką nervingai spaudė ne tuos klavišus.

*kodas kodas kodas
laikas laikas laikas
mokslas mokslas mokslas
ir dar kažkas
kažkur kažkiek kažko*

Guru Guru iš nevilties dar kartą atidarė degtukų dėžutės stalčiuką. Viduryje gulėjo trys paršiukai: Nif Nifas, Nuf Nufas ir Naf Nafas. Atrodo, tokie buvo jų vardai? Guru Guru skubiai uždarė stalčiuką ir pasakė:

– Žemė geriau negu visos knygos moko mus. Todėl, kad ji mums priešinasi. (Antoine'as de Saint-Exupéry, *Terre des hommes*, 1938.)

Skraidanti dėžutė. Pakeista sąmonės būseną, arba Kokie Jūs mėgstami hieroglifai?

Ant stalo gulėjo degtukų dėžutė ir magnetiškai traukė Guru Guru žvilgsnį. Sunku atplėšti akis nuo laiko mašinos, ypač kai ji jau sukurta, bet nežinia, kaip ja naudotis. Guru Guru

miglotai prisiminė pagrindinį savo naujos doktrinos teiginį: kiekvienas žmogaus pagamintas daiktas yra laiko mašina. Išradimo esmė buvo reali galimybė „užkurti“ bet kokį daiktą, prietaisą ir priversti jį dirbti nauju režimu.

Tokiu atveju kuo gi ypatinga ši paprasta dėžutė: išrasta ir neišrasta, sukurta ir nesukurta, svetima ir sava. Guru Guru jautė, kad čia yra paslėptas raktas, kodas, šifras ar dar kas nors. Tiesa, kitoje pusėje pieštuku buvo nubraižyta klaviatūra: skaičiai 1, 2, 3, 4 ir penkios raidės – a, b, c, d, e, ir dar vienas tuščias, be jokio pavadinimo mygtukas.

– Mano gyvenime – tik daugtaškiai ir jokios perspektyvos, – burbtelėjo Guru Guru. – Laborantė Varna nesirodo, ir visai logiška, ką tik „iškepta“ mokslų daktarė nesiteikė atvykti pas atmintį praradusį mokslininką, išradėją, nepamenantį savo išradimo.

– O ką aš pamenu?

Guru Guru įtempė smegenų raumenis, kurių nebuvo, ir pasiruošė minčių šuoliui, kuris buvo neįmanomas. Staiga Guru Guru prisiminė Dravenį. Draugas liko paralelinėje erdvėje, reikia jį sugražinti atgal į „normalią“ erdvę.

Bet kaip tai padaryti? Guru Guru buvo įsitikinęs, kad pagelbėti gali tik ši paprasta degtukų dėžutė. Laborantė Varna žino paslaptį, bet slepia. Guru Guru neatidėliodamas nuvyko į Miško akademiją.

Kelią rodė medinė lentelė, ant kurios buvo išblukęs, vos įžiūrimas herbas: laužas, virš jo – karūnuota varna, o apačioje užrašas, devizas: „Laikas juda į visas puses.“

Guru Guru netrukus priėjo seną, apgriuvusią užėigą, pavadintą „Varna ir karūna“. Smuklininkas buvo itin paslaugus, kai Guru Guru užsakė žaliosios arbatos, bet sumokėjo kaip už butelį brangaus vyno.

– Pasakykite, ar dažnai pas jus atskrenda Varna?

– Kasdien, ir visada tuo pačiu laiku, ji mėgsta kavą ir minkštas bandeles. Turėtų pasirodyti už 5 minučių.

– Palauksiu, – nudžiugo Guru Guru.

Nespėjo Guru Guru išgerti puodelio arbatos, kai atplasnojo gerbiama daktarė.

– Labas, laborante!
– Ko nori, mokslininke?
– Noriu sugrąžinti iš paralelinės erdvės Dravenį, – mandagiai paaiškino Guru Guru.

– Reikės paaukoti laiko mašiną..
– O kaip?
– Vakare sukurk laužą ir įmesk degtukų dėžutę į liepsną..
Varna pakėlė sparnus.
– O kava ir bandelės?
– Gali suvalgyti, už viską sumokėta, – karktelėjo Varna ir nuskrido.

Guru Guru pažvelgė į lubas – jos buvo raudonos.

– Prieš laidą mano užauga visada liepsnoja, – pasigyrė smuklininkas. – Įdomus, nepaaiškinamas reiškinys, bet visiškai nepavojingas – niekas nesudega...

Pėščias iš žvaigždžių ūko atėjo vakaras, o paskui jį atslinko naktis. Guru Guru užsimerkė, kad būtų dar tamsiau. Bėgo gyvenimas, neskaičiuodamas nei dienų, nei metų.

– Ir ką aš nuveikiau? – susimąstė Guru Guru. – Atradau laiko mašiną, bet nemoku ja naudotis. Tapau mokslininku, bet praradau atmintį. Tapau detektyvu, bet nesuradau savęs. Ir ką aš galiu? Galiu padėti draugui. O gal Draveniui TEN geriau? Gal TEN jis laimingas? Bet visada reikia sugrįžti namo.

Kai nėra kelio į paslaptį, yra tik kreivi samprotavimų posūkiai ir teorinės kryptys. Negalima pasikliauti net kompasu, nes Šiaurės ašigalis demontavo magnetinius turėklus, ir jau nebėra į ką atsiremti.

– Susipykęs su savim, susipykau su pasauliu... Ir išėjau. Ir vėl išėjau. Klajot. Jot...

Nereikia didelio laužo, reikia tik sausų šakų ir išdžiūvusios žolės. Simbolinė liepsna lygiavertė pasaulio gaisrui. Guru Guru prisidengė veidą, nes pajuto, kad dega jo plaukai, – ugniniai žalčiai raitėsi aplink rankas, aplink liemenį, kojas, ir jis pavirto gyvu debesimi, ozono sala.

Degtukų dėžutė švietė it neono lemputė. Laikas veikti. Guru Guru sviedė laiko mašiną į laužą ir šis tuoj pat užgeso. Dingo miškas, pasikeitė dekoracijos, senas peizažas pasitraukė, bet naujas dar neišniro.

– Suradęs greitą sprendimą, aš atsilikau, nutolau nuo savęs dar daugiau, nes visos galimybės pažinti save buvo tokios trumpos, kad aš jau negalėjau nei išmatuoti savo žvilgsnio, nei pasverti minčių.

Pradėjo lyti klevo lapais. Krito minkštas auksinis lietus, bet nepatvino nei upės, iš miego nepabudo ežerai. Atskirtis. Diena jau buvo nesujungta su vakaru, ir naktis egzistavo atskirai. Nuotolis buvo išmatuotas begaliniu pievos ilgiu. Nei tako, nei takelio, tik aukšta žolė. Pavojinga bristi, pavojinga stovėti vietoje. Nežinia, kas tyko apačioje.

Guru Guru užkopė ant aukšto akmens, kurio paviršius buvo lygus kaip stalas, ir ėmė žvalgytis. Staiga jis išgirdo besisukančių menčių ar propelerio garsą. Kažkas atskrenda.

Lėtai artėjo didžiulis dirizablis. Pagaliau dirizablis priskrido labai arti ir išmetė kopėčias. Guru Guru nedelsdamas užkopė į kabiną ir nė kiek nenustebo pamatęs Dravenį, vilkintį XVIII amžiaus jūrų karininko uniformą.

– Sveikas, vitinge, – pasisveikino Guru Guru. – Džiugu, kad atskridai.

– Dabar mes skrisime į Poliglotų pasaulį.

– Kokie tavo mėgstami hieroglifai? – nelauktai paklausė Dravenis ir virtuotiškai nutupdė dirizablį.

Toks klausimas Guru Guru nebuvo netikėtas, nes jis atsidūrė ypač ypatingų poliglotų bendruomenėje. Tačiau pasijuto kiek nejaukiai. Pasaulis dūžta, lūžta, teroristai puola, karai vyksta, žmonės žūva, o kažkam rūpi... hieroglifai? Kodėl? Ar jų mokymasis turi prasmę? O gal kaip tik – tik tokie dalykai turi prasmę?

Guru Guru ilgai negalėjo išsirinkti iš dailaus sąrašo, kokie hieroglifai jam mieliausi. Galiausiai nusprendė pasirinkti Egipto paukščius ir kitokius ženklus. Klasika vis dėlto.

Dabar beliko užšifruotą pranešimą su penkiom pelėdom nusiųsti Draveniui tiesiai į jo asmeninį paštą. Šis mėgo orakulų laikų kinų hieroglifus, kurių vienas reiškė „marš žiūrėt į sieną, nes gausi per kuprą lazda ne vieną“ (pats hieroglifas tebuvo viena lazda, t. y. brūkšnelis).

– Ką darysim su kitais? – Dravenio paklausė Guru Guru.

– Nežinau... – kaip visada iš tolo artėdamas prie esmės, nors ją visada žinodavo iš anksto, atsakė šachmatininkas Dravenis.

– O jei visus hieroglifus, kiek tik yra, išrašytume ir pateiktume valdžiai kaip peticiją? Ar mus suimtų kaip chuliganus, o gal kaip teroristus? Juk garantuotai niekas nesuprastų.

– O daktaras Dešrauskas?

– Tai kad jis skaito tik verstines knygas, hieroglifų neperpratęs...

– Pabandykime. Gal vis dėlto supras?

Dravenis surinko slaptą numerį, sujungiantį jį su ryšininke Katia.

– Katia, turiu tau užduotų. Priimk *emeilą*.

Hieroglifai buvo išsiųsti.

Atsakymas atėjo labai greitai. Katia buvo sunerimusi.

– Kur gavote šį draudžiamą sąrašą? Jums liepta jį sunaikinti.

Jis PRASMINGAS. O taip negali būti. Raštai ir pranešimai turi būti nesąmonės.

Guru Guru ir Dravenis kaip tikri seni maištininkai atsispausdino hieroglifų sąrašą ir suvalgė jį (dalimis). Iš kompiuterio ir el. pašto ištrynė.

– Dabar viską žino tik Katia... Ji mus įduos, moterys tokios...

– baiminosi Guru Guru.

– Katia yra tik smegenyse... Sąmonėje... – ramiai atsiduso Dravenis.

Draugai atsiduso ir įsipylė arbatos.

Laiminga pabaiga.

P. S. Vaikai, nežaiskite namuose su degtukais!

Šešėlis, arba Orkestro duobė

Kai pasibaigė opera *Philip Glass – Satyagraha*, Guru Guru tapo įtartinais šnekus, ir jis savo Mylimajai, Draveniui ir Giedrei eilėje prie rūbinės režė ilgą kalbą:

– Banalu, bet šešėlį sukuria šviesa. Skaidri nuotaika sukuria lauką, kuriame paklystame laimingi, pamiršę nutįsusi šešėlį, kuris kaip aštriausias peilis pjauna per pusę laimingas mintis. Susidvejina pasaulis.

Atskiriame save nuo svajonių miško ir kertame karjeros medžius, statome sau būstą, kuriame gyvens šešėliai ir neliks vietos šviesos šventei. Vaiduokliai ant sienų kirviais iškapoja datas, nes niekas neišidėmi savo gimimo valandos, bet skaičiuoja kalendorines dienas, nors negali pagauti nei mėnesio, nei metų.

Užmaršties tinklai gauda haliucinogenines akis. Apkurte nuo modifikuotos tylos, paklystame muzikos labirintuose, nors žinome, kad garsas neturi šešėlio, kad klausia nėra dviguba, kad dar galima išgirsti, kaip virpa žemė ir oras, dejuoja gitaros...

Tamsu, kai esi laimingas ar išsigandęs. Kiekvieną dieną ateina paprasti, konservuoti koncertai, kurie primena, kad tu dar gyvas, kad dar ne viskas prarasta ir dar gali numirti, kai bus išjungta muzika, kai pro sudužusias akis bus išmesta aparatūra ir akustinės kolonėlės.

Sukasi plokštelės, dreba diskai. Muzika netrukdo pasenti, nebando sulaikyti dienų, pakviesti į garso šventę. Uždege romantiškas žvakes, pamirškime laidotuves. Ir visai nesvarbu, kad gyvenimas nenori tau dovanoti nei laimės, nei sėkmės, kad bus tik pralaimėjimai ir netektys, kad bus atimtos net ir laimingos akimirkos, kurių tu nesugebėsi ar nespėsi paslėpti tuščioje ledinukų dėžutėje...

– Artėja visų koncertų pabaiga. Iš orkestro duobės išlips muzikantai. O tu negalėsi rūbinėje atsiumti savo seno kūno ir išėisi be drabužių nuogas, bet gyvas, – tarsi pratęsė Dravenis.

– Draveni, kuo tave traukia (orkestro) duobė? – susidomėjo Guru Guru.

– Orkestro duobė – tai sarkofagas, slėptuvė nuo gyvenimo, tai vieta, kurioje žaidžia muzikantai, tai paslaptis... Noriu orkestro duobės, bet, deja, turiu sėdėti balkone ir klausytis pabodusios operos... Guru Guru, keliaukime į orkestro duobę?

– O kuo taip ji patinka tau, Draveni?

– Tai trauka, gravitacinė svajonių trauka. Esu tikras, kad tu orkestro duobėje pažinsi save ir ištesėsi pažadus, duotus užsakovei Mirčiai. Tu vis dar privatus detektyvas, nes negali pats savęs atleisti iš darbo. Mums keliauti padės patikima gidė – Geltonoji pelytė... Aš jau susitariau...

– Kosmoso varteliai prasiverė, žydi kvantiniai bijūnai, žaižaruoja kvazarai ir kvepia... – nepakankamai nudžiugo Guru Guru.

– Tai kvepia alyvos, atvežtos iš Marso... Taigi ar jūs abu pasiruošę kelionei į orkestro duobę? – paklausė Geltonoji pelytė.

– Lįskime į duobę! – sutiko ir suriko Guru Guru.

Geltonoji pelytė, Guru Guru ir jo Mylimoji, Dravenis ir Giedrė priėjo prie duobės krašto. Staiga trys kurmiai, apsirengę statybininkų kombinezonais, užtvėrė kelią:

– Remontas, pašaliniamis įeiti griežtai draudžiama!

Prie pelytės priskrido piktasai Kranklys ir nusinešė ją amžiams. Tiek juos abu ir tematė.

Didysis Scenaristas visus personažus išbrankia iš Scenarijus. Girgžda plunksna, tolumoje girdėti pelytės cypsėjimas ir kranklio krankėjimas. Merginos pravirko, joms buvo gaila pelytės. Bet, kaip pranešė Absurdistano naujienu agentūra, Geltonajai pelytei pavyko pasprukti gyvai ir net nesužeistai. Štai taip.

Gal ir Vilnius, gal ir ne. 2015 m.

Vidinis remontas

Poetas, bandydamas užtvenkti upės bėgimą, paskendo upėje. *Kupiškio varpa*, Nr. 16, 2015 m. liepa.

– Įdomiausia TAI, kad nei mano pažiūros, nei tavo, kad ir kokios jos būtų originalios ar filosofiška tikslis, negali pakeisti, pagerinti nei mano, nei tavo gyvenimo. Niekienu gyvenimo, – samprotavo Dravenis.

– O kas gali? – suklušo Guru Guru.

– Išprotėjimas!

– O kas būna, kai remontuojamas kosmosas?

– Išprotėjama, – atsakė Dravenis.

Guru Guru lengvu judėsiu pakėlė rojaliao dangtį, perbraukė per klavišus ir, paspaudęs kelis akordus, uždainavo:

*ežerai ežerai
sako darom negerai
remontuojam kosmosą
dusinam cheopsą
piramidės piramidės
kokios jūs kvailėlės
jus pastatė tie ateiviai
parašą pamiršo
hieroglifai hieroglifai
(apie jus jau rašėm)
esat visko visatis
esmės esatis
ir pabaigai ir pabaigai
cykliai padainuokim
kas visatos dėsnių nesilaiko
penktą dieną amen*

– Guru Guru, tai ne išprotėjimas... – nusijuokė Dravenis.

– O kas?

– Vidinis remontas, – paaiškino Dravenis.

– Vidinis remontas visada vyksta išorėje. Labai labai artimame kosmose. Čia pat. Kasdienybė išblukina sienas belaikiais dažais, ir kai pagaliau sudega mediniai namučiai, lieka tik

suodini kaminai, išdidūs kaip nepajudinami megalitai. Draveni, aš prisimenu, kiek kartų repetavau sekinančias remonto sceneles: mokykloje, universitete, namuose, talkindamas draugams, bet manęs niekas nepakvietė restauruoti Mėnulio cirkų ar kasti Marso kanalų, ką jau kalbėti apie tolimesnes planetas. Visada įbrukdavo išretėjusį teptuką ir liepdavo dažyti, dažyti...

Guru Guru ir susinervino, ir susigraudino, ir susimąstė. Kokteilis, verčiantis iš klumpių, kurios gulėjo įstrigusios rojalyje nuo pirmosios dainų šventės. Dravenis tylėjo, nes žinojo, kad neatsargus žodis gali sunervinti Guru Guru. Tegul groja... Guru Guru pirštai mikliai laktė klavišais. Prabėgo aštuonios minutės, ir Guru Guru tęsė savo pasakojimą toliau:

– Nepaguosdavo nei tapetų kljavimas, nei parketo vaškavimas. Visi darbai buvo monotoniški, niūrūs, be jokių insinuacijų...

– Gal nevertėjo žavėtis remontu, – atsargiai įsiterpė Dravenis.

– Žavėtis! Kokia nesąmonė, bet mane kaip magnetas traukia restauracijos darbai...

– Nesupratau...

– Aš visada troškau dirbti stogdengiu, remontuoti sulūžusius ar kiaurus bažnyčių stogus,

– paaiškino Guru Guru, – būti arčiau debesų...

– Ir jeigu netyčia nukristum, tai tiesiai pas Dievulį...

– Neslėpsiu, šis veiksnys buvo taip pat svarbus.

– Tai kas sutrukdė? Detektyvo darbas buvo kur kas pavojingesnis?

– Kas sutrukdė? Nešnekėk, Draveni, niekų, mano Mylimoji kategoriškai uždraudė dirbti stogdengiu, o privataus detektyvo profesija labai rami. Kokie pavojai tyko ieškančio savęs?

– Turbūt tik nesuradimo kartėlis...

– Būtent, – pritarė Guru Guru.

Guru Guru uždarė rojaliao dangtį.

– Kodėl negroji? – pasiteiravo Dravenis.

– Šiuolaikinis muzikantas turi groti vilkėdamas skafandrą

ar bent jau dujokaukę.

– Ir kodėl?

– Kad sveiki išliktų pirštai, nes klavišai pavirsta šiukšlių krūva...

Guru Guru nusižudė

Kaip pranešė Absurdistano naujienu agentūra (ANA), Guru Guru, eidamas nežinia kokius metus, nusižudė. Kas jis buvo, nežinoma.

Guru Guru pernelyg ilgai gyveno. Taip jis mąstė prieš priimdamas sprendimą. Prisiminė visus, kuriuos išskaudino (na, gal ne visus, bent kai kuriuos), kurie jį išskaudino, savo klaidas ir žygdarbius, kalbėjimus ir tylėjimus. Prisiminė vieno iš sutiktų išmintingų žmonių posakį, kad tik drąsiausieji ryžtasi nusižudyti, nes iš tikro kiekvienas žmogus turėtų tai padaryti

ANA įspėja: šis pranešimas apie Guru Guru nusižudymą neskatina žudyti. Priešingai: gyvenkite, dauginkitės, vergaukite, ponaukite... Kaip pavyks.

„Tuštybė šios visatos pernelyg didelė, kad ją pakelčiau“, – mąstė Guru Guru. Jis suprato, kad atėjo laikas. Buvo dėkingas visiems, nejautė pykčio, pagiežos, jautė meilę Mylimajai... Prisiminė ir smagius nuotykius su Draveniu. Bet kiek galima gyventi? Kol kažkas to panorės? Ne. Laikas dėti tašką.

Paryžius–Vilnius, 2015 m.

Lyva, Algimantas, ir Peleckis, Mindaugas

Li663 Requiems drugeliams: Inscenizuota absurdo diologija / Algimantas Lyva, Mindaugas Peleckis. – Šiauliai: Neoprintas, 2015. – 231 p.

ISBN 978-609-95391-6-4

Absurdas įmanomas tik „realiame“ gyvenime, o „tikroje“ scenoje – ne. Pjesėje pasakojama apie nepavykusius bandymus pastatyti absurdo spektaklį. Spektaklis virto logišku gyvenimu, o aktoriai ir repetuodami, ir po repetacijų išgyveno tik visišką absurda... Ir visos Guru Guru ir Dravenio pastangos (ne) nuėjo niekais... nuo epilogo iki pat prologo...

UDK 821.172-31

ALGIMANTAS LYVA
MINDAUGAS PELECKIS

REQUIEM DRUGELIAMS:
INSCENIZUOTA ABSURDO DILOGIJA

Redaktorė Janina Peleckienė
Dailininkė Kazimiera Lyvienė
Dizaineris Algimantas K. Lyva

Išleido UAB „Neoprintas“
Šarūno g. 12, Šiauliai.